PSB / DSP
Received / Reçu
JUIN
JUNE

THIS PAPER WAS MAILED
WEDNESDAY, MAY 6, 1987.

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **A. Zaube**, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618; California Editor **Kārlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 19 | **SESTDIENA, 1987. GADA 9. MAIJĀ** | **36. GADS** | **SATURDAY, MAY 9, 1987.**

SECOND CLASS MAIL | **REGISTRATION NUMBER 2249** | **CENA 1.25 DOL.**

P. Groča

Atceroties astoto maiju

Kad pirms četrdesmit divi gadiem 8. maijā hitlēriskā Vācija kapitulēja rietumu sabiedrotiem un Pad. savienībai, pasaules konfliktā ierautās tautas ieskatīja miera un taisnības atgriešanos tautu un valšķu attiecībās, principu un solījumu respektēšanu, brīvības un tiesību atjaunošanu tiem, kas to kara apstākļu dēļ zaudējuši. Šāda cerīga gaisotne pārņēma pasauli, jo sevišķi tos, kuŗi no lielās cīņas iznāca kā uzvarētāji. Ne mazāko šaubu par to, ka kara partneŗi cīnījās par savu uzskatu taisnību. Karstgalvis un lieluma mānijas apsēstais Hitlers savā grāmatā ,,Mana cīņa'' nepārprotami pauda uzskatus un mērķus, kuŗu nolūks bija nevis kādas jaunas Eiropas veidošana, bet gan diktatoriska nacionālsociālisma valstiskas sistēmas uzspiešana pasaulei, kur valdošā noteikšana piekristu nacionālsociālisma idejai, kas paredzēja vienas ,,izredzēto tautas'' virsvadību. Hitleriskā Vācija atzina un arī cīnījās par ,,rasas tīrības'' principu, uzsveŗot, ka tas piekrīt un pieder tikai nacionālsociālistu partijai. Pēc tās uzskatiem pārējās tautas un zemes pakļaujamas šīs partijas vienvadībai.

Pretstatā šīm diktatoriskām tieksmēm nostājās demokratiskās lielvalstis, kuŗas atzina un respektēja tautu tiesības uz savas zemes, brīvību, valsti, nacionālo kultūru līdz ar visiem citiem demokratiskiem principiem. Taču šai gigantiskajā cīņā rietumu demokratijas, kā sabiedroto, iesaistīja Pad. savienību, ar tipisku, pārāk skaidru diktatoriskų iekārtu, kuŗas nolūkos arī bija iznīcināt Hitlera uzkonstruēto nacionālsociālistisko Vāciju, kas viņa un partijas vadībā centās pēc hegenomijas ne tikai Eiropā, bet arī citos kontinentos. Rietumu sabiedrotie, iesaistīdami cīņā arī Pad. savienību, tolaik nedz paredzēja nedz iedomājās vai apzinājās sarkanās lielvalsts tālejošos nolūkus. Cīņa var būt īsta un sekmīga, arī godīga, tikai tad, ja tās dalībnieki skaidri un noteikti viens otram nodeklarē savus nolūkus un līdzdalības principus. Saprotams, ka pirms četrām gadu dekadām rietumu sabiedroto un Pad. savienības mērķis bija iznīcināt hitleriskās Vācijas diktatorisko valsts iekārtu, ar visām nacionālsociālistiskām idejām, izklīdinot bailes un zūdīšanos tajās valstīs, kuŗām, nacionālsociālisma diktatūrai izplešoties, draudēja līdzīgs liktenis.

Lai atceramies, ka bez rietumu sabiedroto visāda veida atbalsta Pad. savienība nebija spējīga pildīt savu uzdevumu kopējā cīņā pret nacionālsociālismu. Jo jau kopš revolūcijas dienām šī valsts bija nodarbināta ar savām iekšējām grūtībām, problēmām un neveiksmēm: tikai ar rietumu sabiedroto atbalstu šī valsts kļuva par kaut cik spējīgu līdzdalībnieku kopējā cīņā pret hitlerisko Vāciju. Bet Pad. savienībai, iesaistoties cīņā, bija savi slepeni nodomi, kuŗus diktēja un virzīja neapstrīdamas hegenomijas tiekšmes. Kad ar urravām, bazūņu skaņām un neapvaldītu prieku atnāca 8. maijs, liecinot šķietama miera iestāšanos, rietumu sabiedrotie neredzēja tālāk par savas mājas sliegsni, iekrisdami pārliecībā, ka ar miera iestāšanos būs atrisinātas visas problēmas, jautājumi, saspīlējumi un netaisnības, un ka pasaulē iestāsies patiess miers, tiesības un taisnība. Loģiski spriežot, tad arī goda vietā atkal vajadzētu nostāties brīvībai un suverēnitātei: ik valsts, liela vai maza, kas šīs vērtības kaŗa apstākļu dēļ zaudējusi, tiesīga visu to atgūt. Bet tā bija rūgta maldīšanās un tāda tā eksistē vēl šodien. Visas šīs lielās cīņas un upuŗu rezultātā notikusi tikai diktātoru maiņa: brūnais pieveikts, bet sarkanais izslējis galvu, diendienā pieņēmies spēkā un draudos brīvajai pasaulei. Pēc otrā pasaules kaŗa rietumu valstis steidza pārkārtoties miera laika darbam, sadzīvei un mērķiem, kas veicina valsts un tautas augšupeju pēckaŗa apstākļos. Pad. savienībai vēl šodien šādu nolūku trūkst, jo tā koncentrējas darbam kaŗa ieroču kalvēs — ar noziedzīgiem nolūkiem nākotnē. Pēc daudzinātā un uzvarētā lielā tēvijas kaŗa Pad. savienība nav vēl atgājusi savās robežās un nav atteikusies no hegenomijas — pasaules revolūcionēšanas plāniem. Vēl šodien, pēc četrdesmit divi gadiem, vairākās Eiropas valstīs, kuŗas tieši vai netieši bija ierautas lielajā konfliktā, nometināts Pad. savienības kaŗaspēks, bet šo valšķu politiku noteic un vada Pad. savienības ielikteņi. Tamdēļ runāt par brīvību un drošām robežām izklausās pēc ģeķības un izsmiekla.

Pad. savienība joprojām skaidri un noteikti apliecina, ka tās nolūkos ir sarkanās hegenomijas ieviešana pasaulē, gluži tāpat, kā ar savām idejām izrīkojās Hitlers. Nav nekādas starpības starp vācu nacionālsociālistu un padomju komūnistu — abi tie metami par vienu kārti, abiem viens un tas pats mērķis: citu valšķu un tautu pakļaušana savai iekārtai un politiskām interesēm.

Īsi pēc kaŗa beigām, kad Pad. savienība jau bija nelikumīgi izvērsusi savas valsts robežas uz citu valšķu rēķina, amerikāņu prese sirdīgi rakstīja: ,,ja PSRS, kuŗai pašalaik ir tāda vara, kāda tai vēl nekad nav bijusi, grib ieturēt politiku, kuŗas mērķis ir teritoriāli paplašinājumi — sa-

(Turpinājums 20. lp.)

Alberts Galiņš

Varoņus pieminot dievnamā

Tēvs, gaismas lokā savā glabā Lāčplēšus
Un visu mūsu cīņu laiku varoņus,
Ik gadus nāk kas sērst šeit, vienā pulkā stājas
un pāri likteņiem un mūžiem sarunājas.
Bij viņu varens pulks, nu — tikai sīka sauja..
Ak Kungs, kā aizmirst to! Bij pārāk nikna pļauja.
Kas tos vairs saskaitīs, kas dziļā mierā klusē,
Kā ērgļi, spārniem sakļautiem, nu Tavā pusē.
Gan netrauc mūs no miega kaŗa dārdi,
Tak dziļi iemigt liedz to vīru vārdi
Un jaunie mūži, liesmaini kā lāpa,
Kas tēvuzemes sārtā cīņai kāpa,
Par upurziedu kļūstot latvju brīvei
Un laikiem mirdzošiem un jaunai dzīvei.
Caur viņiem visi iesvaidīti esam
Mēs tautai, zemei, brīvībai. To nesam
Kā putnu azotē un sildām to ar dvašu.
Visvarenais, lem zemi, valsti mūsu pašu
Un iemūžini uguns garus — Lāčplēšus,
No Tavas rokas laistos tautas varoņus.

*

Visvarenais, kas nopūtas un čukstus dzirdi
Un katram piestājies, kam grūtums nomāc sirdi,
Dod leģionāriem Tu ilgi gaismā dzīvot,
Kas kakliem aizžņaugtiem vēl lauzās zemi brīvot.
Bet dzeloņstiepulēm kā ērkšķiem skaudri dzelti,
Tie gūsta nometnēs kā ļaundaŗi bij pelti...
Bet tas, kas tēvu zemes krustā sists un kalts
Caur ciešanām un sāpēm atmirdz tīrs un balts
Un gaisma gaismai kļūst pār laikiem augstu celts!
Ak cēlie varoņi, šis gājums nav jums velts —
Caur varoņiem, Tēvs, svētī Latviju,
Dod jaunu dzīves ziņu, dod mums tēviju.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1987. GADA 9. MAIJĀ, 19. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdes priekšsēdis — Pēteris Ratnieks. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618.

Redakcijas tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 46 dol., 6 mēnešiem — 24 dol., 3 mēnešiem — 14 dol. Atsevišķa numura cena 1.25 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $2.50, tekstā $3.00, pirmajā vai pēdējā lp. $5.00 par 1 cm' telpu. Sarīkojumu kalendārā $2.00 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide. Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

MEMBER ETHNIC PRESS ASSOCIATION ONTARIO

Laikraksta apgāds patur tiesības atsevišķos gadījumos sludinājumus arī nepieņemt. Ja nodotā sludinājumā laikrakstā ieviesusies kļūda, tad šis sludinājums tiks atkārtots bez maksas. Laikraksta apgāds par kļūdaini ievietotu sludinājumu atbildīgs tikai par tādu summu, cik pēc sludinājumu likmes izmaksājusi kļūdaini iespiestā teksta telpa. Grozījumus sludinājumos var pieteikt ne vēlāk kā vienu dienu pēc sludinājuma nodošanas.

Dadža zīm. L.A.

Viktors Kalniņš

Pēdējā cerība

ASV Enarboras (Mičiganas pavalstī) apgādā Ermitāža krievu valodā izdota Ļeva Timofejeva grāmata Pēdējā cerība izdzīvot. Ļevs Timofejevs ir viens no interesantākiem samizdata krievu autoriem-publicistiem. Savā laikā mēs plašāk recenzējam viņa darbu Melnā tirgus technoloģijā jeb zemnieku māksla badoties.

Pirms Timofejevs kļuva par populāru samizdata autoru, viņš publicējās oficiālos izdevumos žurnālos Novij mir, Molodoj kommunist, Molodaja gvardija, bet viss redzētais un piedzīvotais, kā arī viņa spīdošās analitiķa spējas un sirdsapziņa neļāva viņam iesprostot sevi padomju cenzūras spīlēs. Viņš sāka izplatīt savus rakstus neoficiāli. 1980. g. līdz brīvai pasaulei nonāk viņa labākais sociloģiskais pētījums Melnā tirgus technoloģija. Galvenā šī darba ideja: komūnistiskā vara, izdarījusi kollektīvizāciju, iznīcinājusi zemniekus kā atsevišķu šķiru, pati apzinās, ka kolchozi nav efektīvi, bet komūnistiem ir svarīgāk, ka šāda sistēma nodrošina totālu varu pār cilvēkiem.

Savā laikā Staļins sacīja: ,,Mums vajadzīgs ne jau jebkurš darba ražīgums.'' Lai nenonāktu līdz vispārējam badam, klusībā pieļāva melno tirgu. Kaut minētajā darbā bija izmantoti tikai oficiālās statistikas dati (tātad lielā mērā izkropļoti un melīgi), analize bija satriecoša un tik droša, ka brīvajā pasaulē ilgu laiku domāja, ka Timofejevs — samērā izplatīts krievu uzvārds ir segvārds.

Pēc Melnā tirgus technoloģijas parādījās stāsts Lamatas. Tas vēstī par kādu naīvu taisnības meklētāju, kas grib izskaidrot partijai un tās vadītājiem patieso stāvokli: nevar būt, ka vadība attiecīgi nerīkosies, ja sapratīs, ka dzīvē viss iet ne tā, kā vajadzētu. Viņam atbild cita persona, illūzijas un cerības zaudējušais, ka nekādas partijas parastā nozīmē vairs nav. Ir tikai māfija. Un ļaunuma dzirnavas maļ un maļ... Tos pašus ļaunuma dzirnakmeņus izbaudīja pats autors.

Jau pēc Gorbačova nākšanas pie varas Timofejevam piesprieda — 6 gadus ieslodzījumā un 5 nometināšanā. Nesen viņu atbrīvoja un arī dažus citus redzamus režīma kritiķus, kuŗus valdība kaut daļēji cer iesaistīt dialogā, lai rādītu ,,demokratizācijas'' farsu (tas neattiecas uz nacionālās brīvības cīnītājiem!). Tiesa gan, drīzumā Timofejevs publicēja asu atklātu vēstuli, kas, liekas, pārsvītrā valdības cerības iesaistīt viņu izrādē.

No pēdējiem Timofejeva darbiem apskatāmajā krājumā ir ievietots raksts Pēdējā cerība izdzīvot, kas arī devis nosaukumu visai grāmatai. Ja Melnā tirgus technoloģiju var raksturot kā spīdošu sociāli ekonomisku pētījumu, tad Pēdējā cerība izdzīvot vērtējams pārsvarā kā politiski filozofisks traktāts. Timofejevs raksturo komūnistiskās varas vēsturi Krievijā kā pastāvīgu cīņu starp mirušo ideoloģiju un tautas veselīgo saprātu. Darbu Timofejevs rakstīja vēl Andropova valdīšanas laikā.

Timofejevs uzskatīja, ka visiespējamākie ceļi pašreizējā stāvoklī, ko izvēlēsies partijas vadība, būs šādi: 1) dos lielāku brīvību privatiniciātīvai; 2) vienlaicīgi pastiprinās politiskās represijas un aizliegumus kā kompensējošo faktoru; 3) pastiprinās kaŗa draudus, lai ciešāk vienotu partiju un tautu.

Gorbačova pirmie divi valdīšanas gadi apstiprināja Timofejeva prognozes tikai daļēji, kaut visas minētās tendences var saskatīt. Pirmajā punktā — privātiniciātīvas lielākas brīvības pieļaušanā viss notiek patiešām tā, kā paredzēja autors. Militārās agresīvitātes pastiprināšanu lielā mērā traucē Padomju savienības technoloģiskā atpalicībā un vadības centieni patiešām pārkārtot padomju saimniecību uz modernām sliedēm, kas savukārt prasa milzīgus līdzekļus. Viss tas izraisījis drudžainu Gorbačova un padomju vadības ,,cīņu par mieru'' un neskaitāmas propagandas rakstura ,,miera iniciātīvas''. Tās netraucē militārisma un šovinisma atmosfairu pašā valstī.

Vissarežģītāk ir spriest par otru tezi: politisko represiju un aizliegumu pastiprināšanu. Tendence ir it kā pretēja. No ieslodzījuma atbrīvoti vairāki režīma kritiķi, pieļauts rakstīt un runāt par trūkumiem un nebūšanām daudz plašāk nekā līdz šim. Tas viss ir nepieciešams, lai vadība gūtu atbalstu zināmās, vispirms intelektuālās, aprindās. Gorbačovam ir vajadzīgi sabiedrotie cīņā pret galīgi iesūnojušo birokratiju. Bet no otras, puses nekas nemainās nacionālo attiecību jomā. Spiediens pret nacionālajiem centieniem, kas sakarā ar tā saucamo atklātību, izpaudās diezgan skaļi, nebūt nav mazinājies, bet dažos aspektos un reģionos, kā, piemēram, Kazachijā, pat pieaudzis. Tiesa, Timofejevs, Līdzīgi citiem krievu autoriem. nesaredz vai negrib saredzēt, ka Padomju savienībā puse no iedzīvotājiem ir nekrievi ar savām īpatnībām, mentālitāti un prasībām. Būtu jau labi, ja krievi risinātu savas problēmas un atstātu mierā nekrievu tautas, lai tās pašas tiek galā ar savām problēmām. Diemžēl, padomju imperijā tas nav iespējams, tādēļ analize, kas ignorē pusi no valsts iedzīvotājiem un balstās tikai uz krievu mentālitāti, ir, mīksti izsakoties, nepilnīga, ja ne gluži aplama.

Lasītaju vēstules

JAUNIEŠI NEAPMEKLĒ SARKANARMIEŠU SARĪKOJUMUS

Jaunietes atbilde Valdim Liepiņam uz Lats skrejlapā izteiktām domām.

Esmu latviešu jauniete, dzimusi un uzaugusi Toronto pilsētā.

Ļoti šaubos, vai ir liels procents latviešu jauniešu, kas tikai gaidīt gaida, lai varētu apmeklēt V.L. tā sauktos ,,aizliegtos'' jeb kultūras sakaru sarīkojumus.

Runājot savā un savu latviešu draugu vārdā, gribu paskaidrot, ka mēs neapmeklējam šos sarīkojumus, jo mēs saprotam, ka mūsu okupētajā dzimtenē nevar uzplaukt nedz literātūra, nedz māksla, ne pat zinātne. Lai varētu radīt īstu mākslas darbu, ir nepieciešams brīvs gara lidojums, zinātnei toties nepieciešama saskare ar ārpasauli.

Tādēļ nekādus brīnumus šajos sarīkojumos sagaidīt nevaram, — tieši otrādi — ir žēl šo iesūtīto cilvēku, kam zināmas aprindas ir uzdevušas pārtaisīt melnu par baltu.

Šeit iebraukuši, viņi skandē patriotiskas dzejas, kamēr par to pašu dzimtenē draud cietums vai pat izsūtīšana.

Rakstā V. Liepiņa kungs uzskaita veselu rindu jauniešu sarīkojumu, pat skolas un organizācijas, ko vecākā paaudze it kā noraidot.

Ar izbrīnu un pat sašutumu konstatēju, ka viņš pavisam ir aizmirsis pieminēt Šatakvas konferenci, kas taču bija jauniešu pasākums, pie tam visā trimdas vēsturē nozīmīgākais — par to taču neviens nešaubās.

Šatakvas gars ir tas, kas mūs, jauniešus, pacilā, nevis kaut kādi vāji mēģinājumi ,,aizliegtos'' sarīkojumos parādīt, ka dzimtenē viss ir labi un kārtībā.

Kauns padomju varai, ka es, brīvā zemē dzīvojot, nedrīkstu parakstīt savu vārdu, lai nekaitētu radiem dzimtenē.

Sašutusi jauniete Toronto.

LIEPĀJA 86 RADIO RAIDĪTĀJĀ

Bostonā Latviskā mantojuma uzturētā radio raidījumā ,,Starmeši uz Latviju'' laiku pa laikam angliskus komentārus par aktuālitātēm, kas notiek Latvijā, ar atzīstamu veiksmi sniedz Jānis Bībelnieks. Par tādu jāvērtē arī viņa 22. marta raidījumā, kur viņš uzsver Liepājas 86 Helsinku grupu, kas nāk no apspiestās tautas, bet ne no mākslinieciem — zinātniekiem, kuŗus eksponē padomju vara. Šis stāvoklis savā ziņā atgādina Poliju. Pret Jaruzeļska režīmu nesacēlās poļu labi atalgotā intelligence, bet gan ostas strādnieki Baltijas jūras ostā Gdiņa (Dancigā) ar Valesu vadībā. Cara laikos tautas apgaismošanu veica mūsu tautas vadoņi — inteliģence, tagad tas izskatās citādi. Komūnista izaudzinātā latvju inteliģence klusē — ne ar ko neriskē.

Osv. Akmentiņš, Bostonā

Alberts Eglītis

Kāpiens Saules kalnā līdz gala sākumam

Jānis Daģis — PREZIDENTS KĀRLIS ULMANIS, latviešu tautas apvienotājs. Trešā grāmata, 598 lp., izdevusi Fraternitas Rusticana 1986. gadā ASV.

Prezidentam ir spēja dot savai tautai aicinājumu, un ar īsta saimnieka tālredzību arī praktiskus norādījumus ceļam uz nākotni. Šim pašam prezidentam netrūkst uzdrīkstēšanās sevi ziedot savai tautai. Prezidenta atbildība, uzticēšanās nacionālajai atdzimšanai un turēšanās kopā ar tautas likteni ir saistīta līdz nāvei mocekļu cietumā — Padomju savienībā. Viņa persona jau šodien ir dzīva leģenda, kas liek respektā apstāties, liek pazemībā domāt par viņa vietu mūsu sirdīs. Latvijas tapšanas vēsture to apstiprina, un visām paaudzēm skaidrs: Bez Ulmaņa pašaizliedzības un lielās ticības mums nebūtu bijis ne vienotas tautas, ne brīvas, patstāvīgas valsts — valsts, kuru Maskava okupēja, bet vēl vienmēr nav varējusi ar visu savu drausmīgo varmācību iznīcināt, ne — tautu apklusināt, jo tā bija taisnības, tiesību un neapspiesto valsts.

Grāmatas trešais sējums aptver laiku no 1938. gada 1. janvāra līdz okupācijai 1940. gada jūnijā. Sējums noslēdz prezidenta Dr. Kārļa Ulmaņa darba dokumentāciju pēdējos 6 mūsu valsts patstāvības gados, un katram krietnam latvietim šī agronoma Daģa sakārtotā grāmata liek sajust pirmā un pēdējā prezidenta vienreizību, kalpojot tautas un zemes labklājības interesēm.

Bet tālās un tuvās malās politiskie notikumi pieminētajos gados vienmēr vairāk sarežģas, kļūst drūmi un bīstami, sevišķi mazajām tautām, mazajām valstīm Eiropā. Mūsu mūžīgā nelaime — atrasties krustcelēs starp krievu un vāciešu dzirnavu akmeņiem — sāk pārvērsties sāpošā tumsā. Baltijas valstīm drāma briest, gatavojas Padomju savienībā, kas, nevairīdamās nozieguma, sapņo par pasaules valdīšanu. Sarkano iebrukums pāri Maslenku pelniem 1940. gada 17. jūnijā lauza visus līgumus, kas bija noslēgti starp Maskavu un Rīgu. Piemēram, 1920. gada 11. augustā noslēgto miera līgumu (kurā Pad. savienība uz mūžīgiem laikiem atteicās no Latvijas territorijas); 1932. gada 5. februāra neuzbrukšanas līgumu, un 1939.gada 5. oktobra savstarpējo palīdzības līgumu. Pēc šī sarkanarmijas asiņainā akta baltiešu stāvoklis kļuva ārkārtīgi kritisks. Staļins, Hitlers mums nezinot savā starpā bija pārdevuši viens otram to, kas viņiem nepiederēja, viņu palīdzību nelūdza. Un tas vēl vienmēr pēc kara no viņu politiskajiem pēcnācējiem nav izlabots, Bonnas ministrijās pat vairas to zināt. Trīs baltiešu tautas smagiem upuriem cieš krievu okupāciju tālāk.

Kā vissvarīgākais jākonstatē: Ulmaņa laiku vainago 1938. gada janvārī — prezidenta vārdā nosauktais civillikums, kas beidzot jurisprudencē atbrīvoja tautu no svešinieku taisītiem likumiem; un valsts pilsoņiem garantēja taisnību pēc pašu labākās ticības; pašu tiesībnieku ilgi gatavotais darbs garantēja: nepieciešamās lietās — vienību, apstrīdamās lietās — brīvību, visās lietās saderību.

Bet Mazpulku eglītes vakarā 1938. gada 8. janvārī Rīgā, Sporta namā uzrunādams jauniešus, prezidents saka: „Vai nebūtu labi, ja visa mūsu jaunatne varētu atkārtot vārdus, ko te šovakar dziedāja zēni: Mēs sargi esam. Es jūs lūdzu padomāt, ko tas nozīmē, ka jau no paša pirmā brīža jaunatnē ieaug šī atziņa: Es esmu sargs, — kam? Nu, protams, latviešu zemei, Latvijai!"

Un 1938. gadā Valsts saimnieciskās padomes 1. sesijā, kas ir ievērojams sasniegums uz pozitīvu demokratiju un nevis atgriešanos atpakaļ chaosā, kurā partijas, sakuplojušas kā sēnes, sektantiski cīnījās tikai par programmām, nevis par saliedētu, zaļojošu valsts stiprumu, atskan ievadījums pārkārtošanai, interešes piemērojot vispārības vajadzībām. Tanī pašā sesijā prezidents paziņo, ka tiklīdz būs klāt brīdis, kad varēs pamatoti nākt pie atziņas un slēdziena, ka saimniecībā, kultūrā un politikā ir veikta nākotnei nepieciešamā pārkārtošanās, tiklīdz būs nostiprinājušies pamati mūsu jaunajai, nacionālajai dzīvei, tad tūlīt likumdošanā darbosies arī tautas vēlēta pārstāvniecība. Tātad tas nepārprotami parāda: Visas dzirdētās tendenciozās runas par „Ulmaņa diktātūru" nav nopietni vērtējamas, jo tām trūkst patiesības, un visa viņu motivācija ir pārāk personiska, pārāk subjektīva, bez dziļāka skatījuma maija izraisītajās pārmaiņās. Skaidrs, ka nevar noklusēt arī to — kas kaut ko lielu dara, tas arī reizēm kļūdas. Bet kura persona ir bez tām!

Grāmatas lappuses atklāj prezidenta pūles un mērķi, kuŗam tiek neatlaidīgi veltīta dzīve. Grāmatas lappuses atklāj noslēpumu dabiskajai sajūsmai, kas spārno tautas vairākumu. Šaursirdīgie, sarūgtinātie mirst savā rūgtumā... Un Maskavas iesūtītajiem rokas puišiem ir tikai tik liela piekrišana, cik tiem kabatā krievu naudas, cik tiem gadās satikties ar mazvērtības kompleksa apsēstajiem, kuŗus tad pielej ar sīvu, tāpat kā kūts mucas, jo viņu smadzenēm nav savu domu, viņi seko tikai tam, ko stabulē aģitātori.

Garīgs spēks un taisnības, tiesības zīme staro viņa diženumā. Nav tādas nozares, nav neviena, kas prezidentu neinteresētu. Kaŗavīriem parādē viņš jautā un atbild, kas ir tēvzeme: Tā ir tēvu un tēvu tēvu kapu kopiņas, tā ir ģimene, dzimta, mājas un darba vieta, pagasts, draudze, mātes nerimstošais maigums, kuŗš kā gaisma sasniedz katru savu dēlu, meitu; tēvzeme ir tēva siltā sirds un tulznainās rokas, kas kopā veido mūsu valsti. Tāpat es nezinu citu valstsvīru citām tautām, kas ar tādu pārliecību atgādinātu tēva un mātes mīlestību, atgādinātu jaunatnei vecāku nozīmi. To var izjust Rīgas Latviešu biedrības jubilejā, Baltijas lauksaimniecības biedrības uzrunā, agronomu 11. kongresā, fiziskās kultūras darbinieku sanāksmē, aizsargu svinībās, 15. maija un 18. novembŗa runās, satiekoties ar amatniekiem, atrodoties zemnieku vidū un domājot par rītdienu, Draudzīgā aicinājuma vakarēšanās, Latvijas rakstu un mākslas kameras svinīgajā atklāšanā, kad viņš 1938. gada 16. decembrī saka tā: Mākslinieki esot savrupnieki, tas tiesa, bet tikai savstarpēji, nevis novirzoties un aizejot no pašas tautas, no tautas dzīves dziņas un ideāliem. Tālāk, biežā klātbūtne skolās, universitātē, dziesmu svētkos un starp strādniekiem liecina, cik dziļi viņš jau toreiz no tagadnes skatās nākotnē, un kā viņš prot saviļņot, aicināt līdz. Tikai mums tas jāiegaumē, paliekošais jāatzīst: Dr. Kārlis Ulmanis Latvijas valsts radīšanā un latviešu ieaudzināšanai pašapziņā, saliedēšanai tautā ir un paliks — mūžīgi dzīvs fakts. Likteņa attīstīšanos, sarežģīšanos visā drāmatismā atklāj arī nodaļas: Latvija starptautisko notikumu ēnā, no 336. lp. līdz 467. lp., un — Latvijas neatkarības pēdējais cēliens, no 468. lp. līdz 490. lp. Vispār, īsā apcerē, kaut arī pats audzis, dzīvojis tai laikā, nav visu iespējams tuvāk analizēt, ko mūsu tautai nozīmē prezidents Ulmanis, par to vēl vajadzētu daudzu akadēmisku studiju, daudzu jaunu sējumu. Taču arī šiem Daģa sakārtotajiem trīs sējumiem kopā ar 1680 lappusēm par mūsu valstiskās celtnes spožāko vīru būtu jāatrodas trijmdas skolu un studiju mācību programmās, kā arī latviešu māju, tāpat dzīvokļu grāmatu plauktos, jo minētajos sējumos varam izsekot laimes kāpienam saules kalnā līdz gala sākumam. Te tomēr jāpiezīmē, ka Latvijas pēdējais prezidents, apzinādamies savas tautas varēšanu un tuvskatā pazīdams krievu drausmīgumu pret nekrieviem nekrievu zemēs — nevajadzīgi par daudz uzticējās ar komūnistiem noslēgtajiem līgumiem un Padomju savienībai aiz Zilupes.

No šodienas loga skatoties: tā laika mūsu politiķiem par daudz sirdsskaidrības, par daudz zemnieciska smaguma, trūkst rafinētas izšķiršanās un elastības. Bieži paliek iespaids, piemēram, pašam Ulmanim, cik viņš bija ievērojams iekšējā politikā, internacionālajā parketā, tomēr kaut kā vēl kavējās pašapzinīgāk kā prezidents elpot. Ilgie bāŗabērnu gadu simteņi bija atstājuši pēdas. Mēs nebijām vēl paspējuši izaugt, nobriest, nostiprināt sev savas politiskās tradicijas un pilnīgi atbrīvoties no anonimitātes sloga. Pārmērīgās viensētniecības dēļ baltieši nespēja ārlietās un kopējā aizsardzībā saliedēties. To redzēdami, sarkanie krievi sāka to sevišķi izmantot, jo vienalga — cara vai tagad Ļeņina — krievi vienmēr bija latviešiem, lietuviešiem un igauņiem nāvīgākie ienaidnieki. Taču šī piezīme tomēr nenozīmē personisku pārmetumu kādai personai, tas ir vienīgi mazs, vispārējs toreizējās īstenības konstatējums, kas vairāk tādā veidā mūs nedrīkstētu satricināt, nodarbināt.

Trešās grāmatas apceres noslēgumā vēlreiz jāuzsver: Mēs nezinām viņa kapu Padomijas ellē, bet vienu zinām skaidri: prezidents Dr. Kārlis Ulmanis, kuŗš tika aizrauts mocekļa ceļā un par kuŗa nonāvēšanu atbildēs reiz vēsturē tie, kas izputināja tēvzemi un legālizēja latviešu mocīšanu, savai tautai diktātors nevienu brīdi nekad nav bijis. Veltīgs mēģinājums arī viņu par tādu pataisīt — izņēmuma gadījumos trimdā, tāpat kā tur — krievu maisā ielekušajiem sovjetu funkcionāriem. Bet stingrs, patriarchāls saimnieks — jā, kas ar nepieciešamu chirurga griezienu atbrīvoja valsti no chaosa tautas forumā — saeimā.

Paldies agronomam Jānim Daģim par veikto darbu, kuŗa ietekme un nozīme nezudīs, jo šī grāmata ir Latvijas saules gaišums visiem, arī tiem, kas par to grūtos brīžos šaubās.

*

PBLA

LATVIJAS NĀKOTNEI

IZLOZE

IET TAUTĀ

Grāmatu kluba sanāksme

Ja divdesmit gadu darbību var ņemt par kādu mērauklu, tad Latviešu grāmatu klubs Notinghamā to ir veiksmīgi sasniedzis. Tā dalībnieku pulciņš nav mazinājies, ir nākušas klāt jaunas sejas. Gan mazāk jauni cilvēki — tomēr tie, kas nāk, nāk ar interesi par latviešu grāmatu, latviešu rakstniekiem un dzejniekiem.

Tā mūsu grāmatu kluba darbību vērtēja viens no dalībniekiem, līdzgaitnieks visu mūsu darbības laiku.

Latviešu grāmatu kluba dalībnieku un labvēļu sanāksme notika 15. martā DV kluba telpās Notinghamā, piedaloties 24 dalībniekiem un labvēļiem. Sanāksmi vadīja grāmatu kluba vad. A. Veichelis, protokolu rakstīja M. Burģelis. Savā ziņojumā par darbību 1986. g. A. Veichelis atzīmēja, ka Latviešu grāmatu klubam ir bijuši 27 dalībnieki, no tiem 3 aizsaukti mūžībā. Kopēji iegādāto grāmatu skaits ir aizsniedzis 638. Grāmatas lasīšanai ir pietiekamā skaitā, tāpēc grāmatu kluba dalībnieki tiek aicināti ņemt lasīšanai vairākas. Grāmatu kluba rīkotie literārie sarīkojumi ir bijuši labi apmeklēti.

Lai rosinātu sabiedrisko darbību un grāmatu apmaiņu, sanāksmes dalībnieki vienojās par pulcēšanos DV kluba telpās reizi mēnesī. Grāmatu kluba vadītājs aicināja sanāksmes dalībniekus atrast un piesaistīt grāmatu klubam jaunus dalībniekus, lai tuvākajā nākotnē nebūtu jāpaceļ gadskārtēja dalības maksa.

Latviešu grāmatu kluba vadība paliek līdzšinējā — vadītājs A. Veichelis, A. Lomane — Lindena un O. Kārkliņš.

K. Z.

AMBER PRINTERS AND PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Vilis Hāzners

LATVIJAS KOMJAUNATNES (Latvijas LKJS) XXIII KONGRESS

(Turpinājums)

Tālāk runātājs uzsver, ka: ,,pašreizējos apstākļos lielu nozīmi iegūst jaunatnes audzināšana ar vēstures palīdzību. Īpaši svarīgu nozīmi tas iegūst Lielā Oktobŗa 70 gada dienas priekšvakarā... Audzināt internacionālistu un patriotu nozīmē audzināt nelokāmu dzimtenes (ar lielo D) aizstāvi... Te lielu lomu spēlē jaunatnes sagatavošana dienestam Padomju armijā... Jāmāca arī komjaunatnes vēsture... Svarīgs uzdevums ir veidot jauniešiem cildenas morālās īpašības. Tikumiskajā sfairā, kas izrādījusies viena no visvairāk piesārņotajām sfairām, jāizvērš enerģiska cīņa pret visām negātīvajām parādībām, sīkburžuazisko psiholoģiju (vēl arvien pēc 70 gadiem jācīnās ar ,,buržujiem''! VH).

Tad runātājs vēl sabāra sociālos parazītus (kas tie tādi? VH) un žūpas. Talsu rajonā pat žūpošana pieaugot! Pirmo reizi komjaunatnes kongresos un citās sanāksmēs runāja arī par narkomānijas sekām. Ar to esot liela cīņa Rīgā, bet vēl esot liela vērība šajā frontē jāpievērš Jelgavā, Olainē, Ventspilī un Liepājā, arī katrā pilsētā un rajonā. (! VH)

Šajā referāta sākuma daļā runātājs minēja, ka stipri jāuzlabo komjaunatnes aktīva informēšana, jādod stingrs pretspars visiem buržuaziskās ideoloģijas un morāles iespiešanās mēģinājumiem, jāpaaugstina jaunatnes morālā modrība, efektīvāk jāreaģē uz ārzemju klerikālo centru darbību. (Tātad tomēr! VH)

Pārejot uz referāta otro daļu, Priedītis norādīja, ka ,,darbs jaunajos apstākļos'' (Gorbačova plānojumi, VH) ir mēģināts ar daudzām kampaņām veidot, bet jaunatnes iniciātīvas, neguvušas pienācīgu atbalstu CK, rajonu un pilsētu komitejās, ir apsikušas. (Te nu bija! VH) Tomēr produkcijas kvalitāti un tehnisko līmeni ietekmēt varot, jo 73% jauno strādnieku zinot izstrādājumu kvalitātes uzlabošanas reālos ceļus, katrs otrais cenšoties panākt savu biedru apzinīgu attieksmi pret darbu. Taču neatrisināmo problēmu esot krietni vairāk nekā sasniegumu.

Latvijā augstākās kvalitātes kategorijas produkcijas kopapjomā esot zaudētas agrāk sasniegtās pozicijas! Nereti jaunais strādnieks pret savu gribu un vēlēšanos tiekot iesaistīts nekvalitatīvas produkcijas ražošanā. Vainīgi esot nekvalificēti darbu vadītāji.

Īpašu vietu jaunatne ieņemot līdzdalībā pārtikas progarammas reālizēšanā. Bet grūti esot jauniešus iesaknot laukos. Lauku darbu profesija vēl netiekot pietiekami uzsvērta. Fermas esot ātri un stingri jārekostruē. Jāpiešķir dzīvokļi un jānodrošina darba fronte. Jāieved jaunatnes zinātniski tehniskās jaunradēs centri, kādus šogad sākšot iekārtot Rīgā un Daugavpilī, kaut gan pēdējā laikā zinātniskā darba prestīžs jaunatnes vidū esot krities... Vairāk vērības jāpievērš jaunatnes dzīvokļu kompleksu veidošanai. Jau trīs gadus Latvijā turpinoties vispārizglītojošo un profesionālo skolu reforma, bet viss tiek īstenots pārāk gausi.

Piemēru, kur komjaunatnes organizācijas veiktu kaut ko sekmīgu ir pārāk maz. Komjaunatnes vājais darbs ir pionieru darbības vadīšanā. Gandrīz divām trešdaļām republikas pionieru pulciņu trūkst vadītāju! Par maz rūpniecības uzņēmumi izmanto skolnieku vasaras darbus, piem. ,,Pirmais maijs'' pag. vasarā pat atteicās vecāko klašu skolniekus nodarbināt un ,,Rīgas apgērbā'' tiem atradās tikai vacas, jau nolietojušās, rokas šujmašīnas!

Skolās komjaunatnes organizācijas ir retas viešņas. Nekur nedomā kā jauniešiem pavadīt brīvo laiku. Darba praksē ir daudz neatrisinātu problēmu. Ja jaunieši nāk pie darba vadītājiem pēc palīdzības, tad tie aiziet ar padomu... Jaunatnes klubiem attiecīgās padomes nepievērš nekādu uzmanību. Un tā jaunieši bieži savu ideoloģisko audzināšanu kārto pēc buržuāziskā kultūras parauga... Tas viss sašaurina jauniešu garīgo pasauli, parādoties ,,gara mietpilsoņu'' paraugiem...

Pieskaŗoties referenta trešajam punktam, Priedītis uzsvēra, ka ,,nevar nesatraukt tas, ka daļai radošas jaunatnes piemīt tendence novērsties no lieliem sociāliem tēmatiem un noslēgties personīgo pārdzīvojumu pasaulē.'' tālāk referents uzsvēra, ka ,,...notikušas vēlēšanas un pārskati parādīja cik tālu daudzas komjaunatnes komitejas atrodas no paša komjaunieša. Komjaunatnes jēdziens jauniešiem šajās organizācijās ir devalvējies līdz biedra naudas līmenim, līdz retiem atgādinājumiem un komjauniešu sirdsapziņu sapulces dienā.'' (Lielisks novērtējums! VH).

Runātājs arī uzsvēra, ka dažādās tautas padomēs strādā vairāk nekā 8.000 jauniešu. Viņi komjaunatnes labā nedara tikpat kā neko. Republikas ministrijās komjauniešiem nav nekāda iespaida...

Vissavienības komjaunatnes CK esot aizliegusi maksligi paplašināt komjaunatnes rindas. Tas tā esot noticis agrākos gados. Ko tas izsakot? Un šīs referāta nodaļas noslēgumā Priedītim bija jānopūšas, ka visos republikas komjaunatnes organizācijas posmos joprojām sāpīgs esot jautājums par komjaunatnes kadru aktīvu sagatavošanu. (Protams, lieka nopūšanās. V.H.)

Runas noslēgumā referents runāja par ,,mieru un jaunatni''. Tika atkārtotas visas tūkstošiem reižu dzirdētās propagandas frāzes, arī liecinot, ka Pad. savienības ir pāniskas bailes no kara...

Šo gaŗo runu nevar uzskatīt par darbības pārskata došanu, bet vienīgi par nespējas darboties apliecinājumu un lielāko pašapsūdzību no kāda organizācijas vadītāja, kāda jebkad dzirdēta. Komjaunatnes vadība jau ir slima!

Nobeidzot šo pārskatu atstāstījumu jāpiemin, ka Latvijas komjaunanes organizācijā tikai apmēram viena trešdaļa ir latviešu un vairāk nekā puse sieviešu. Tā kā visu bezjēdzīgumu var likt uz latviešu internacionālizācijas rēķina!

Revīzijas komisijas pārskata ziņojums

Šo pārskata ziņojumu nolasīja rev. kom. priekšsēdis A. Sausnītis.

Arī Sausnīša ziņojums bija gaŗāks nekā tas parasti šādos kongresos pieņemts un bija daudz vairāk paškritikas pilns nekā Priedīša pārskata ziņojums.

Pirmo reizi Latvijas komjaunatnes pastāvēšanas laikā dzirdējām ziņu, ka biedru skaits komjaunatnē samazinājies. Katrā iekšējā kongresa laikā tas bija palielinājies. Ziņojumā pavīdēja arī citas nelaimes. Daži citāti:

,,Kaut arī kopumā republikas komjaunatnes organizācija ir skaitliski samazinājusēs (par cik un kāpēc netika teikts, VH), tomēr organizātoriskā un politiskā audzināšanas darba uzlabošanās (to gan Priedītis neapstiprināja, VH) ir devusi iespēju palielināt ieņēmumus, ko dod biedru maksas, par vienu trešdaļu, salīdzinājumā ar 1982. gadu.'' Tomēr ziņojuma turpmākā daļā bija pretrunas. Ziņotājs teica, ka ,,pārskata periodā vidēji līdz 14.000 komjauniešu ik mēnesi neievēroja biedru maksas maksāšanas terminus. Visvairāk šādu biedru ir Liepājas, Ventspils un Gulbenes rajona komjaunatnes organizācijās. Saldus rajonā katrs septītais komjaunietis ir parādnieks.

Vāja savienības iekšējā disciplīna ir transporta un sakaru uzņemšanu komjaunatnes organizācijās: tajās katrs desmitais komjaunietis, bet celtniecības uzņēmumos — katrs astotais komjaunietis — laikā nenokārto biedru maksas. Arī Rīgas pilsētas komjaunatnes organizācijā patlaban 5,3% ir parādnieki.

Tālāk rev. kom. priekšsēdis pamācīja kā visas šīs nelaimes labojamas, arī pasakot, ka visi naudas līdzekļi izlietoti lielākoties pareizi, paredzētajiem izdevumiem. Par Latvijas komjaunatnes piešķirtiem līdzekļiem Ludzas rajonā tiekot celts piemineklis Sūnupļavas varoņiem. 552.000 rubļu esot atvēlēti jaunatnes viesnīcas būvei Rīgā, taču celtniecības temps liecinot, ka šī objekta būvēšana ievilkšoties paŗumā.

Tālāk Sausnītis iztirzā citas komjaunatnes darba nelaimes un saka, ka apkopjot rezultātus, esot jāatzīst, ka veiktā darba efektīvitāte ne gluži atbilstot prasībām. Viņš arī sūdzas, ka ikgadus nav izdarīta revīzija visās rajonu un pilsētas komitejās un sūdzas, ka paši ne vienmēr bijuši pietiekami atbildīgi savā darbā un bieži pašiem trūcis principilitātes. Ziņojuma noslēgumā sekoja vairāki ieteikumi kā rev. kom. darbs būtu veicams. (Arī liela pašapsūdzība! VH).

Kongresa lēmums un atzinumi

Pirms vēlēšanām kongresa darbs noritēja dažādās sekcijās, pēc kuŗu priekšsēžu ziņojumiem vēl runāja Latvijas KP CK pirmais sekretārs Pugo, kuŗš arī bija kongresa galvenais režisors.

Neapšaubāmi jāliecina, ka Boriss Pugo ir labākais partijas CK pirmais sekretārs kāds līdz šim Latvijā bijis. Ir no visiem inteliģentākais, izdarīgākais, drosmīgi veic daudzus pārkārtojumus Gorbačova prasību garā, prot labi runāt, reizēm atļaujoties labvēlīgas divdomības, pat reizēm humoru.

(Turpinājums sekos)

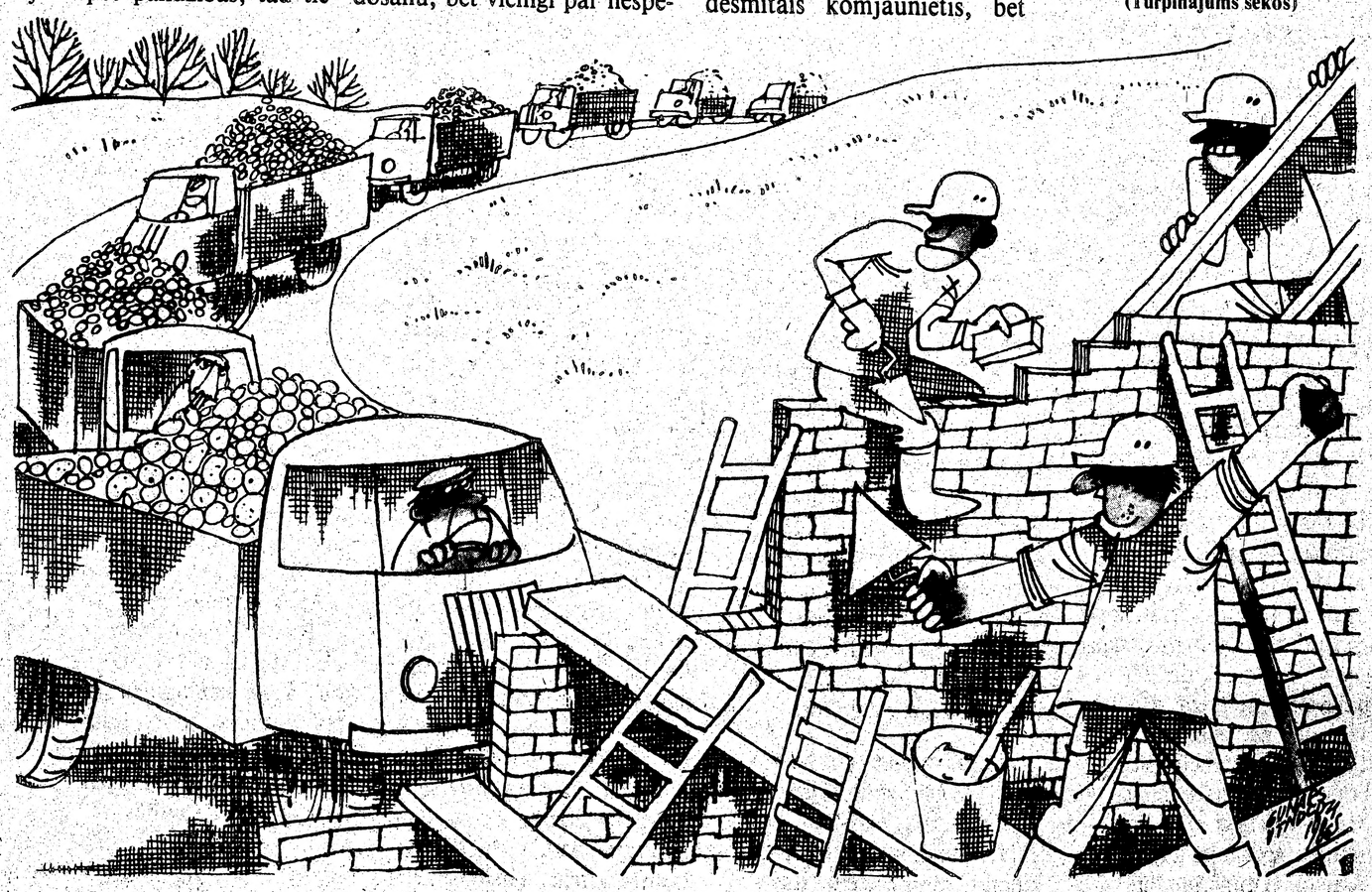

— KĀ LAI PABEIDZ KARTUPEĻU NOLIKTAVU, JA PIEVEDĒJI TRAUCĒ STRĀDĀT!

G. VĪNDEDZIS

— Svešais cirvis cērt un cērt mūsu tautas saknes —

Latviešu Nacionālais Fonds Baltijas jūras krastā aizvadījis 40 gadus (1947 — 1987) globālā informācijas darbā ar savām publikācijām un cita veida pasākumiem spiezdamies okupētās Latvijas iekšienē un izvērsdams informācijas darbu pāri kontinentiem. Tā tas ir arī šodien. Savā laikā ar LNF publikācijām ir atvērušās durvis pie prezidentiem, parlamentos, baznīcu vadībās u.c. Daudzkārt ir tā — ko varam Baltijas jūras krastā, nevar citās vietās, un ko var citās vietās, nevar Baltijas jūras krastā.

Paldies visiem sacīdami par LNF globālā informācijas darba atbalstīšanu šajos gaŗajos svešuma gados, lūdzam arī šodien šo atbalstu — mūsu tauta ir briesmās.

No LNF plašā publikāciju skaita te sniedzam dažus, kas arvien nes aktuālitātes zīmogu. Publikācijas pieprasāmas pie LNF pārstāvjiem un visos lielākos grāmatu galdos, kā arī Latviešu Nacionālā Fonda birojā Stokholmā. Paldies.

LATVIEŠU NACIONĀLĀ FONDA VALDES VĀRDĀ:
ANDREJS EGLĪTIS
Ģenerālsekretārs

Baznīcas Virsvaldes prezidija paplašinātā sēdē Klīvlandē piedalījās arī archibīskaps A. Lūsis un LELBAs pārvaldes priekšnieks prāv. V. Vārsbergs (vidū). Foto Ed. Balodis

TLTA Sestdienas ģimnazijas audzēkņu gadskārtējais sarīkojums par labu Latviešu Namam. Attēlā programmas izpildītāji. Foto J. Galejs.

Mākslinieku vienības Latvis 32. gadskārtējās izstādes dalībnieki Sv. Jāņa baznīcā, gleznu galerijā. 1. r. no kr.: K. Bērziņš, G. Ikona-Krūmiņa, E. Janišs, priekšs. E. Krūmiņš, Ed. Dzenis, I. Ozola, A. Kalniņa, Ā. Ozola-Alksne. 2.r. no kr.: V. Vare, E. Bebris, A. Strucis, V. Reinholds, Ā. Kerans, V. Pāvuls, V. Ostreichere, V. Didrichsons, A. Anšmits un L. Kalniņš. Foto A. Didrichsons.

Apvienotā Baltiešu komiteja Vašingtonā

Apvienotā Baltiešu komiteja Vašingtonā sagatavojusi novērtējumu, kā Černobiles atomstacijas negadījums ietekmējis Baltijas valstis. Daudziem jautājumiem vēl nav atbildes arī pēc viena gada; radušies citi jautājumi. Vai Pad. savienība izlietoja šo gadījumu, lai ar pārvietotiem pārkrievinātu Baltijas valstis? Vai piespiedu strādniekiem no Baltijas valstīm deva pietiekamu apģērbu? Ko viņiem teica padomju iestādes? Cik daudz nāves gadījumus vēl var sagaidīt? Šos jautājumus Apvienoto baltiešu komitejas ziņojums cenšas atbildēt, lietojot objektīvu analizi par Baltijas valstīm un tās tautām.

Baltiešu apvienotā komiteja meklē kandidātus vasaras darbiem, no katras tautības pa vienam. Atlīdzība par desmit nedēļu darbu 1500 dol. Tiem ir iespēja tikties ar kongresa locekļiem vai viņu darbiniekiem, apmeklēt Balto namu, Ārlietu ministriju, Amerikas Balss raidījumus un citas valdības iestādes. Tiem jāprot sava nacionālā valoda, jābūt vismaz 18 gadus veciem, ASV pavalstniekiem, ar iespēju vadīt automašīnu. Lūgumus ar pavadvēstuli sūtīt līdz 20. maijam American Latvian Association, 400 Hurley Ave., Rockville, MD 20850.

Savā sanāksmē 7. martā komiteja nolēma algot pilna laika darbinieku, rīkot Baltiešu brīvības dienas pieņemšanu, atceroties ASV Baltijas valstu atzīšanas 65 gadus un sagatavot kalendāru 1988 gadam ar konferenču datumiem un nacionālām svinību dienām. Šogad vadību pārņēma igauņi. Prezidents ir Juhans Simonsons, priekšsēde Mari-Ann Rikken.

Baltiešu un ukraiņu nac. komitejā 122 dalībnieki. Pārrunāja arī baltiešu lomu 1988. gada vēlēšanās, vajadzību sasaukt baltiešu pasaules konferenci šogad kā arī projektus šī gada izpalīgiem. Kāds ukraiņu novērotājs teicis: ,,Ir skaisti vērot trīs nācijas sēžot pie viena galda un pārspriežot kopējas intereses.''

V.I.

Gaidu un skautu svētki

Kanadas latviešu gaidu un skautu jendas š. g. 26. aprīlī pulcējās Sidrabenē, lai atzīmētu Sv. Juŗa dienu un uzsāktu vasaras darba posmu ar svētbrīdi un gaidu un skautu kopējām nodarbībām. Svētbrīdi Sidrabenes brīvdabas baznīcā vadīja evaņģeliste Aina Avotiņa. Tajā piedalījās arī Sv. Andreja un Sv. Jāņa draudžu iesvētāmie jaunieši ar archibīskapu A. Lūsi.

Gaidas un skauti parādes gājienā, pie marša mūzikas, pulcējās karogu pacelšanai, ko vadīja vad. Ed. Ozols. Abu jendu priekšnieki vad. S. Ozols un vad. S. Leimanis sveica gaidu un skautu saimi. No DV KV sveicienus nodeva M. Zvejniece, apsniedzot katrai jendai čekus par 500 dol., Hamiltonas latviešu biedrības pr-dis V. Ozols, Toronto vanadžu kopas vad. A. Jākabsone, Sidrabenes pārvaldes vārdā T. Jurenovskis.

Rakstiskus apsveikumus bija sūtījuši — latviešu gaidu priekšniece vad. B. Dumpe, latviešu skautu Pilnvarnieku Padomes pr-dis vad. A. Budrēvics, latviešu skautu priekšnieks vad. A. Artmanis un DV CV Kultūras nozares vad. A. Kalupnieks.

Nodarbības notika kopējas guntiņām un mazskautiem, gaidām un skautiem, lielgaidām, dižskautiem un roveriem, ko vadīja nozaŗu vadītāji.

Svētkos piedalījās: Ventas 10. un Gaujas 14. gaidu vienības, Tērvetes 19., Aiviekstes 39. un Rīgas 72. skautu vienības.

Par gaidu un skautu paēdināšanu rūpējās Ventas 10. gaidu vienības un Aiviekstes 39. skautu vienības vecāku padome no Hamiltonas.

Gaidu un skautu darba atbalstam līdzekļus ziedoja LNAK katrai jendai 300 dol. un Latviešu dziesmu svētku biedrība Kanadā gaidām 500 dol. un skautiem 500 dol. Gaidu un skautu paldies visiem, kas atbalsta šo kustību.

Par sekmīgu darbību 1985./86. skautu darbības gadā, Latviešu skautu kustības sekmīgas darbības apliecības saņēma — Aiviekstes 39. vienības mazskautu pulciņš, skautu pulciņš un roveru dzimta, kā arī vienība. Rīgas 72. mazskautu pulciņš, skautu pulciņš, dižskautu pulciņš un roveru dzimtas vienība.

S.L.

PBLA valdes priekšsēdis Dr. A. Pavlovskis mums izteicās:

Politiska aktīvitāte Eiropā

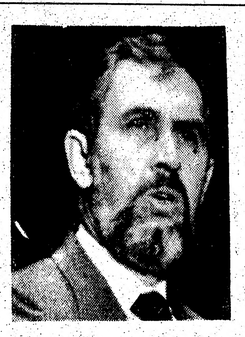

,,Lai politiskās aktīvitātes darbību koordinētu un — pats galvenais — virzītu neatlaidīgi un nepārtraukti uz priekšu, PBLA valde, savā pēdējā sēdē pieņēma divus svarīgus un tālejošus lēmumus, kas savā ziņā veido jaunu pagriezienu PBLA nacionālpolitiskā darbā. Paralēli PBLA Informācijas birojam Minsterē, tagad Eiropā darbojas arī divi jauni PBLA posteņi: 1) pētniecības nozare Stokholmā un 2) pilna laika ārlietu nacionālpolitiskā darba koordinētājs. Šo ārlietu koordinētāja posteni ir uzņēmies PBLA valdes loceklis Gunārs Meierovics, kuŗa galvenais uzdevums ir aktīvizēt Baltijas valstu jautājumu Eiropā. Valstīs, kur aktīvi darbojas baltiešu organizācijas, kā piemēram Anglijā, Vācijā vai Zviedrijā, viņa darbs protams būs minimāls. Turpretīm zemēs, kā Francijā, Itālijā, Beneluks valstīs un citur, šis darbs būs ļoti plašs, jo līdz šim tas atstāts novārtā.

Kā viens no Gunāra Meierovica pirmiem uzdevumiem ir bijis kopīgi ar PBLA Informācijas biroja vadītāju Viju Freimani doties uz Strasburgu, lai Eiropas Padomē (EP) uzsāktu lobijista darbu, sakarā ar tur jau ievadīto Baltiešu rezolūciju. Pagājušā gadā Eiropas Padomē, kuŗas sastāvā ir 21 valsts, tika iesniegta rezolūcija, nosodot Padomju savienības rīcību Baltijas valstīs un prasot Baltijas valstu jautājuma pacelšanu Vīnes konferencē. 23. oktobrī Pasaules Baltiešu Apvienības (PBA) ietvaros — PBLA kopīgi ar lietuviešu un igauņu centrālām organizācijām — iesniedza Eiropas Padomei memorandu un dažādus materiālus par stāvokli okupētajās Baltijas valstīs, kā arī personīgi lieciņāja šai sesijā. Savā 8. decembŗa plenārā sēdē Eiropas Padome vienojās par rezolūcijas saturu un to nodeva balsošanai. Kā jau mums ziņāms, š.g. 28. janvārī Eiropas Padome vienbalsīgi pieņēma baltiešu rezolūciju.

Debatēs par šo rezolūciju bija izteikušies 11 delegāti, reprezentējot pat valdības, no kuŗām pārāk bieži nedzirdam. Tā, piemēram, Turcijas delegāts Sens starp citu teicis: ,,Kā mēs redzam, tad kopš Sarkanā Armija okupējusi šīs trīs neatkarīgās un neitrālās valstis 1940. gada 17. jūnijā, situācija tur ir gājusi uz ļauno pusi. ... (Turcijas valdība) nekad neatzīs un nepieņems Padomju savienības mēģinājumus iznīcināt jebkādas cilvēku tiesības, kā arī vietējo iedzīvotāju deportācijas un forsēto emigrācijas politiku, kuŗu rezultātā mainītos demografiskais stāvoklis Baltijas valstīs.'' Norvēģijas delegāts Rambergs deklarējis: ,,Baltijas valstis bija neatkarīgas un brīvas līdz 1940. gada jūnijam, kad PSRS tās okupēja, un šī ,,superpower'' valsts vēl joprojām tās okupē. Šī okupācija ir kā ļauns murgs.'' Spānijas delegāts Martinez, aicinādams delegātus balsot par šo rezolūciju, uzsvēris: ,,Esmu pārliecināts, ka mēs būsim vienbalsīgi, jo nevaru iedomāties nevienu, kas savā sirdī nostātos pret šo rezolūciju.'' Papildus, arī rakstiski, par Baltijas valstu jautājumu Eiropas Padomei izteikušās vairākas valdības. Visas šai īsajā ziņojumā nav iespējams pieminēt, bet ir interesanti atzīmēt Beļģijas viedokli. Saņemtā telegramma to izsaka īsi un kodolīgi: ,,Beļģija nekad nav atzinusi Baltijas valstu aneksēšanu.'' Mazliet garāk izsakās Anglijas valdība: ,,Anglija vēl joprojām neatzīst Pad. savienības rīcību, kas inkorporējusi bijušās Baltijas republikas PSRS, bet gan atzīst Igaunijas, Lietuvas un Latvijas sūtniecības un konsulātus Londonā.

Cik iespaidīga ir bijusi mūsu darbība, varam redzēt no Portugāles nostājas. Lai gan Portugāles valdība 1986. gadā pirms Vīnes konferences raksta, ka līdz šim nav ieņēmusi viedokli Baltijas valstu jautājumā, tomēr pāris mēnešu vēlāk, t.i. šī gada marta sākumā, tā aizliegusi saviem parlamentāriešiem, kas atradušies Maskavā, doties uz Tallinu. Te ir jāpiezīmē, ka PBLA valdes priekšsēdim O. Pavlovskim un Portugāles Vīnes konferences delegācijas vadītāja vietniekam De Campos bijušas Vīnē garākas privātsarunas par situāciju Baltijas valstīs, kā arī par ASV viedokli Baltijas valstu okupācijas neatzīšanas jautājumā u.c. Vēlāk ar De Campos saticies arī PBLA valdes loceklis G. Meierovics. Kā mūs informē, tad De Campos saņemto informāciju nodevis Ārlietu ministrijai.

Pēc Baltiešu rezolūcijas pieņemšanas uz Vīni 24. februārī PBLA uzdevumā devies G. Meierovics. Vīnē viņam piebiedrojies Sabiedrisko zinātņu institūta kursants Imants Lieģis, lai gūtu pieredzi praktiskā nacionālpolitiskā darbā. Jau tai pašā dienā Pasaules Baltiešu Apvienība sasaukusi preses konferenci, kuŗā piedalījušies abi PBLA pārstāvji un lietuviešu centrālo organizāciju pārstāvis Alģis Klimaitis. Piedalījušies arī 11 ārzemju žurnālisti. Plašākus atreferējumus sniegusi franču ziņu aģentūra AFS, Frankfurter Allgemeine Zeitung u.c. PBLA pārstāvji tikušies ar 16 delegācijām, informējot tos par Eiropas Padomes rezolūciju, kuŗas 14. pants prasa Baltijas valstu jautājuma pacelšanu. Vairākas delegācijas, kā piemēram Italijas un Šveices, jau bijušas informētas par rezolūciju saturu. Vācu delegācijas vadītājs teicis, ka viņš Baltijas valstis pieminējis jau divas reizes. Vīnes konference ir pirmā reize, kad Rietumvācijas valdība atklāti pacēlusi Baltijas valstu jautājumu starptautiskā forumā. Tas varētu būt tādēļ, ka Budapeštā Vācijas delegāts Eickhoffs O. Pavlovskim un G. Meierovicam izteicis, ka Vācija ir daļēji atbildīga par pašreizējo situāciju Baltijas valstīs. Arī Holandes pārstāvis teicis, ka konferencē pieminējis pārkrievošanas politiku Baltijas valstīs. Vēl jāmin, ka bez šīm valstīm, cik mums zināms, Baltijas valstu jautājumu Vīnē ir pacēlušas ASV, Kanada un Italija.

No šī gada 9. līdz 14. februārim PBLA pārstāvis Gunārs Meierovics kopā ar BATUN delegāciju — Marģeri Pinni, Baibu Rudzīti-Pinni un Heino Ainso — piedalījās gadskārtējā Apvienoto Nāciju Cilvēka tiesību konferencē Ženēvā. Tur apmeklējuši 26 valstu delegācijas.

Tuvākā nākotnē G. Meierovics dosies uz Franciju un Beneluksa valstīm, lai turpinātu iesākto darbu.

Pasaules Baltiešu Apvienība (PBA) savā pēdējā valdes sēdē nolēma iekārtot Eiropā pastāvīgu informācijas biroju ar pilna laika darbinieku. Birojs būtu novietots Strasburgā, lai varētu izmantot tur esošo preses korpusu un gadskārtējās Eiropas Padomes sesijas. Birojam nodibinoties, PBLA Eiropas ārlietu darbības koordinētāja postenis tiks iekļauts PBA biroja darbībā.

Saimnieciskais milzis

Eiropas vienības 30 gadi

Romā 12 Eiropas valstu politiķi 25. martā atzīmēja Eiropas vienības jeb koptirgus EG 30 gadu pastāvēšanu. Šo vienību nodibināja sešas valstis, Francija, Italija, Holande, Luksemburga, Beļģija un Rietumvācija. Vienošanos Romā 1957. gada 25. martā parakstīja trīs lielie Eiropas politiķi: Adenauers, de Gasperi un de Golls. Ar vienošanos atcēla visus ierobežojumus starp šīm sešām valstīm un atvēra brīvu satiksmi cilvēku kustībā un brīvu tirdzniecību bez muitām un citiem ierobežojumiem. Noteica arī ražošanas saskanošanu, sevišķi lauksaimniecībā. Sie atvieglinājumi skāra 167 miljonus cilvēku, un šīs sešas valstis deva 18% no visas pasaules saimniecības vērtībām, bet eksporta laukā ieņēma piekto vietu pasaulē. Citas valstis ilgāku laiku koptirgus jeb sešu valstu vienību vēroja ar neuzticību, un tikai 1973. gadā tai pievienojās Dānija, Anglija un Īrija, 1981. gadā Grieķija, bet piecus gadus vēlāk abas valstis aiz Pirenejiem Portugale un Spānija. Ar to koptirgus valstu skaits palielinājās līdz 12, kur dzīvo 342 miljoni cilvēku, 80% no visiem Rietumeiropas iedzīvotājiem.

Ārpus koptirgus palikušas vēl visas trīs Skandinavijas valstis: Norvēģija, Zviedrija un Somija, tāpat Austrija, kuŗai mierlīgumā ar Pad. savienību noteikts nevienā valstu apvienībā neiestāties un paliekot neitrālai, kā arī mūžīgi neitrālā Šveice. Uz Eiropas saimniecisko vienību tēmē arī Austrija. Turcija, kuŗa pieder pie Eiropas, bet kuŗu pa pusei uzskata par citam reģionam piederīgu, iesniegusi lūgumu uzņemt Eiropas koptirgus valstu saimē, vismaz pagaidām bez balstiesībām.

Daudzi jautā, ko poptirgus valstu iedzīvotāji ieguvuši no šīs saimnieciskās un pa daļai arī kultūrālās vienības. Nenoliedzami, iedzīvotāju ienākumi un pirktspējas kopš 1957. gada divkāršojušās. Līdzīgs stāvoklis ir arī citās valstīs, kuŗas šinī apvienībā nav iestājušās, piemēram, Skandinavijas valstīs, Austrijā un Šveicē.

Ar Eiropas koptirgus valstu pieaugumu palielinājās arī grūtības, jo katrā valstī ir savas īpatnības, savas prasības, dzīves standarts nav vienāds. Ir bagātākas un nabadzīgākas valstis, kā Īrija, Gieķija, Spānija un Portugale. Par visturīgāko visi uzskata Rietumvāciju, kuŗa visvairāk iemaksā koptirgus kasē Briselē, bet vismazāk saņem atpakaļ, tāpēc visvairāk sašutuši Rietumvācijas zemnieki. Tie ar demonstrācijām protestē pret savu valdību Bonnā un pret koptirgus pārvaldi Briselē, kas atkal zemniekiem samazināja piena un labības iepirkšanas kvotas un arī cenas. Ar to koptirgus valstu pārvalde Briselē grib samazināt pārprodukciju, jo visas noliktavas pārpildītas ar graudiem, sviestu, piena pulveri un cukuru.

Tāpēc jau atskan balsis pret šādu Eiropas valstu vienību, un Rietumvācijas zemnieki valdībai ieteic no Eiropas koptirgus pat izstāties.

Citi koptirgu uzskata par bezspēcīgu milzi, kas nevar tikt galā ar agrārtirgu, nevar vienoties par vienāda benzīna lietošanu automobiļiem un vienāda ātruma noteikšanu uz autoceļiem.

Neviena jūras valsts nav apmierināta ar noteiktajām zvejas vietām un nozvejojamo zivju daudzumu. Tas pats ar tērauda ražošanu. Ierobežojumi sevišķi sāpīgi skaŗ Rietumvāciju. Tā augsto algu dēļ nevar ražot tik lēti kā citas valstis, kas tērauda ražošanu subsidē.

Eiropas valstu vienības jeb koptirgus gan ir milzīgs saimnieciskais spēks, bet nieciīgs politiskajā un militārajā ziņā, tāpēc to sauc par nevarīgo milzi.

Eiropas parlaments, ko ievēl visu 12 valstu iedzīvotāji, gan lemj un spriež tikai par kopējās saimniecības būšanām un nebūšanām, bet ne par politiku. Šis Eiropas parlaments apstiprina apvienības budžetu un cik atsevišķai valstij kopējā kasē jāiemaksā. Kasi pārvalda koptirgus direktorija Briselē, kas noteic katrai valstij lauksaimniecības ražojumu daudzumu un arī cenas.

Ar visiem ierobežojumiem Eiropā nu jau vairākus gadus saražota pārtikas pārprodukcija un noliktavās glabājas graudi, sviests, piena pulveris, cukurs, gaļa un arī vīni, ko gan ražo tikai piecas dienvidu valtis.

Koptirgus valstu ietvaros pastāv arī Eiropas tiesa, kas izlemj gan tikai nesaskaņas ražošanā, kā nesen Dānijas un Beļģijas sūdzību pret Vāciju, kas līdz šim neielaida šinīs valstīs radīto un ķīmikālijām piejaukto alu. Vācijā visu laiku pastāvēja gadu simteņiem vecs likums, laist tirgū tīru alu, kas darīts no iesala, rauga, apiņiem un ūdens. Eiropas tiesa pavēra uz Vāciju ceļu arī ķīmikālijām konservētajam alum.

Kaut Eiropas koptirgu skārusi pirmā krize, politiķi sapņo par politisko vienību, par Eiropas savienotajām valstīm ar kopīgo pārvaldi, kopīgo naudu un militārajiem spēkiem, lai Eiropa varētu pati sevi aizstāvēt. Tad tā izvirzītos par trešo spēku starp divām lielajām varām: ASV un Pad. savienību.

Pēteris Bauzis

MEKLĒ

Jāni Līziņu,

izbraucis ar pēdējo laivu no Latvijas 1944. gada 13. maijā. Pēdējā dzīves vieta Upsalā, Zviedrijā. Lūdzu rakstīt:

Mr. Jānis Ozoliņš,
31 Sparkhall Ave,
Toronto, Ont., M4K 1G4
Canada.

SARMĪTE BULTE, BA, LLB

ADVOKĀTE—NOTĀRE

Thompson Building — pretīm City Hall —
65 Queen St. W., suite 1105
Toronto, Ont. M5H 2M5. Tel. (416) 860-0082

Brīdina no Baltijas tautu likteņa

Baltijas sieviešu padomes Kanadā 35 gadu jubilejas sarīkojums

Foto J. Galejs.

Jubilejas zīmē. Baltijas sieviešu padomes 35 gadu atceres svinības notika Lietuviešu namā Toronto 26. aprīlī. 1. rindā no kr.: Baltijas sieviešu padomes dibinātājas Ona Gailiūnas un Alma Kopmane, Ņujorkas Baltijas sieviešu padomes prezidente Helga Ozoliņa, Baltijas sieviešu padomes Kanadā prezidente Edīte Lynch, igauņu pārstāve viceprezid. Malle Pihl, latviešu pārstāve viceprez. Elma Miniate un Ņujorkas pārstāve viceprez. Margrieta Buša.

Baltijas sieviešu padomes Kanadā 35 gadu atceres sarīkojumu 26. aprīlī Lietuviešu baznīcas telpās Toronto atklāja Edīte Linča. Viņa pakavējās pie Baltiešu sieviešu padomes dibināšanas 1947. gada 8. martā Eslingenā, Vācijā, un apvienoto Igaunijas, Latvijas un Lietuvas sieviešu cīņas par Baltijas valstu brīvību un neatkarības iegūšanu šīm valstīm. Padome informē arī Rietumu pasauli par Baltijas tautu apspiešanu, pārkrievināšanu, genocidu, reliģijas vajāšanām un izceļošanas ierobežojumiem.

Kad sākās baltiešu izceļošana, apmēram 70 proc. baltiešu bēgļu emigrēja uz Ziemeļamerikas kontinentu, tādējādi Ņujorkai kļūstot par Baltijas sieviešu padomes jauno centru, un šogad, aprīlī, tā nosvinēja 40 gadu darbības atceri.

Kanadā 1952. gada 28. martā nodibinājās šejienes Baltiešu sieviešu padome, darbojoties jau 35 gadus. Laba sadarbība izveidojusies ar Baltijas tautu federāciju Kanadā, piedaloties 14. jūnija atceres sarīkojumos un Baltiešu vakaros, ko katru gadu rīko Otavā.

Šeit, rietumu brīvībā dzīvojot, mūsu pienākums ir rādīt Baltijas valstu nelikumīgo iekļaušanu Padomju savienībā un cilvēku tiesību pārkāpumus, kas tagad notiek Baltijas zemēs. Tāpēc informēsim mūsu kanadiešu draugus un politiķus, ka brīvība ir dārga manta un liela priekšrocība, kas uzliek mums pienākumu runāt par apspiestajiem, kas paši to nespēj, nobeigumā teica Edīte Linča (Lynch). Sarīkojumu, kurā bija ieradušies ap 300 viesu, vadīja igauņu viceprieksšēde Malle Pihl.

Viese runātāja bija baltiešu labvēle Pauline Brevis (Browes), konservātīvo partijas federālā parlamenta locekle, piedalās vairākās komitejās, vienā no tām, kas uzstādīja agrākā Kanadas ministru prezidenta Dīfenbēkera pieminekli Parlamenta kalnā Otavā. Runātāja bija ļoti labi informēta par apspiesto Baltijas valstu stāvokli padomju okupācijā, kā arī pārmaiņām pēc 2. Pasaules kara, kad arī daudzas citas Austrumeiropas valstis zaudēja neatkarību un nokļuva Pad. savienības apspiestībā ar savām leļļu valdībām.

P. Brevis savā runā arī minēja, ka pirms 40 gadiem tūkstošiem bēgļu no Baltijas valstīm atstāja savu zemi, izvēloties dzīvot kā bēgļi brīvajās valstīs un sākt cīņu par savas tautas brīvību. „Mēs Kanadā baudām brīvību un tāpēc viegli aizmirstam, ka miljoniem cilvēku dzīvo komūnistu apspiestībā", teica runātāja, aicinot neaizmirst vajāšanas, ko baltieši izcieši vēl šodien. Nav noslēpums, ka komūnistu tā saucamā „atbrīvošana" runā par mieru, bet kam pamatā ir diktātūra un apspiestība. Demokratiskās valdības nomaina ieliktās leļļu valdības, izrīkojot fiktīvas vēlēšanas un iegūstot pilnīgu kontroli pār tautas dzīvi un kultūru. Komūnistiskas valdības tagad ir arī Kubā, Angolā, Ziemeļkorejā, Vietnamā, Nikaragā, Afganistānā un citur. Ateisms ir viena no galvenajām komūnistu doktrinām. Garīdznieku vajāšanas turpinās, ko runātāja apgaismoja ar vairākiem zināmiem faktiem, saucot vajātos un cietušos baltiešu garīdziekus vārdā. Baltijas sieviešu padomes Kanadā svarīgs uzdevums ir atbalstīt cīņu par tautu brīvību un brīdināt kanadiešus no komūnistu konsekvencēm, lai tie nepiedzīvotu Baltijas un citu apspiesto tautu likteni. Runātāja arī norādīja, ka Kanadas valdība neatzīst padomju varu Baltijas valstīs un kanadiešu sūtņi vai ministri neceļo uz okupētajām Baltijas valstīm. Izsniegtajās Kanadas pasēs un immigrācijas dokumentos pilsoņiem, kas dzimuši Baltijas valstīs, atzīmē, ka tie dzimuši Igaunijā, Latvijā vai Lietuvā, bet nevis Pad. savienībā, kā to uzskata šo valstu okupācijas vara. Kanada atbalsta apspiesto valstu brīvības centienus arī starptautiskajās organizācijās, teica runātāja, aicinot stāvēt sardzē par visu tautu brīvību.

Klausītāji Paulines Brevis runu uzņēma ar ilgiem aplausiem, un sarīkojuma vadītāja M. Pihl pasniedza viņai pateicības balvu. No padomes dibinātājām Alma Kopmane, lietuviete Ona Gailiunas un igauņu goda priekšsēde Olga Risna saņēma ziedu korsāžas. Sarīkojumā bija ieradies arī Latvijas goda konsuls Dr.E. Upenieks, bet Lietuvas ģenerālkonsuls J. Žmuidzinas bija sveicis ar rakstu. No Baltijas sieviešu padomes ASV sveica priekšniece Helga Ozoliņa un Margrieta Buša no Ņujorkas. No Baltijas tautu federācijas Kanadā sveica federācijas priekšnieks Dr. G. Siliņš.

Jubilejas sarīkojumā koncertēja Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis Brigitas Alkas vadībā, nodziedot V. Birda, A. Skarlatti un A. Gabriela skaņdarbus latīņu valodā un M. Franka — angļu valodā. Pacilāti izskanēja A. Jurjāna Aiz azara augsti kalni, J. Graubiņa Kas tie tādi, kas dziedāja un Daces Štauveres-Aperānes Ziedi, ziedi rudzu vārpa, gūstot ilgus un sirsnīgus aplausus. Interesanti un ļoti informātīvi bija visu triju Baltijas tautu tērpu demonstrējumi. Latvietes piedalījās ar septiņiem, igaunietes un lietuvietes katras ar 14 savu novadu tērpiem un rotājumiem. Šo iespaidīgo parādi vadīja latviete Sibilla Korule, paskaidrodama arī katras tautas un zemes vēsturi un kā katras zemes tautas tērpus ietekmējusi saskare ar citām tautām, pašu zemes pārticība un iedzīvotāju nodarbošanās. S. Korule arī tuvāk aprakstīja šo tērpu detaļas un darināšanas veidus.

Par cienastu atbildīga bija sekretāre Maija Sukse.

Kestena kolledžas Anglijā, kas atbalsta disidentus un apspiesto zemju cietušo baznīcu, pārstāve Kanadā V. Lemaksa (Lemax) informēja, ka Toronto ieradīsies šīs organizācijas dibinātājs un prezidents mācītājs M. Bordo un 8. jūnijā par šiem tematiem runās preses konferencē Lietuviešu namā.

V. Sidare.

Atskats uz bagātiem darba gadiem

Šinīs dienās 95 mūža gadi apritējuši vienam no vecākiem bij. Detroitas sabiedriskiem darbiniekiem Vilim Ceplevičam. Viņš dzimis 1892. g. 5. martā Kurzemē, piedalījies 1. pasaules karā, beidzis karaskolu Krievijā, 1920. gadā ar Imantas pulku atgriezies Latvijā. Strādājis Zemkopības ministrijā par vecāko mērnieku un Liepājas pilsētas valdē par Nekustamu īpašumu nodaļas vadītāju, vairākkārt uzņemdamies arī pilsētas galvas pienākumus. Bijis arī A/S Degviela un Kūdra padomes loceklis un Ploču kūdras fabrikas izveidotājs.

Liepājā viņa vadībā uzcelts Aizsargu nams, pilsētas viesnīca, pārbūvēts mūzejs, skolas, modernizētas pilsētas ēkas un citas celtnes. 1940. gadā V. Ceplevičs pensionējas un viņu ieceļ par tabakas fabrikas Tabaka direktoru.

Trimdas sākuma posmu V. Ceplevičs ar ģimeni pavada Šlezvigas-Holšteinas nometnē Vācijā, bet 1949. g. izceļo uz ASV un apmetas Detroitā. Te, 1950. gadā dibinoties Latviešu apvienībai, V. Ceplevičs ir viens no tās dibinātājiem un 12 gadus ir viceprieksšēdis un kasieris. 1975. gadā viņu ievēl par Apvienības goda biedru. Viņš ir arī viens no Detroitas latviešu kreditsabiedrības organizētājiem un 11 gadus tās viceprieksšēdis. Latvijā V. Ceplevičs apbalvots ar Triju zvaigžņu ordeni, Atzinības krustu un Aizsargu nopelnu krustu. Gadu tecējumā V. Ceplevičs uzcēla arī māju latviešu ciemā Gaŗezerā, bet, diemžēl, fiziskiem spēkiem mazinoties, spiests mūža novakares gadus vadīt veco laužu mītnē Plimutā, Detroitas pievārtē. Apveltīts ar dziļu filozofisku mieru un domāšanu, jubilārs cer uz pārmaiņām pasaules spēku grupējumos un to rezultātā atkal brīvai Latvijai.

Vili Cepleviču viņa 95. dzimšanas dienā apsveica skaits draugu, labvēļu un organizāciju pārstāvju. Godināšanu ievadīja māc. V. Līventāla vadīts svētbrīdis, pēc tam jubilāru no Latviešu apvienības, kā arī no viņa meitas un znota, sveica D. Medne, kas arī bija noorganizējusi šo jubilāra godināšanu, piedaloties 26 dalībniekiem. Vēl sveicināja E. Dannenberga no Gaŗezera latviešu ciema Daugavas vanadzēm; no vanagiem sveica E. Ozoliņš, Detroitas Sv. Pāvila ev. lut. draudzes sveicienus nodeva māc. V. Līventāls un no dāmu komitejas I. Vītiņa un Z. Richtere. Dažas dienas vēlāk jubilāru apmeklēja un sveica Latviešu Virsnieku apvienības Mičiganā pārstāvis A. Deksnis un kapt. Ž. Jurevičs ar dzīvesbiedri. Starp daudz rakstveida sveicieniem, ko V. Ceplevičs saņēma, bija arī telegramma no ASV prezidenta Rēgena. Visiem laba vēlētājiem pateicās sirmais gavilnieks.

A. Deksnis

KALAMAZŪ

● Kalamazū DV apvienības pilnsapulci vadīja R. Jankavs. Valdē ar aklamāciju ievēlēja līdzšinējos, vienīgi saslimušā A. Ģirupnieka vietā nāca Imants Minka. 1987. gadā valdē darbosies priekšnieks Z.Jirgens, valdes locekļi R. Jankavs, A. Žumburs, A. Elksnis, Z. Bērziņš, J. Ķinēns, I. Minka, J. Vīgants, A. Olekšs un R. Zaķis. Apvienība ar visām balsīm nolēma iestāties Kalamazū latviešu sabiedriskā nama celšanā ar 5000 dol. iemaksu. Sapulcē arī pārrunāja, kā panākt abu Kalamazū latviešu draudžu apvienošanos.

● Kalamazū DV apvienības vanadžu pilnsapulci vadīja Ilga Ose. 1987. gadā vanadžu valdē darbosies priekšniece Zeltīte Bērziņa, valdes locekles V. Zaķe, E. Ozola, G.Minka, G. Balode, L. Žumbura, V. Vīgante, Z. Baškere un A. Elksne.

TORONTO ZIŅAS

Latviešu leģiona atceres sarīkojums notika DV namā Toronto. Programmas izpildītāji dziesmās un dzejās godināja latviešu karavīrus, kas cīnījās par Latvijas brīvību. Attēlā no kr.: Krišjānis Puriņš (lasīja tautasdziesmas par latviešu karavīru cīņām un varonību), Staņislavs Leimanis (Latviešu leģiona atceres runa), Dzidra Egle (soliste), Brigita Alka (klavieru pavadījumi), Viesturs Brants (solists). Priekšā — dzejniece Biruta Senkēviča. Aizmugurē no kr.: Alberts Bērziņš (sacerējumi aizvadīto cīņu līdzgaitniekiem) un Hugo Miķelsons (sarīkojuma vadītājs). **Foto V. Cinis**

● Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas gadskārtējais audzēkņu vakars 26. aprīlī pulcināja Latviešu Namā 160 jauniešus, skolotājus un viesus. Audzēkņi bija sagatavojuši ne tikai priekšnesumus, bet paši rūpējās arī par cienastu un vadīja vakara norisi. Vadībā bija abiturientu klase. Anita Skomba, kas vadīja sarīkojuma programmu, uzrunā paskaidroja, ka priekšnesumi pieskaņoti Kronvaldu Ata gadam un ģimnazijas vēstures pulciņa darbam. Priekšnesumos piedalījās 1. un 2. klases audzēkņi: G. Briedis, A. Kaļiņš, A. Kūlnieks, G. Brencis, M. Kampbela, L. Ezergaile, M. Pavloviča, A. Pētersone, A. Jēkabsons un L. Enzeliņa, īsreferātus, Ko es zinu par Latgali, lasīja Sandra Ezera, Velta Ozola, Arnis Kalniņš un Ingrīda Jansone. Latgales ainavas krāsās rādīja Eriks Semenovs. Par Kronvaldu Ati un viņa tēvzemes mīlestību stāstīja Eriks Sudmalis un Richards Pavārs. Tēlojumā — Kronvaldu Atis un Cimze — piedalījās 3. klases audzēkņi. Vēl bija īsreferāti: Latviskās klultūras avots — lauku sēta (Rūdis Pvlovskis) un Seno Jāņu tradicijas (Larisa Enzeliņa). Deklamēja Monika Timbere, Ivars Enzeliņš, Māris Lukss, Valdis Kalniņš, Richards Pavārs, Sandra Priedīte, Lisa Knes-Knesinska un Anita Skomba. Ģimnazijas sagatavošanas klasei bija kopdeklamācijas. Koklētāju ansamblis atskaņoja tautas dziesmas Arianas Liepiņas vadībā. Daina Eislere spēlēja akordeona solo. Kopdziesmām, kuŗas vadīja skolotājs Alberts Vītols jun., klaviermūzikas pavadījumus spēlēja Aldis Liepiņš. Par programmu atbildīga bija skolotāja R. Krastiņa, bet vakara saimniecību pārzināja Monika Timbere. Saviesīgajā daļā dziesmas un tautas dejas vadīja skolotājs Pauls Legzdiņš. Direktrise V. Slavieša pateicās visiem priekšnesumu dalībniekiem par labi sagatavoto latvisko sarīkojumu, audzekņu labo valodu un latvisko stāju.

● Toronto Sv. Jāņa draudzes Palīdzības fonda gada sapulcē 26. aprīlī par Fonda darbību aizvadītā gadā ziņoja valdes priekšnieks K. Ozoliņš. Fonda financiālais stāvoklis labs, noguldījumos 314,938 dol., uzrādot gada laikā 35.700 dol. pieaugumu. Pabalstos miršanas gadījumos piederīgajiem izmaksāts 20.000 dol., pie kam noguldījumiem bankā un vērtspapīriem augļos ieņemts 31.789 dol. Kārtējās dalībnieku iemaksas gada laikā devušas 28.765 dol. Pagājušā gadā bijuši 18 miršanas gadījumi, izmaksājot piederīgajiem katrā bēŗu gadījumā 1000 dol., diviem arī no iepriekšējā gada. Katrs dalībnieks ik reizes iemaksā fondā 2 dol. Dalībnieku skaits pašreiz ir 573. Revīzijas komisijas priekšsēdis ziņoja, ka kase un grāmatvedība atrasta labā kārtībā. Šogad uz nākamajiem diviem gadiem bija pārvēlama revīzijas komisija. Ar aklamāciju ievēlēja līdzšinējos: P. Kamarutu, J. Cauni un P. Zaratoku, par kandidātu uzaicinot Ž. Silu. Maksātāju ērtības labad ierosināja, reizē ar uzaicinājumu, piesūtīt maksātājiem īpašu aploksni ar Fonda adresi. Sapulci vadīja Dr. A. Vanags.

● Toronto latviešu biedrības Zinātņu kopas referātu pēcpusdienā 26. aprīlī Latviešu Namā bija paredzēts Baltijas tautu federācijas Kanadā priekšsēža Dr. Gunta Siliņa referāts, bet referents bija kavēts ierasties. Jānis Briedis nolasīja latviešu polītiķu un zinātnieku citējumus par Tautu Savienības neaizsargātiem ideāliem. Polītiskā darbiniece Ruta Siliņa pastāstīja par turpmāk veicamiem darbiem. BTFK rīkos 14. jūnijā aizvesto piemiņas dienu visiem baltiešiem kopīgi, aicinot arī kanadiešus to atzīmēt savās baznīcās. Izraudzīs īpašu apspiesto tautu rīcības komiteju. 23. augustā ir Starptautiskā Melnās lentes diena. Tai tiek sagatavotas jau informācijas lapas ar aicinājumu piedalīties demonstrācijās. Mācītājs A. Celms pieminēja Kronvalda Ata gadu un nolasīja Ilonas Leimanes „Atpakaļ". Pēcpusdienu vadīja un deklamēja Vija Purmale. Apmeklētājus pacienāja TLB dāmu komiteja ar priekšnieci G. Velmi.

● Toronto latviešu draudžu iesvētāmo jauniešu kopējais izbraukums uz Sidrabeni bija no 24.—26. aprīlim, piedaloties 18 jauniešiem mācītāju J. Cālīša un F.T. Kristberga vadībā. Izbraukums bija saistīts ar lekcijām, pārrunām un pašu jauniešu rosīgu līdzdalību. Izrādīja arī vairākas filmas. Archibīskaps A. Lūsis iepazīstināja jauniešus ar Latvijas baznīcas vēsturi un tradicijām. Svētdien, 26. aprīlī, brīvdabas baznīcā bija kopējs dievkalpojums ar gaidām un skautiem evaņģ. A. Avotiņas vadībā, bet sestdienas vakarā jauniešu vadīts svecīšu svētbrīdis ar pašu jauniešu lūgšanām un korāļu dziedāšanu Kamīna telpā.

● Toronto latviešu pensionāru apvienības 30. aprīļa sanāksmē Latviešu Namā 180 apmeklētāju noskatījās īslugu Labs īrenieks Birutas Komarovskas sakārtojumā un Hugo Miķelsona režijā, pašiem līdztēlojot; pārējie tēlotāji bija Valentīna Šimiņa, Elza Volmere un Kārlis Štelmanis; suflētājs Edgars Koks. Skatītājiem teātris patika. „Bija ko pasmieties," tie teica. Sarīkojumu daļas vadītājas palīdze Silvija Vanka ziņoja par nākamajām sanāksmēm: 14. maijā runās LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs; 21. maijā apvienības Lielais sarīkojums ar klātiem galdiem, pašu koris, Lijas Pones deklamācijas un pianistes Irisas Purenas atskaņojumi; 28. maijā mācītājs A. Celms runās par Kronvaldu Ati; 4. jūnijā apvienotais koris, deklamācijas un atvadīšanās līdz rudens sezonas sākšanai 3. septembrī. Nodarbībās ietilpst arī vingrošanas stundas ceturtdienu sanāksmēs pl. 11:00.

● DV Toronto nodaļas vanadzes izbrauca uz Mežu dienām Sidrabenē, kur iestādīja vairākus kociņus gar ceļmalu pie kafejnīcas. Apkopa arī pērngad iedēstītos kociņus.

● Centra azaidu pēdējā šīs sezonas referātā 26. aprīlī Irma Sakss stāstīja par prof. Paula Saksa gaitām dzīvē un mākslā, kas bijis viens no Latvijas mūzīkas celmlaužiem. Brīvās Latvijas laikā devies ārzemju ceļojumos pa Eiropu un ASV un koncertējis kopā ar dziedoni Adu Benefeldi, papildinājies Italijā. Mācījis dziedāšanu Latvijas konservātorijā. Studiju laikā bijis viens mo korporācijas Talavija dibinātājiem. Referātu papildināja Paula Saksa iedziedāto Bellacord skaņu plašu atskaņojumi. Pēcpusdienu, kas bija pulcinājusi ap 120 apmeklētāju, vadīja Dr. A. Vanags. Pauls Sakss miris 84 gadu vecumā, 1966. gadā Ņujorkā. Viņa atraitne Irma Saksa pārcēlusies uz Kanadu un dzīvo Toronto.

Vai tu gribi būt nākošā LNJAK valdē?

Ir tikai viens LNJAK kongress gadā. Šogad tas būs uz salas, Catchacoma ezerā. Kongress būs Kanadas Pateicības nedēļas nogalē no 9. oktobŗa vakara līdz 12. oktobŗa pēcpusdienai.

Catchacoma nometne atrodas 200 km uz ziemeļaustrumiem no Toronto, tas ir 65 km no Peterborough uz austrumiem no 507. lielceļa. Līdz šim mūsu lektori būs Austris Grasis no Vācijas un Didzis Rozenbergs no Latvijas (tagad dzīvo ASV). Dalības maksa ir 130 dol no personas; tas ieskaita ēdienu, kabīnes (ar elektrību un siltām dušām), laivas transportu uz salu.

Tuvāka informācija un reģistrēšanās ar vismaz 30 dol iemaksu:

LNJAK kongress '87
20 Ellendale Dr.
Scarborough, Ont.
M1P 1N2.
(416) 755-9173.
Rīkotāji
Ūve Hodgins un Silvija Tint

GAIDAS UN SKAUTI

Lielgaidas — Anita, Ingrida, Meta, Monika, Nora, Signe un Silvija

Nākošās nodarbības notiek š.g. 8. maijā.

Mums dienas zied kā baltas pīpenes,
Un debess zilgme smej ikkatrai mums;
Mēs latvju meitenes, kas dzīvei tic.

Guntiņas — Daina, Janīna, Jūlija, Ieva, Ērika, Tamāra, Joanna, Mirjāma, Dace, Inga

saka paldies gaidām par garšīgām pusdienām š.g. 22. aprīlī.

Paēduši, padzēruši,
Pateicamies Dieviņam.

Iznākusi

Elmāra Zakuļa
OTRA STEREO KASETE
atpūtai un dejai.
Dabūjama latviešu grāmatnīcās.

Indra Gubiņa

Tā trakā Maķedonija

(2. turpinājums)

Bet arī tur viss bija piemētāts, un pa starpām miermīlīgi staigāja pāris kazas. Skatījos visapkārt un redzēju, ka pa sliekšņiem, žogiem, māju pamatiem izbirušie ķieģeļi turpat mētājas. Igors taču mums teica, ka šī ir jauna pilsēta, moderna. Pamanīju pāris puišus mani vērojam, un devos vien atpakaļ viesnīciņā, pabrīnīdamās par tās moderno iekārtu. Āriene un iekšiene likās nesavienojamas.

Pa stāvajiem kalnu ceļiem devāmies tālāk un pēcpusdienā pieturējām Morača klosteŗa baznīciņā, kas skaitās viena no lielākajām un labi saglabātajām 13. g.s. baznīcām. Tā bija ţizantīna īpatnība — savus klosteŗus iecelt kalnos, neapdzīvotās, grūti pieejamās vietās. Kāpēc, mēs brīnāmies. Bet Igors it nopietni atbild: Lai pasaule nekārdinātu mūkus.

Protams, šādos mežonīgos kalnos viņi nekur nevarēja aiziet, un viņiem aiz klosteŗa mūŗa piekļūt būtu bijis vēl grūtāk. Bet kā mūki šeit iztika? Te taču tikai akmeņi, stāvumi, te neviena tīruma nevar izveidot, un jāēd tomēr ir visiem! Varbūt viņiem pietika ar Svēto garu! Igors atsmej un ved mūs rādīt šo balto baznīciņu lielajā kalnu zaļumā.

Klosteŗa baznīcā labi saglabājušās freskas, un mazajā kapellā attēlots vēsturiskais notikums 1054. gadā — oikūmeniskais koncils, kad grieķu un Romas katoļi atdalījās. Portālā neticami labi saglabātas 14. g.s. freskas ar īpato tumši zaļo pamatgleznojumu, un vēl no tālākiem gadsimtiem ir kokgriezumi un ikoni. Aiz altāŗa saglabājušies 13. g.s. oriģinālie zīmējumi, kuŗus apzīmē par tā laika izcilākajiem visā tagadējā Jugoslavijā, tomēr — sievietes tos nedrīkst skatīt. Sievietes vēl tagad — 20. g.s. beigās— nedrīkst aiz šī altāŗa iet. Mums jārespektē šīs zemes noteikumi, un sievietēm jāpaliek vienām.

Stāvu un skatos, izbaudu sienu gleznojumus un seno architektūru. Esmu nostājusies tieši zem centra kupola, atliecu galvu un — ak šausmas, ko tie maķedonieši izdarījuši! Kā visās tā laika baznīciņās, centrālajā kupolā iegleznots Kristus. Viņš skatās uz visiem, un ap kupola jumtu esošie atvērtie lodziņi gleznojumu izgaismo. Agrāk elektrības nebija, un nevienam baznīcās tās nevajadzēja. Bet tagad — tūristiem par patikšanu ievilkta elektrība, un gaŗais vads iekārts Kristum tieši bārdā. Tik tiešām — izsists caurums elektrības vadam! Kad paiet mazdrusciņ sānis, izskatās, ka vads Kristus gleznojumam mutē. Kā tā var, pie tam tik senā freskā! Vai tiešām elektrības vilcējiem nebija ne mazākās sajēgas par mākslas vērtību, ne arī cieņas un bijības pret Kristus tēlu!

Šī fakta un, droši vien, biedējošā brauciena ietekmē esmu tik saspringusi, ka gribētos kliegt. Izmetos pa durvīm ārā, kur dienas baltā gaisma un karstums apsitas augumam. Apeju baznīciņai apkārt. Tādās kā malkas šķūnīša durvīs stāv paveca, melni tērpta sieva. Saku viņai „labdien" (to iemācījos no šofeŗa jau no paša rīta!), bet sieva iebēg aiz dēļu durvtiņām un pa šķirbu skatās uz mani. Vai tā būtu vēl kāda atlikusi mūķene? Bet kāpēc viņa bēg?

Pēcpusdienas saule ir karsta. Ceļa malā pie vārtiem bija mazs veikaliņš, un tā lievenī jau vairāki no mūsu grupas sēž un dzeŗ. Man gribas tasi kafijas. Jā, to var dabūt, bet te servē tikai stipro turku kafiju. Klāt dod glāzi ūdens, kaut man labāk būtu patikusi kāda piena lāse. Bet kur lai viņi šeit akmeņaino kalnu nabadzībā izturētu kādu slaucamu lopiņu? Ne te ganības, ne arī pienu varētu piegādāt no tālienes pa ceļiem. Jāiztiek kā ir.

Tālākā braucienā redzam, ka no galīgi kalnainā, neauglīgā apgabala esam tomēr ārā. Te vietumis lēzenākas vietas, mazi lauciņi, mājas, kuŗām blakām siena kaudzes, kas liecina, ka tomēr kaut kādi mājlopi iedzīvotājiem ir. Šur tur redzam dažas aitas vai kazas. Govis šādos slīpumos un akmeņos, droši vien, nolauztu kaklu. Pavēlā pēcpusdienā iebraucam Kolašinā (Kalašiņā, kā tas latviskoti skan mūsu ausīm). Novietojamies ļoti modernā viesnīcā, kas nav īpaši celta ārzemju tūristu vajadzībām, bet apkārtnes slēpētājiem. Tomēr tā liekas daudz par lielu un modernu apkārtnes necilībai, jo pati pilsētiņa mūsu acīs ir tikai tāds miestiņš.

Tā kā mani kakla skriemeļi necieš kratīšanu, kas pa šejienes ceļiem it pamatīga, tad zinu pati, ka bez medicīniskās cietās apkakles man būs visai grūti trīs nedēļas braukāt. Bet apkakli kaut kāda optimisma dēļ neesmu paņēmusi līdz. Gribu piezvanīt vīram, lai iedod to līdz sestdien pārējām braucējām, tad vismaz nākamās divas nedēļas būs vieglākas. Pastu atrodam un atvērts arī tas ir. Vispirms gribam nopirkt pastmarkas. To neesot. Kas tā par pasta iestādi, kuŗai nav pastmarku? Vēlos piezvanīt. Uz kurieni? Uz Kanadu? Ierēdnis kaut kur aiziet, atnāk un saka: būs jāgaida 3—5 stundas. Nē, man šo stundu nav gaidīšanai.

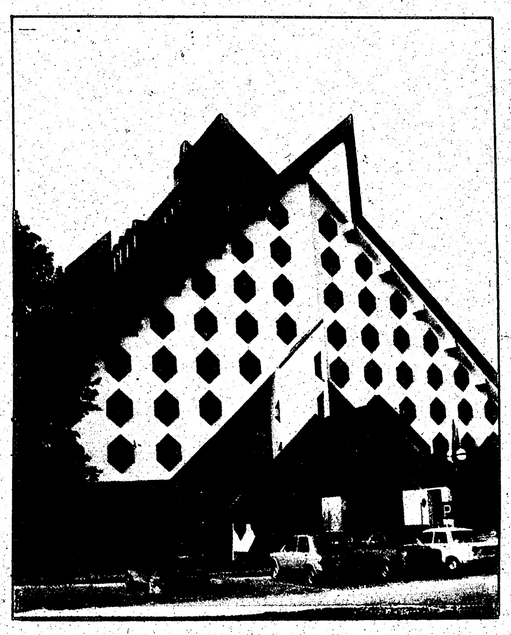

Moderna viesnīca Kolašinā.

Apskatām pilsētiņu. Ir tikai pāris veikalu, un tajos patiešām katrā pāris lietiņu. Te taču nekā nav! Ap lielu laukumu, kuŗa vidū piemineklis ar plintniecēm, ir vairāki kioski — vienā pārdod maizi, otrā pienu, trešā avīzes. Uzraksti visur kirilika burtiem. Ir laikam darba laika beigas, un ļaudis steidz mājup no darbiem. Mēs skatāmies uz viņiem, viņi uz mums — drūmiem, ne pārāk laipniem skatiem. Klīstam pa ielām, no kuŗām tikai dažas bruģētas. Gandrīz visur uz tām vietām ir malkas kaudzes. Ziema nāk, un te kalnos ţā esot tiešām auksta. Turpat uz ielas vīri malku zāģē, cērt, citi ar rateļiem velk projām un krauj grēdās gar māju sienām. Ap mājām nelieli dārziņi, tajos saknes un puķes, bet visur mētājas papīri un dažādi citi atkritumi. Ja viņi šos papīrus savāktu, aiztaupītos kāds malkas vezums!

Ejam atpakaļ uz viesnīcu, ap kuŗu ir diezgan liels apstādījumu laukums. Par parku to nevarētu saukt, kaut gan to it viegli par tādu varētu izveidot. Satiekam divas vācietes no mūsu grupas un pārrunājam šajā pirmajā dienā redzēto. Arī viņas sašutušas par acīm redzamo nekārtību un nevīžību. Viesnīcas dārzs kopts tikai pie pašas ēkas, bet atkritumu kaudze nedaudz tālāk, kur skaistas kāpnes ved lejā uz upi. Kam gan patiktu staigāt šādai kaudzei gaŗām? Dārzā pie maziem galdiņiem vietējie vīri dzeŗ un spēlē kārtis. Viņi ir laipni, smaidīgi, tikai sarunāties nevaram. Abas vācietes izrādās no Austrumprūsijas, un līdz ar to valodas risinās pavisam raiti, jo mūsu likteņi bijuši līdzīgi.

Vakarā viesnīcā konstatējam, ka te ļoti taupa elektrību. Gaiteņi vietām pilnīgi neapgaismoti, vietām paspīd tādas vārgas spuldzītes un pēc laika atkal nodziest. Paklāji ir tumši, tāpēc lāgā nevar atšķirt kāpienus, nevar atrast istabas un istabu numurus jau nepavisam! Atbraucēji šķendējas, klūp, klauvē pie nepareizām durvīm, tik tiešām — kā pa tumsu, kā pa ēnu! Tomēr šī tumsa ienes sava veida jautrību, un pie vakariņu galda vismaz raisījās kopējas pārrunas un smiekli pašiem par savām likstām.

(Turpinājums sekos)

SENĀS BALSIS

No dainu pūra

TĒVZEMEI — SADZĪVEI—PADOMAM

Sakārtojuši K. un N. Puriņi

32.

Daugaviņa lielījāsi
Rīgas pili neredzēti;
Tek pa labi, tek pa kreisi
Rīgas krasta maliņai.
52164 Mārupes Rg.

Līču līčiem upe tek,
Staru stariem Daugaviņa;
Aiz līcīša, aiz stariņa
Neredz tautas sajājot.
12359 Augškurzemes Il.

Upe tek cīkstēdama,
Daugaviņa skanēdama;
Upītē kārkli cīkst,
Daugavā sudrabiņš.
31024 Kabiles Kld.

Es šķitūs izaugdama
Daugaveņas neredzēt.
Visi mani teirumeņi
Daugaveņas maleņā.
52176[1] Līvānu D.

Upe upe, Daugaviņa
Māsiņai celiņā;
Rauda pati, zviedz kumeļš
Maliņā stāvēdams.
31026 V.K.Z.

*

Skanēt skan, man maļot,
Skanēt skan velējot;
Zīles skan, man maļot,
Gredzeniņi velējoti.
5744 Jaunlaicenes Vlk.

Smilga auga atmatā,
Es savos brālīšos;
Smilga rasu nepanesa,
Es brālīšu sudrabiņu.
5745 Lutriņu Kld.

Soka tautys uz tauteņu:
Edz kur muna ļaudaveņa!
Ka tu tik kuoju autu,
Kai es tova ļaudaveņa.
15200 Ludzas apr.

Visi ļaudis tā sacīja,
Kad staigāju sudrabota.
Kas kaitēja nevalkāt,
Bāleliņa sudrabiņu?
38857 Dažadi ies.

Piecu brāļu māsa biju,
Piecas sedzu villainītes,
Lai spīdēja stūrīšos
Piecu brāļu sudrabiņš.
5703 Gaiķu Kld.

*

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dodi gudru līgaviņu:
Atslēdziņa, i guntiņa,
Abas cieti jāglabā.
11088 Sēlpils Jk.

Dzīvo labi, līgaviņa,
Ar manām māsiņām!
Vai tu viena nodarīsi
Visus manus tīrumiņus?
46953 Ķeču Rg.

Es redzēju tautu meitu
Rāmi rāmi dzīvojam.
Dzīvo rāmi, bet raženi,
Būsi mana līgaviņa!
11169 Kuldīga

Atsasādu uz akmiņa,
Akmiņs gryuši nūzapyutja.
Akmiņam dziļas saknes,
Dziļi vylka volūdeņi.
55491 Mērdzenes Ldz.

Lija lietus, nenomirku,
Kā nomirku rasiņā;
Rāja tautas, nenorāja,
Kā norāja ļauna diena.
23807 Rg.

Not quite equal justice for all

THE TORONTO SUN

Barbara AMIEL in London

I suppose the recent actions of the United States in regard to Kurt Waldheim, the president of Austria and Karl Linnas, an Estonian-born American citizen, only reflect the spirit of our times. That spirit is notoriously fickle when it comes to the equal application of the law and of human rights.

Sometimes that spirit seems to want to bend over backward to make sure the worst sort of people — multiple rapists, murderers and criminals of all sorts — are given every last right in court to defend themselves. Sometimes that spirit is impatient with all the mumbo jumbo of the law, which requires such inconvenient things as proof beyond a reasonable doubt. And, when the *Zeitgeist* gets impatient, it decides that certain kinds of people don't require trials or the protection of the law.

The U.S. is in the grip of that last manifestation of the *Zeitgeist*. It has decided that anyone *suspected* of a war crime does not merit the niceties of law. They can be sentenced to death, deported or have the most heinous allegations made about them by the highest officials in the land, without benefit of anything remotely resembling due process, and that is all right. It is interesting to note that this only applies, incidentally, to those suspected of war crimes in connection with World War II.

There seems to be no call to dig out the war criminals of the Soviet Union. And the CBC decided that such war criminals as Wilfred Burchett, the Australian communist journalist, who watched and participated in the appalling treatment of Allied prisoners in North Korea, was a man of such impeccable insight that he could be put on CBC radio to comment on international affairs and be described only as an expert in Asian politics!

Those of us who write about Waldheim or Linnas do ourselves no good. Somehow, in defending the rule of law — not Waldheim or Linnas — one gets smeared with the stench of the charges made against them. But I am a Jew and I have no choice but to defend the equal application of the law. It is a part of my Judaic heritage.

Moses codified the law. It was Moses who first understood in those early days of ancient Egypt, that laws must be written down in order that the rules might be clearly understood and the same for all people, rich or poor, tribesman or stranger, and applied according to the precepts of God. In all the hundreds of years of our wanderings and persecutions, Jews survived only because of the tenacious love and belief in the integrity of the law which was so tied up with our being. We did not lose our identity in easy assimilation. We remembered. We had Torah.

The U.S. Justice Department has forgotten. Karl Linnas was deported to the Soviet Union last month where he faces a sentence of death. That sentence was meted out by a trial held in absentia, on charges accusing Linnas of Nazi atrocities in an Estonian concentration camp. Linnas, 67, had his American citizenship revoked in civil proceedings. Those civil proceedings, which were to determine whether or not he had lied in his immigration application to the U.S. in 1951 and concealed his Nazi activities, did not have to establish such basic things as guilt beyond a reasonable doubt. Of course, in most civil proceedings, a man is not facing a sentence of death.

Linnas may be a dreadful man,. He may be a Nazi murderer. If so, I would personally carry out the sentence of death on him. I have no qualms. But I do have qualms about a man being sent to his death without ever facing the criminal charges against him in a proper court of justice. If he cannot be tried in the U.S. then so be it. He will be tried by God. But no one, surely not a Jew, can in conscience send him to the land of kangaroo courts and concentration camps.

As for Waldheim, well, what can one say. He has been sentenced to the category of an undesirable person. I have seen a great deal of writing on the charges against him and I can find little to explain why he is more undesirable than millions of other Germans and Austrians who were in the German army during the war. But, perhaps there is new and compelling evidence. If so, we must all know it. America is not the land in which politburo bureaucracies make accusations and mete out punishments by secret decisions made behind closed doors. Or is it?

As a Jew, again, I must say I find this case even more disturbing than that of Linnas. Simon Wiesenthal himself has spoken out against singling out Waldheim as a war criminal. In whose name is the World Jewish Congress acting? In whose name do Jews now support punishment before trial? Not mine.

Our fathers and families fought in World War II and shed blood and lives on the battlefields and in the camps over certain principles. Among those principles was the idea that every man, Jew or gentile, black or white, rich or poor, was entitled to equal justice and equal application of the law. These actions by the U.S. make a mockery of all for which our fathers fought and we Jews died. Must our suffering have been in vain?

Daugaviņa plāno iestudēt Zelta zirgu

DV Toronto nodaļas valdes sēdē, kuŗu vadīja valdes priekšsēdis Z. Akots, ar klusuma brīdi godināja mūžībā aizgājušā DV organizācijas darbinieka Aleksandra Ancāna piemiņu.

Sarīkojumu Kalendārs

9. maijā pl. 18.15 Apvienoto vīru koŗu koncerts Castle Frank High School.

9. maijā pl. 19 Latviešu Namā tikšanās ar LNAK darbiniekiem.

14. maijā pl. 14 Latviešu Namā pensionāru sarīkojums. Piedalās LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs.

15. maijā pl. 19.30 DV Namā 15. maija atceri rīko Prezidenta Kārļa Ulmaņa piemiņas komiteja.

SAULAINE

20. jūnijā Jāņi Saulainē. Saulainē mums labi klājas.

LATVIEŠU SPORTA APVIENĪBAS KANADĀ (L.S.A.K.) SACĪKŠU KALENDĀRS 1987.g.)

9., 10. maijā Z.A. Latviešu meistarsacīkstes novusā DV namā.

30. maijā Kanadas Latviešu meistarsacīkstes šaušanā Bērzainē.

31. maijā sezonas atklāšana golfā Twenty Valley, St. Catharines.

5., 6. jūnijā Kanadas Latviešu meistarsacīkstes basketbolā—volejbolā Columbus Centrā un Scarboro College.

14. jūnijā pusdienas Centrā, ,,Brauksim uz Austrāliju". Rīko L.S.A.K.

8., 9. augustā Kanadas Latviešu meistarsacīkstes golfā, Glen Cedar.

9. augustā Sidrabenes Sporta svētki, Kanadas Latviešu meistarsacīkstes jaunatnei vieglatlētikā.

12., 19. septembrī Ziemeļamerikas Baltiešu meistarsacīkstes šaušanā Bērzainē.

19., 20. septembrī Baltiešu meistarsacīkstes vieglatlētikā Sidrabenē.

27. septembrī Kanadas Latviešu meistarsacīkstes futbolā Sidrabenē.

Tuvāka informācija —
Juris Tērauds, tel. 225—5534,
Oļģerts Kurcigs, tel. 741-3665.

Sēdes sākumā jaunievēlētais Daugaviņas valdes priekšsēdis Arnis Markitants sniedza pārskatu par pārmaiņām deju kopas vadībā. Par tās sistēmatisku turpmāko darbību nākotnē rūpēsies pašu dalībnieku ievēlēta valde 9 cilvēku sastāvā, līdzšinējam kopas vadītājam E. Kalviņam veicot tikai deju choreografiju. Deju kopai, kuŗā pašreiz ir 21 dalībnieks, ir paredzētas vairākas viesizrādes un uzstāšanās pašu mājās. Šeit mināmas dažas — jūnijā Gvelfā, kā arī igauņu svētkos un Karavānas Rīgas paviljonā Toronto. Nesenā pagātnē uzsākts sagatavot deju/dziesmu spēli pēc J. Raiņa Zelta zirga motīva ar vairāk nekā 50 dalībnieku piedalīšanos. Izrāde paredzēta 1988. gada agrā pavasarī.

Sēdes turpinājumā bija valdes locekļu ziņojumi, ierosinājumi, lēmumi, piešķīrumi. 4. un 5. aprīlī nodaļas namā notika 37. Kanadas DV delegātu sanāksme, kuŗas saimniecisko pusi kārtoja nodaļas valde un vanadzes ar palīdzēm.

29. martā nodaļas namā notikušajās Kanadas meistarsacīkstēs novusā 1. vietu ieguva A. Richters (Hamiltona), 2.v. — V. Teteris un 3. vietu P. Kalniņš (Toronto).

Vairāki valdes locekļi un nodaļas biedri piedalījušies demonstrācijās un politiskās apspriedēs, kā arī 4. aprīlī notikušajā Baltiešu Veterānu līgas sanāksmē ar parlamentāriešu piedalīšanos.

Labi apmeklēts bija Latviešu leģiona atceres sarīkojums nodaļas namā 21. martā, kuŗā atceres runu teica S. Leimanis. Ar dziesmām piedalījās Dzidra Egle un V. Brants Brigitas Alkas klavierpavadījumā. A. Eglīša, I. Kalnāres un B. Senkēvičas dzejas lasīja H. Miķelsons. Nodaļā uzņemti 4 jauni biedri. Rosīgs bijis nodaļas vanadžu darbs.

Prezidenta K. Ulmaņa piemiņas komiteja 15. maijā DV Toronto nodaļas namā rīko 15. maija atceri ar DV vīru koŗa piedalīšanos un toreizējā lielā notikuma acu liecinieku atmiņu stāstījumiem. Saņemti pateicības apliecinājumi no materiāli atbalstītajiem un jubilejās apsveiktajiem.

-ons.

Palīdzēsim baznīcai Latvijā!

Varasvīriem okupētajā Latvijā nepatīk troksnis rietumos, jo Maskavas kungiem tas nav izdevīgs laikā, kad grib izrādīties atklāti un cilvēcīgi un demokratiski. Darīsim viņiem tāpēc zināmu, ka labi pazīstam viņu īsto seju, ka redzam viņu nedarbus.

Aicinu visus rakstīt reliģisko lietu pilnvarotajam Eduardam Kokaram-Tropam (Reliģisko lietu pārvalde pie Ministru kabineta, Ļeņina un Kirova ielu stūrī, Rīgā, Latvijā).

Latvijas PSR konstitūcijas 95. pants paredz baznīcas un valsts šķiršanu. Kāpēc Kokars-Trops iejaucas baznīcas iekšējās lietās — specifiski:

- ***Kāpēc nedod licenci māc. Mārim Ludvikam strādāt Rucavas draudzē?*** Ludviku ir ordinējis bīskaps Jānis Kalvāns Lietuvā, Rucavai ieteic archibīsk. Eriks Mesters, draudze viņu ir ievēlējusi.
- ***Kāpēc 18. martā prāv. Modrim Plātem atņēma atļauju darboties Kuldīgas un Ēdoles draudzēs?*** Latvijas ev.lut. Baznīcas konsistorija ir lūgusi Kokaru-Tropu to nedarīt, jo sūdzības par Plāti esot bez pamata.

Jautājiet Kokaram-Tropam, kā var paļauties uz valdību, kas nerīkojas pati pēc saviem likumiem, bet gan kaprisi pēc cilvēku iegribām? Uz savstarpēju uzticību un paļāvību balstās miers pasaulē, atbruņošanās mēģinājumi, u.t.t.

ASV pasta rokas grāmatā ***nav*** ,,Latvijas PSR" vai ,,Latvia, USSR", ***bet gan vienkārši ,,Latvia"***. Ar to arī pietiek adresē uz vēstulēm!

Palīdzēsim baznīcai — rakstīsim uz Latviju.!

Vilis Vārsbergs,
Latviešu ev. lut. Baznīcas Amerikā pārvaldes priekšnieks

Occupied Latvia today

Jaunākais PBLA izdevums angļu valodā sniedz kodolīgu pārskatu par ikdienas dzīvi okupētajā Latvijā. Rakstu autori: J. Bļodnieks, A. Gaujietis, I. Lešinskis, M. Rauda, L. Siliņš, V. Strunskis, M. Trapāne u.c. Žurnālā ietilpst rakstu tulkojumi, kas iepriekš publicēti LATVIJA ŠODIEN pēdējo trīs gadu izdevumos. Saturā:

*On Trial: The Soviet Latvian Court System

*Latvian Political Prisoners

*The Press in Latvia

*Latvian Rock

*The John Lennon Memorial Committee

*A Latvian Medalist at Serajevo

*Alive and Kicking: The Church in Latvia

*Images: A Latvian Photographer Goes Home

Žurnāla redaktors - Kārlis Streips.

Vāks - Vitauts Sīmanis.

Cena: ASV $10.00

Occupied Latvia Today pieprasāms: grāmatu galdos, no centrālām organizācijām vai PBLA, P.O. Box 4016, Rockville, MD 20850

TORONTO ZIŅAS

● Kultūras padomes sēde pārcelta no 16. maija uz **27. jūniju** pl. 13 Purvainē, kad notiks Jāņu izlīgošana.

● Hamiltonas DV nodaļas sporta kluba Sparta novusa kopas ligas spēles 1986./87. g. sezonā piedalījās 20 spēlētāju. Par labāko spēlētāju izvirzījās A. Richters (40 1/2 p.). Otrā vietā B. Kuncans (38) un sacīkšu vadītājs M. Zulps (37 1/2). Viensitienos labākos rezultātus guva V. Krauklis (45), A. Richters (41), O. Sustins (33). Pāru spēlēs par labāko izvirzījās A. Richters ar L. Jēgeri (7), I. Jēgers ar Ansoni (7) un M. Žulps ar E Robežgruntnieku (6). Sezonas nobeiguma turnīrā no 24 dalībniekiem uzvarēja I. Jegers (20 1/2 p.), nezaudējot nevienu spēli. Otrā vietā V. Krauklis (17 1/2), trešā — E. Hughes (17). Uzvarētājus ar balvām apveltīja sacīkšu galvenais organizētājs Modris Žulps.

RAIBĀ NEDĒĻA

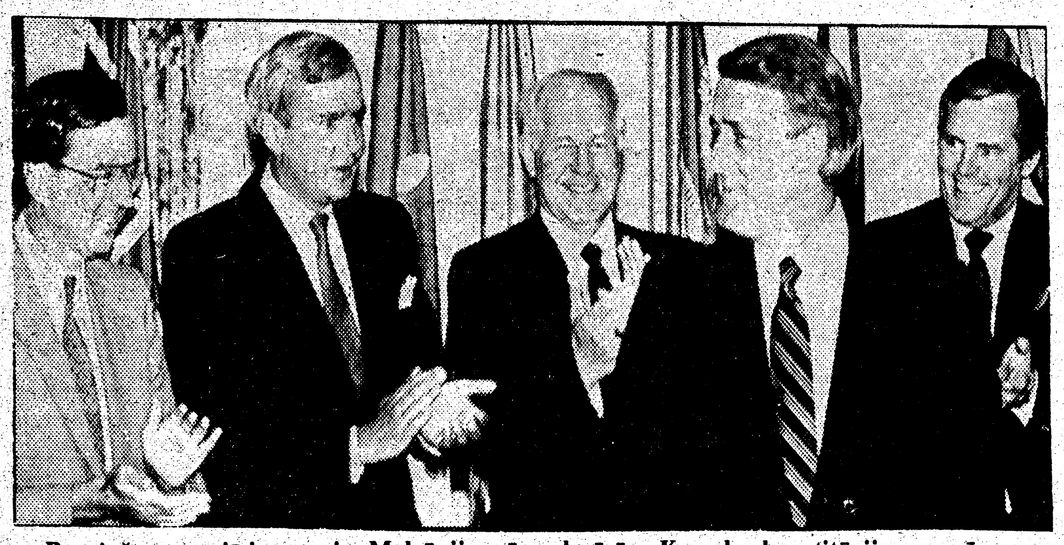

Provinču premjēri apsveic Malrūniju pēc sekmīgām Kanadas konstitūcijas sarunām.

BEIDZOT ARĪ KANADAI KONSTITŪCIJA

Amerikāņu lepošanās ar savu konstitūciju ir zināma visai pasaulei. Kaimiņzemei Kanadai līdz pat šai dienai nebija īstas konstitūcijas, jo franču vairākuma apdzīvotā Kvebeka atteicās pievienot savu parakstu visiem līdzšinējiem konstitūcijas projektiem. Pagājušā nedēļā ministru prezidents Braiens Malrūnijs bija saaicinājis visus desmit Kanadas provinču premjērus, lai vēlreiz mēģinātu apaugļot konstitūcijas dokumentu. Tas šoreiz arī izdevās, jo Kvebekas premjērs Burasa pēc vairāku koncesiju saņemšanas no Malrūnija, pārējo provinču premjēriem piekrītot, bija ar mieru parakstīt svarīgo dokumentu Kvebekas vārdā.

Arī pārējās provinces uz federālās valdības rēķina dabūja savu privilēģiju tiesu. Kanadai nu ir sava konstitūcija ar karalienes Elizabetes un visu provinču parakstiem, bet iedzimtie indiāņi un eskimosi droši vien turpinās apgalvot, ka tie atstāti aiz durvīm.

JAPĀNA ASV AIZSARDZĪBĀ

Prezidenta Rēgena un Japānas ministru prezidenta Nakasones divu dienu sarunas par Vašingtonas un Tokijas

saimniecisko darījumu līdzsvarošanas problēmām bija pirmais solis pareizā virzienā. Domstarpību pamatā nav tikai dažu elektronisko ražojumu pārdošana zem cenas, par ko noskaities bija arī pats Rēgens, bet gan japāņu atturība amerikāņu preču importā. Abu valstu valūtas starpības izlīdzināšana, ko Nakasone solīja Rēgenam, ir ļoti svarīgs faktors.

Amerikāņu un japāņu prese noklusē to, ka Japānas neticamās labklājības apslēptie cēloņi ir atrodami faktā, ka Japānai nav jārūpējas par savas valsts militāro drošību. Ar miera līgumu japāņiem aizliegts radīt jebkādus militārus spēkus. Japānas militārās aizsardzības lomu kopš 2. Pasaules kara beigām pilda neviens cits kā ASV. Japāna aizvadītajos gados militāram budžetam paredzētos līdzekļus varēja ieguldīt savas rūpniecības racionālizēšanai, pie kam kvalitātes un cenu ziņā tai nebija konkurenta.

Japānu nepārtraukti apdraud Pad. savienības sarkanās flotes ekspansija Tālajos austrumos. Šie padomju militārie draudi diktēs Japānai steidzami nokārtot radušās domstarpības ar Vašingtonu.

PALĪDZĪBA NIKARAGAS NACIONĀLIEM PARTIZĀNIEM TURPINĀMA

Prezidents Rēgens pagājušajā nedēļā amerikāņu laikrakstu un žurnālu izdevēju kongresā teica runu, kuŗā, cita starpā, norādīja:

,,Mūsu interesēs ir demokratiju saglabāšana visā Centrālamerikā un Meksikā, tādēļ mana nostāja nacionālo cīnītāju atbalstīšanā Nikaragā nemainīsies, un es ceru, ka to drīzumā pilnībā izpratīs arī visi kongresa locekļi.

Kad Šulcs nesen bija Maskavā, tad Gorbačovs viņam nepārprotami pateica, ka Pad. savienība nedomā uzdot savus plānus Centrālamerikā. Ja mēs pārtrauktu palīdzību kontrāspēkiem Nikaragā, tad mēs ar to sagādātu Kremļa agresīvai ārpolitikai lielu uzvaru. Demokratijas pasargāšana Centrālamerikā un Meksikā kalpo mūsu valsts drošības interesēm.

Sandinistu vadonis Ortega nemaz neslēpj nodomus ar komūnistu palīdzību izplēst autoritātīvo režīmu visā Centrālamerikā.''

Īpaša amerikāņu likumdevēju izmeklēšanas komisija vēl turpina meklēt, kas un kā līdz šim sagādājis ieročus kontrācīnītāju atbalstam. To, ka Nikaragas ostās Pad. savienības un citu komūnistu valstu kuģi turpina izlādēt tūkstošiem tonnu ieroču, viņus acīm redzot neinteresē.

VALDHEIMA PRETSOĻI

Austrijas prezidents Kurts Valdheims paziņojis, ka viņš uzdevis saviem advokātiem ievadīt tiesas procesu pret ASV Ārlietu un Tieslietu ministriju, kas viņu uz kādas grupas iesniegto papīru pamata, bez tiesas vai noklaušināšanas, ierindojušas to nevēlamo ārzemnieku sarakstā, kas nav ielaižami ASV.

Valdheims sūdzēs.

Kā zināms, Pasaules žīdu kongress pag. gadā publicēja vairākus archīvos atrastos dokumentus, kuŗus izmantoja, lai apvainotu Kurtu Valdheimu līdzdalībā nacistu kaŗa noziegumos Grieķijā un Dienvidslavijā. Izrādās, ka Dienvidslavijas komūnistu valdība savukārt iesniegusi nepierādītas sūdzības par Valdheima līdzdalību partizānu apkaŗošanā kaŗa laikā Dienvidslavijā.

Valdheims visus šos apvainojumus katēgoriski noraidījis.

Pārsteigumu radīja arī Kanadas ministru prezidents Braiens Malrūnijs, kas pasteidzās deklarēt, ka bij. Apvienoto Nāciju ģenerālsekretārs Kurts Valdheims netikšot arī ielaists Kanadā. Ļoti iespējams, ka Valdheims, kaut nav paredzējis apmeklēt Kanadu, ievada tiesas prāvu arī pret Malrūniju.

Vīnē Valdheims deklarējis, ka esot jādara gals neatbildīgai viņa nomelnošanai, tādēļ viņš izšķīries par juridiskas akcijas ievadīšanu. Reizē Valdheims paziņojis, ka aicinās bezpartejiskus starptautiskus vēsturniekus un tiesībniekus noskaidrot pret viņu vērstos apvainojumus. Ja šīs komitejas lēmums izrādītos nelabvēlīgs, tad viņš atlūgšoties no Austrijas prezidenta amata.

Pazīstamais nacistu mednieks Sīmons Vīzentāls no savas puses paspējis jau izteikties, ka Valdheima bezpartejisko vēsturnieku komisijas lēmumam nebūšot nekādas vērtības.

VĒLĒŠANAS DIENVIDAFRIKĀ

Jauna parlamenta vēlēšanas Dienvidafrikā, kuŗās varēja piedalīties tikai baltās rases pilsoņi, radīja demonstrācijas Johannesburgas universitātē. Policija tur apcietināja ap 200 studentus par kārtības pārkāpumiem. Tā izjauca arī nēģeŗu masu mītiņu, kuŗā galveno runu teikt bija aicināta radikālā Afrikas kongresa Nelsona Mendela sieva.

Bota turpinās valdīt.

Pret Botas valdību, kas pēdējā gada laikā ievadījusi vairākas reformas aparteida politikā, pēdējā laikā nostājās arī labā spārna opozicionāri, kas uzskata piekāpšanos nēģeŗu prasību priekšā par valdības vājuma izpausmi.

Nav šaubu, ka Botas partija iegūs nepieciešamo vēlētāju atbalstu, lai turpinātu valdīt un atrisināt sarežģītās rasu pretišķību problēmas pakāpeniskas likumdošanas ceļā.

VAI TAČERE PASLUDINĀS VĒLĒŠANAS?

Neņemot vērā daudzās iekšpolitiskās problēmas, premjēres Tačeres popularitāte pēdējā laikā atkal strauji augusi. Pagājušajā nedēļā Tačere preses pārstāvjiem izteikusies, ka esot iespējamas jaunas parla-

Tačere gatavo jaunas vēlēšanas.

menta vēlēšanas jau tuvāko mēnešu laikā. Konservātīvo partijai šajās vēlēšanās ir vislielākās izredzes uzvarēt, jo opozicijas partijas sašķeltas un nevar solīt vēlētājiem pozitīvus ieguvumus nedz saimnieciskā, nedz arī ārpolitiskā laukā.

DŽO KLARKA PIEDZĪVOJUMI AUSTRUMEIROPĀ

Kanadas ārlietu ministrs Džo Klarks patlaban atrodas diplomātiskā misijā Austrumeiropā. Mūs var interesēt tas, ka Kanadas gaisa spēku lidmašīnu, kuŗai Klarks ar pavadoņiem bija jānogādā Varšavā, virs Rietumvācijas negaisā trāpījis zibens spēriens. Lidmašīna laimīgi nosēdusies un pasažieŗi tikuši cauri tikai ar izbailēm. Daži māņticīgie gan esot teikuši, ka tas esot nepārprotams brīdinājums.

Ierodoties Varšavā, Klarks izteicies, ka polītiskais stāvoklis Polijā esot uzlabojies, un tas paveŗot iespējas sistēmatiskai attiecību uzlabošanai ar Kanadu. To sevišķi atvieglojot tie soļi, ko Varšavas valdība esot īstenojusi pag gadā. Klarks vēl nebija paspējis tikties ar poļu kollēgām, kad Varšavā pie Sv. Jāņa katedrāles demonstranti atzīmēja Konstitūcijas dienu, kas tagad izvērtusies par komūnistiskā režīma protesta dienu.

Klarks Varšavā piedzīvoja pārsteigumu.

Demonstranti sauca: ,,Brīvību Polijai!'' ,,Brīvību katoļu baznīcai!'' Kanadieši bija acu liecinieki ap 200 demonstrantu apcietināšanai, bet lielāko pārsteigumu radīja tas, ka apcietināto starpā bija arī divi Kanadas televīzijas žurnālisti. Viņus gan pēc dažām stundām atbrīvoja, bet videolentes poļu slepenā policija paturēja. Varbūt ka tagad Klarkam būs savs ieskats par to, kas šodien notiek Polijā. No Polijas Kanadas ārlietu ministrs devās uz Austrumberlīni, lai tur tiktos ar Austrumvācijas komūnistu partijas līderi Honekeru. Paredzēts arī Budapeštas apmeklējums, bet atceļā — vienas dienas uzturēšanās Bonnā.

Tiesā čechu džeza spēlētājus

1971. gadā Čechoslovakijā pie mūziķu apvienības tika izveidota džesa sekcija. Tās uzdevums bija formulēts jau pašā nosaukumā — veicināt džesa un modernās mūzikas izplatīšanos.

Desmit gadus ,,Džeza sekcijas'' darbība varēja notikt relatīvi netraucētos apstākļos. ,,Džeza sekcija'' rīkoja gadskārtējus džeza mūzikas festivālus līdz 1981. gadam, kad festivālā piedalījās daži Prāgas režīmam netīkami un tādēļ nepieņemami džeza ansambļi. 1983. gadā Čechoslovakijas kultūras ministrijas aizgādībā tika dibināta tā sauktā ,,Džeza biedrība'', taču šis sava veida konkurences uzņēmums neieguva gaidīto popularitāti.

1984. gadā ,,Džeza sekciju'' aizliedza. Tomēr ,,Džeza sekcija'' turpināja savu darbību kā neoficiāla kultūras apvienība, kuŗas biedru skaits dažkārt sasniedza 7000, simpatizētāju skaitam tuvojoties 100.000.

Neskatoties uz oficiālu darbības aizliegumu ,,Džeza sekcijas'' popularitāte bija sasniegusi ļoti augstu pakāpi. ,,Džeza sekcija'' laida klajā arī neoficiālus drukas darbus Ar vienu vārdu sakot, piekopa aktīvitātes, kuŗas saskan ar Čechoslovakijas likumdošanu.

Pagājušā gada rudenī Čechoslovakijas iestādēm ,,Džeza sekcijas'' aktīvitātes vairs nelikās pieņemamas — septiņus ,,Džeza sekcijas'' locekļus apsūdzēja saskaņā ar Čechoslovakijas kriminālkodeksa 118. pantu ,,ekonomiskos noziegumos''. Par šādiem pārkāpumiem iespējams piespriest 8 gadus cietumsodā.

Otrdien, 10. martā Prāgas 4. rajona tiesā sākās 5 ,,Džeza sekcijas'' vadošo locekļu tiesas prāva. Divus atlikušos apsūdzētos tiesās vēlāk, kad to pieļaus viņu veselības stāvoklis.

Trešdienas pēcpusdienā tika pasludināts spriedums. ,,Džeza sekcijas'' vadītājam, 50 gadus vecajam Karelam Srpam piesprieda 16 mēnešu cietumsodu, viņa vietniekam Vladimiram Kouržilam — 10 mēnešu cietumsodu, bet atlikušajiem — Josefam Skaļņīkam, Tomašam Krživanekam un Čestmīram Hunjātam piespriestie sodi nosacīti atlaisti.

Vērtējot šo tiesas prāvu, kuŗai rietumu prese piegrieza neierasti lielu ievērību, būtu jāatzīmē sekojoši aspekti. Maskavā pašreiz pie lielā zvaņa ir atklātība, bet Čechoslovakija ir nonākusi neērtā situācijā, jo pat termins ,,atklātība'' nedz čechiski, nedz arī slovakiski nav viennozīmīgi definēts. Tāpēc arī laikraksta ,,The Daily Telegraph'' korespondents, komentējot Prāgā notikušo tiesas prāvu, raksta, ka Maskavas ,,glasnosķ'' jeb ,,atklātība'' acīmredzot vēl nav sasniegusi Prāgu. Par to liecina kaut vai tāda uzkrītoša epizode, kā apsūdzēto ievešana tiesas zālē rokas dzelžos.

Tomēr vara šoreiz demonstrēta vairāk uz ārpusi — tiesas spriedums, turpretim, bijis relatīvi maigs. Tiesnesis pēc sprieduma pasludināšanas pat atļāvis uzslavēt 5 notiesātos par viņu lielo ieguldījumu Čechoslovakijas kultūras dzīvē. Taču kultūra, uzsvēra tiesnesis Stiboržiks, esot vislabāk veicināma oficiālajos, likuma pieļautajos ietvaros.

Ja ņem vērā, ka tiesas spriedums ir daudz zemāks, nekā valsts apsūdzētāja pieprasītais sods, kā arī par inkriminētajiem noziegumiem parasti piespriežamais maksimālais soda mērs, tad varētu teikt, ka ,,Džeza sekcijas'' mūziķi tikuši cauri sveikā. Taču izdarīt slēdzienus par iespējamo liberālizāciju Čechoslovakijas galvaspilsētā, kur politisko ,,pavasari'' 1968. gadā nomainīja padomju tanku ,,vasara'' būtu pāragri. Ja tuvākajā laikā sagaidāma divu atlikušo apsūdzēto — Miloša Drdas un Vladimira Dradas tiesas prāva.

Rietumvalstu sabiedriskā doma, prese, radio un televīzija, kas savu uzmanību pievērsa 5 ,,Džeza sekcijas'' mūziķu prāvai, diez vai būs tik pat ieinteresēta nākošās prāvas iznākumā. Jo šoreiz neklusēja pat franču komūnistiskās partijas orgāns ,,l'Humanite'', kas savā trešdienas izdevumā ievietoja īsu rakstiņu bez paraksta, kritizējot Prāgā notikušo tiesu kā ,,demokratisku'' parādību, kas ir pretrunā ar Čechoslovakijas ministru padomes priekšsēdētāja Lubomira Štrougala līdzšinējiem paziņojumiem. Franču komūnistiskās partijas laikrakstā pat uzsvērts, ka tiesas prāva Prāgā neatbilstot sociālisma demokratiskajai pašizpratnei. Šajā jautājumā franču komūnistiem varētu piekrist. Varbūt jau, ka nākošajā tiesas prāvā vērā tiks ņemti ,,padomju demokratijas'' ilggadīgie tiesību principi.

Hamiltonas vanadzēm ir arī savs vīru ansamblis, kas piedalās sarīkojumos, dziedot savu koncerta programmu, vai dziedot kopā ar vanadzēm korī Saskaņa. Attēlā smaidošie vanadžu vīru ansambļa dalībnieki. No kr.: Kārlis Lapiņš, Jānis Kravalis, Alfreds Grīnbergs, Modriņš Alksnis, diriģente Skaidrīte Darkēvica, Edmunds Pulciņš, Vilis Dāboliņš un Uldis Skrīns pēc sešu dziesmu programmas Pūpolu tirgū Hamiltonā. Foto J. Liģers

ALJA piedāvā stipendijas

Amerikas latviešu jaunatnes apvienība (ALJA) piedāvā stipendijas jauniešiem savas latviskās izglītības paplašināšanai. Stipendijas paredzētas kursiem Rietummičigenas universitātē, 2x2 vai 3x3 nometnes apmeklēšanai vai citiem līdzīgiem mērķiem.

Stipendiāta uzdevums ir rosīgi piedalīties kursa programmā un savus iespaidus (savu atreferējumu) publicēt ALJAs izdevumā Vēja Zvanos.

Stipendijas apmērs, sākot ar $50, bet nepārsniedzot $200. Stipendijas lielumu noteiks pieprasītāju skaits un pieprasītāja iesniegums. Pieprasījumus izvērtēs ALJA valde. Priekšroka dota ALJA biedriem un ASV dzīvojošiem jauniešiem.

Stipendijas pieprasījumā lūdzam pievienot pieprasītāja biografiju un īsu aprakstu par pieprasītāja mērķiem, piedaloties izvēlētā programmā.

Stipendijas pieprasījumus līdz 15. jūnijam lūdzam adresēt ,,ALJAs vasaras stipendijas'' c/o 19 North Mountain Ave., Montclair, N.J. 07042.

HAMILTONA

● Šogad latviešu baznīca sakarā ar Lieldienu dievkalpojumiem bija ļoti kupli apmeklēta. Jau Zaļās ceturtdienas dievkalpojums, kas bija vakarā, bija dievlūdzēju pilns un gandrīz ikviens gāja pie dievgalda. Lielās piektdienas dievkalpojums bija pārpildīts un, protams, ikviens gāja pie dievgalda. Tā pat baznīcēnu netrūka Lieldienu rīta dievkalpojumā, kas sākās pl. 8 no rīta ar sekojošām Lieldienu brokastīm baznīcas lejas zālē. Lielā Piektdienā un Lieldienu dievkalpojumā diedāja draudzes koris dir. Skaidrītes Darkēvicas vadībā. Lai gan korī nav daudz dziedātāju, koris deva nevainojamus priekšnesumus. Lieldienu rīta dievkalpojumā ar svēto rakstu kasījumiem piedalījās draudzes jaunieši: Māra Ozols, Arons Kwapisinskis un Ernests Margrics. Māc. K. Kuškēvics, kas vadīja visus dievkalpojumus un izdalīja svēto vakarēdienu, kristīja Ansi Pēteri Šmitu no Burlingtonas. **J.G.**

Portugale atteicās

Portugales premjērs Aņibals Kavaku Silva noraidījis apgalvojumu, ka Portugales parlamenta delegācijas atteikšanās apmeklēt Igauniju esot ,,nedraudzīgs akts'' attiecībā pret Pad. savienību.

Portugales parlamenta delegācija, kas nesen uzturējās Pad. savienībā, atcēla savu plānoto vizīti Igaunijā pēc tam, kad Portugales valdība informēja delegācijas locekļus par Portugales nostāju Baltijas valstu — Igaunijas, Latvijas un Lietuvas aneksijas jautājumā.

Premjērministrs Silva no jauna uzsvēra, ka nedz NATO, nedz arī Eiropas Asociācijas, neatzīst 1940. gadā notikušo Igaunijas, Latvijas un Lietuvas aneksiju un inkorporāciju PSRS sastāvā. Aģentūra TASS kritizēja Portugales parlamenta delegācijas atteikšanos apmeklēt Igauniju, apzīmējot to par ,,nedraudzīgu aktu'' un mēģinājumu kavēt PSRS - Portugales attiecību uzlabošanos. **Vk. S.**

Sāk runāt par prostitūciju

Kā no Pad. savienības ziņo rietumu korespondenti, Maskavas pilsētas 69. milicijas iecirkņa operātīvais pilnvarotais majors Sergejs Adžijevs 15 darbības gadu laikā sakrājis plašu kartotēku ar prostitūtu vārdiem. Kartotēkā atrodas vairāk nekā 3500 kartiņu, kur līdzās ar vārdu atzīmēts arī prostitūtas vecums un piederība attiecīgai prostitūtu ,,dinastijai'', kuŗā līdzās vecaimātei darbojas arī meita un mazmeita. Reģistrēto prostitūtu vecums: no 14 — 70 gadiem.

Pēdējā laikā prostitūcijas problēmātika atkārtoti apskatīta padomju masu informācijas līdzekļos. Vairāki raksti par prostitūciju Rīgā un Venstspilī parādījušies arī Latvijas presē. Aizvien biežāk padomju presē atskanējušas arī balsis, kas prasa ievest padomju kriminālajā likumdošanā pantu, kuŗš paredz sodu par nodarbošanos ar prostitūciju. **Vk. S.**

Foto G. KRAUJA
73 Westbourne Ave.,
Scarborough, Ont.
(416) 755-2932.

MAPLE LEAF TRAVEL
Uz dziesmu svētkiem Vācijā lidojumi, sākot ar $669.
Skandinavijas tūres 2 nedēļām, ieskaitot uzturu, $1499.
Lūdzu zvanait Inesei Grodnis
653-4351
655 St. Clair Ave W.

Latvju meitenes, atsaucieties
līdz 30 g.v., pievienojot foto.
Visām atbildēšu. Rakstīt laikrakstam ar norādi:
„Latvju meitenes''
A. R. G.

Brauciens uz Berlīni
Pasaules Brīvo Latviešu Apvienība
aicina
pasaules brīvos latviešus pēc svētkiem Minsterē, 9. augustā doties uz Rietumberlīni, lai tur
10. augustā piedalītos
nacionāli politiskā manifestācijā, vienlaicīgi apsveicot Berlīni tās 750 gadu jubilejā.
To darīsim ar kori un tautas dejām.
Šis sarīkojums, kas jau ierakstīts Berlīnes svētku programmā, notiks pie 17. Jūnija ielas. Pēc koncerta kopīgā gājienā iesim uz staļinisma upuŗiem veltītu pieminekli, kur noliksim ziedus un uzrunāsim berlīniešus.
Divās pasaulēs šķeltajā pilsētā — Berlīnē — prasīsim kauna mūŗa nojaukšanu un brīvu ceļu uz brīvu Latviju.
PBLA

Lietuvji atzīmē savas kristietības 600 gadu atceri.

Viņi kristietību pieņēmuši 200 gadus vēlāk nekā latvieši.

Bostonā, Valsts mājā (State House), Doriešu vēsturiskajā zālē no 5 Jaunanglijas pavalstīm pulcējās lietuvji, lai atzīmētu savas kristietības 600 gadus. Kristietību viņi pieņēmuši 1387. gadā. Šai vasarā to atzīmēs arī pāvests Romā, uz kurieni pošas braukt Amerikas lietuvji. Tikai no Lietuvas to nevarēs darīt, jo atļaujas nav izsniegtas.

Šis gadījums Bostonā bija pievilcis lietuvjus no tālas apkārtnes, no 18 viņu draudzēm, kas atrodas ne vien Masačusetā, bet arī Meinā un Konektikatā. Sarīkojums nebija ar reliģisku motivāciju, bet vairāk kultūrālā plāksnē, izcelts un parādīts bija tas, ko lietuvji devuši Amerikai, kas veidojies kopš viņu emigrācijas sākumiem. Lietuvietes bija tērpušās savos krāšņajos tautas tērpos. Uz daudziem stendiem bija redzami sakrālās mākslas priekšmeti miniatūrā, daudzas grāmatas par Lietuvu angļu valodā, 6 lietuvju enciklopediju sējumi par Lietuvu un daudz informācijas materiālu, ko par brīvu dabūja katrs apmeklētājs. Tur bija arī galds ar lietuvju gatavotām uzkodām.

Norisi vadīja enerģiskais lietuvju jaunās paaudzes pārstāvis Jonas Stundža no Laurences. Svinības sākās ar tradicionālo karogu ienešanas ceremoniju, kurā piedalījās skauti un veterāni Amerikas formas tērpos. Ceremoniju ar runu pagodināja Senāta priekšsēdis V. Baldžers, pilsētas galva R.Flins, kā arī senātora Džona Kerija pārstāvis u.c.

Daži lietuvji sākuši darboties arī vietējā amerikāņu politiskā arēnā, kā piem. Džosefs Kaspers, kas grib kļūt no Skolas komitejas uz Bostonas pilsētas padomnieka posteni un ir kļuvis visai populārs. Līdzīgus soļus Vusterā staigā arī Glaudis u.c., bet caurmērā lietuvji atraduši darbus tajās pašās profesijās kā latvieši. Lielākās apmešanās vietas ir Meinas, Masačusetas un Konektikatas pavalstīs, kur tiem ir savas baznīcas ar saviem mācītājiem. Dienvidbostonas kolonija vien devusi 5 mācītājus.

Programmas izpildīšanā piedalījās arī jaunatne ar lietuvju tautas dejām G. Ivaška vadībā. Lietuvju kolonijā izjūtamas arī paaudžu maiņas, vecā aiziet un tikai lēnām nāk vietā jauni organizāciju vadītāji, ar ko izskaidrojams viņu politiskais pagurums.

Kaut lietuvji šādu liela apmēra sarīkojumu rīkoja pirmo reizi, tā sakot amerikāņu acu priekšā, žurnālisti to pilnīgi ignorēja — neviens reportieris nebija ieradies ne no laikrakstiem, ne no TV. par šo faktu viņi dibināti bija sarūgtināti, bet viņu spēkos nav varas, lai lietas grozītu, jo līdzīgu nostāju piekopj pret visu austrumeiropiešu un Baltijas trimdinieku aktīvitātēm.

O. Akmentiņš

Toronto ziņas

● Sezonas pēdējo azaidu Latviešu Centrā 26. aprīlī apmeklēja ap 400 pusdienotāju. Centra azaidus apmeklē arī cittautieši, īpaši igauņi. Centra dāmu komiteja nodod katru gadu Centra valdei ievērojamas summas. Centra 8. dzimšanas dienas svinības 30. maijā, pl. 18:00 Centrā.

● Latviešu kara invalidu apvienības Kanadā gadskārtējais pavasaŗa sarīkojums 25. aprīļa vakarā DV Namā pulcināja 75 apmeklētājus, deju mūziku spēlējot E. Zakuļa kapellai. Loterijas izlozi vadīja A. Brumelis. Vakara viesus apsveica apvienības priekšnieks vltn. A. Eglītis. DV Kanadas valdes pārstāvis A. Šterns nodeva viņam aploksni apvienības mērķu atbalstam. Zāles galdi bija rotāti pavasaŗa ziediem. Par viesu labsajūtu rūpējās dāmu komitejas priekšniece Elvīra Ozoliņa ar Ilzi Eglīti, Ainu Krugeri un Ernu Gaiķi.

● Kristīgā saietā 25. aprīlī Sv. Jāņa baznīcas telpās, ko vadīja Nelija Abele, viesis mācītājs Laimons Tiluks no Austrālijas runāja par pilna evaņģelija svētību, nodziedot arī dažas dziesmas Dāvida Šmita klavierpavadījumā. Nelija Ābele piedalījās ar Bībeles lasījumiem un teica lūgšanu. Erna Baruša ar ziedu korsažu apsveica saieta vadītāju N. Ābeli pēc trīs mēnešu ilga Austrālijas apmeklējuma un atgriešanos Toronto. Mācītājs L. Tiluks paredzējis doties vēl Eiropas apmeklējumā un atgriezties vēl Toronto, lai izlidotu uz savu pastāvīgo dzīves vietu Austrālijā. Nākošais saiets 30. maijā, pl. 14:00 Sv. Andreja baznīcas telpās.

● Pēc Austrumu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojuma 10. maijā Sv. Barnabas baznīcas telpās notiks draudzes dāmu komitejas izkārtojumā Ģimenes dienas sarīkojums ar draudzes locekļu priekšnesumiem.

● Niagaras ASV Memorial Medical centrā 22. aprīlī mirusi gleznotāja Alfreda Brūvera māte Melanija Prūse, dzijusi Gregorius. Viņa dzimusi 1899. gadā 28. augustā Rīgā. Pārvesta uz Toronto un 24. aprīlī māc. F. Kristbergs izvadīja pēdējā gaitā uz Jorkas latviešu kapiem.

● S. Maikela slimnīcā 25. aprīlī miris Ludvigs Balevics dzimis 1922. gadā 29. oktobrī Alsungā. Aizgājēju pēdējā gaitā no Rosar bēru nama pārpelnošanai 29. aprīlī izvadīja māc. F. Kristbergs. Pie aizgājēja šķirsta, klātu ar Latvijas karogu, stāvēja vanagu goda sardze. Atvadvārdus no DV Toronto nodaļas teica V. Vičs, no Toronto latviešu mednieku un makšķernieku kluba priekšnieks J. Atmats. Aizgājējs atstāj dzīvesbiedri Mildu, meitu Inesi, mazmeitu Ritu un mazdēlu Miķeli, brāli Vācijā un radus Latvijā.

● Toronto pensionāru 9. aprīļa ceturtdienas sanāksme bija tiešām saulaina diena mūsu caurmērā pelēcīgās ikdienas programmā. TLB Sestdienas skolas audzēkņi, brālis un māsa, vārdā Konrāds un Astra, sava tēva Juŗa Ozola vadībā nodziedāja vairākas dziesmas, gan katrs atsevišķi, gan kopā. Kā piedevas vēl dažas dziesmas ar pašu kokļu stīgu palīdzību. Klavieŗu pavadījumu labi veica Irisa Purene.

Nu tiešām jauki, un kas par parādi — abi skaistos latviskos tērpos! Pēc priekšnesuma bagātīgi, tiešām pelnīti aplausi.

Jēzus atbildēja: „Patiesi, patiesi es tev saku, ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības." (Jāņa ev. 3:3).

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, 30 McDairmid Rd., Scarboro, Ont. MIS 1Z6.

Ardievu draugs

Valentīna Poriete,

dzim. Rūtenbachs, aizgāja mūžībā.

Dzimusi 1925. gada 7. aprīlī Rīgā, Latvijā,
mirusi 1987. gada 1. maijā Toronto.

Sēro
Konstantīns Porietis ar ģimeni

BAZNĪCU ZIŅAS

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave. Mācītāja F.T. Kristberga runas stundas otrdienās no pl. 10—13, trešdienās no pl. 18—21, ceturtdienās no pl. 10—13. Māc. F.T. Kristberga adrese: 12 Worthington Cresc., Toronto, Ont. M6S 3P6, tālr. mājā 769-6950.

10. maijā pl. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums, kuŗā ar mūzikāliem priekšnesumiem piedalīsies svētdienas skolas bērni, jauniešu grupa un iesvētes klases ansamblis. Ērģeļu preludes spēlēs Michael Rundāns. Pavadījumu spēlēs Alfreds Murata.

Bībeles stunda pl. 10.

Pēc dievkalpojuma notiks svētdienas skolas un jauniešu grupas noslēguma sarīkojums.

17. maijā pl. 11 Iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās Sv. Jāņa draudzes Vokālais ansamblis (dir. Brigita Dobele-Alka).

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jārvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4G 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties,

10. maijā pl. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums. Svētdienas skolas nobeigums.

17. maijā pl. 15 dievkalpojums ar dievgaldu.

24. maijā pl. 11 draudzes jauniešu iesvēte, dievgalds, koris.

31. maijā pl. 15 dievkalpojums.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā 361 Danforth Ave.

10. maijā pl. 13 Ģimenes dienas dievkalpojums. Jāņa ev. 10:1—10; Pētera gr. 2:19—25; pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena.

17. maijā dievkalpojums nenotiek.

24. maijā pl. 13 dievkalpojums. Jāņa ev. 14:15—21. 1. Pētera v. 3: 15—22.

31. maijā pl. 11 dievkalpojums Tālavā. Pēc dievkalpojuma tikšanās un atspirdzinājumi.

SV. KATRĪNU DRAUDZE

Mācītājs Jānis Prauliņš, 301 Queenston, St. Catharines, Ont., L2P 2X5, el. 685-3190.

Dievkalpojumi notiek katra mēneša 3. svētdienā, pl. 15.00 Kristus lut. baznīcā, 140 Russell Ave, St.Catharines.

17. maijā pl. 15 — Iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu. Viesis māc. A. Dūmiņš. Dziesmu lapiņas.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. J. Šmits, 30 McDairmid Rd., Scarborough, Ont. M1S 1Z6, tālr. 299-3780. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 11.

Bībeles studijas — lūgšanu sanāksmes katru trešdienu pl. 19.

Gaismas telefons ticības stiprināšanai 299-8545 darbojas nepārtraukti 24 stundas dienā. Vēsts latviešu valodā tiek ieskaņota divreiz nedēļā.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins — 11290 Pine Valley Dr., Woodbridge, Ont., L4L 1A6, telef. 832-3264.

Dievkalpojumi notiek katra mēneša otrā svētdienā pl. 13.00 Lietuviešu baznīcā, 1021 College St., Toronto.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškevics. 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrunis 385-9838. Māc. K. Kuškevica runas stundas baznīcas telpas ceturtdienās no pl. 19—21. Tālr. 527-5810. Ieeja biroja no baznīcas aizmugures.

10. maijā pl. 10 dievkalpojums angļu valodā kopā ar igauņu draudzi. Pl. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums. Pl. 12 Svētdienas skolas noslēguma akts.

16. maijā (sestdienā) pl. 10 — korp. Vendia gadasvētku dievkalpojums un svētku akts.

17. maijā pl. 11 Iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu, solo dziesmas, dziesmu lapiņas.

24. maijā pl. 16 — draudzes dievkalpojums.

31. maijā pl. 11 — draudzes dievkalpojums.

7. jūnijā pl. 11 — Vasarsvētku dievkalpojums.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā, 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Dūmiņš, P.O. Box 655, Port Colborne, Ont. L3K 5X8, tālr. (416)-834-6081.

24. maijā pl. 13.30 Mātes dienas dievkalpojums. Pēc dievkalp. Tējas vakars (ar groziņiem) un māc. A. Dūmiņa referāts „Par Laiku, Dievu un Mūžību".

14. jūnijā pl. 13.30 Aizvesto pieminas dievkalpojums.

Jūlijā un augustā latviešu dievkalpojumi nenotiks.

NIAGARAS DRAUDZE

Draudzes priekšnieks Andrejs Šteinbachs, 6308 Drummond Rd., Niagara Falls, tel. 354-1258.

MONTREALAS LATVIEŠU DRAUDZES

Dievkalpojumi notiek Jāņa (igauņu) ev. lut. baznīcā 4345 Marcil Ave. Mācītājs Gunārs Hūns, 8262 Place Chanceaux, Montreal, Que. H1K 1M7, tel. 352-1204. Mācītājs runājams katrā laikā, bet ieteicams iepriekš sazināties pa tālruni.

Dievkalpojumi, ja nav citādi norādīts, notiek katru svētdienu pl. 13.30 baznīcā.

10. maijā pl. 11.00 Ģimenes dienas dievkalpojums draudzes namā.

17. maijā pl. 14.00 Iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu.

24. maijā pl. 13.30 dievkalpojums.

31. maijā pl. 13.30 dievkalpojums.

OTAVAS DRAUDZE

Mācītāja Sarma Eglīte, 40 Driveway, Apt. 708, Ottawa, Ont. K2P 2C9, tālr. (613) 234-6764. Otavas latviešu ev. lut. draudze — 83 Main ielā.

10. maijā pl. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums lieliem un maziem. Dziesmu lapiņas. Pēc dievk. draudzes pēcpusdiena ar bērnu teātŗa izrādi un slīdītes no latviešu gaidu un skautu nometnēm.

17. maijā pl. 11 Iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu. Spredikos māc. M. Ķirsons. Dziesmu lapiņas.

24. maijā pl. 11 dievkalpojums, dziesmu grāmatas. Pēc dievk. OLB pilnsapulce.

31. maijā pl. 11 dievkalpojums, dz. grāmatas. Dievk. vada prāv. A.Voitkus.

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS

Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 10.30 no rīta, svētd. Bafalo TV 29. stac. pl. 21; 700 Club — Bufalo TV 29. stac. no pirmd. — piektd. pl. 10 no rīta, svētdienās pl. 22.
TV stac. 47 no pirmd. — piektd. pl. 9 no rīta.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS
„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
32 gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja.
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

Kā sākās polītieslodzīto atbrīvošana

„Simts — tas ir daudz vai maz?" — jautā Parīzē iznākošais krievu laikraksts „Russkaja misļ" (Krievu doma), plašā rakstā apskatot šī gada sākumā izvērsto polītisko ieslodzīto atbrīvošanas kampaņu Pad. savienībā. Avīze analizē vairākus šīs parādības aspektus.

Raksta autors — bijušais Maskavas - Helsinku grupas loceklis Aleksandrs Ginzburgs — uzsveŗ, ka polītiski ieslodzīto atbrīvošanu varētu pat apzīmēt par „atbrīvošanas procesu". Kāpēc paredzēts atbrīvot tieši 140 cilvēkus? — jautā Ginzbergs, kas pats ir pavadījis ieslodzījumā Pad. savienībā vairākus gadus un 1979. gadā spiegu apmaiņas ietvaros varēja izbraukt uz ASV. Gan Vīnē — Eiropas drošības un sadarbības apspriedē, gan arī Maskavā PSRS ārlietu ministrijas pārstāvji vairākkārt lietojuši vienu un to pašu frazi: „140 cilvēki atbrīvoti, vēl 140 notiesāto lietas tiek no jauna izskatītas." Varbūt, ironizē Ginzburgs, šis skaits radies divkāršojot Krievijas PFSR kriminālkodeksa 70. pantu: „pretpadomju aģitācija un propaganda".

„Plāns 140" bija dzimis. Un tā kā Pad. savienībā plāns „ir likums", tad ģenerālsekretārs Gorbačovs, pēc „aprunāšanās ar biedriem" (tā vismaz Gorbačovs to pateica telefona sarunā ar Gorkijā toreiz nometināto cilvēka tiesību cīnītāju Saharovu), acīm redzot, deva rīkojumu, ievadīt „atbrīvošanas procesu".

Kā pirmā, saskaņā ar šo plānu, tika atbrīvota igauņu cilvēka tiesību cīnītāja Lagle Pareka. Aģentūra TASS 29. janvārī paziņoja, ka 46 gadus vecā architekte no Tartū jau pagājušā gada decembrī griezusies pie PSRS Augstākās Padomes prezidija ar lūgumu viņu apžēlot. Lagle Pareka tobrīd bija pavadījusi ieslodzījumā turpat 4 gadus no viņai piespriestā soda termiņa — 6 gadiem stingrā režīma nometnē un 3 gadiem nometinājumā.

Gandrīz vienā laikā polītieslodzīto nometnēs, cietumos un nometinājuma vietās ieradās prokurori, kas piedāvāja notiesātajiem uzrakstīt iesniegumu, lūdzot apžēlošanu vai arī atsakoties no tās. Daži rakstīja, citi turpretim ne. Piemēram, Latvijas žīds Zahars Zunšeins, kuŗa ieslodzījuma termiņš notecēja šī gada martā, nolēma nerakstīt. Taču var samērā droši teikt — „vai tu raksti, vai neraksti, tas ir bez nozīmes". Šeit spilgts piemērs ir Valērija Senderova gadījums. Arī neoficiālās padomju arodapvienības „SMOT" loceklis Senderovs uzrakstīja nepieciešamo iesniegumu. Taču reakcijas nebija. 15. martā viņš rakstīja par jaunu, pie tam samērā ņirdzīgā veidā: „Esmu gatavs pakļauties jebkuŗam Valsts Domes lēmumam, pat tad, ja tas pieņemts uz boļševiku frakcijas ierosinājuma pamata." Trīs dienas vēlāk Valēriju Senderovu atbrīvoja.

Lēnā garā rietumus sasniedz ziņas par kārtējo polītieslodzīto atbrīvošanu. Avīze Russkaja misļ atzīmē, ka tagad jau zināmi vairāk nekā 100 atbrīvoto vārdi. Gluži jauna ir vēsts par latviešu polītieslodzītā Zaiga Baloža atbrīvošanu. Līdz šim par Balodi bija vienīgi zināms, ka viņš bija ieslodzīts Mordovijas stingrā režīma sodā nometnē ŽH-385/3-5, kur viņš izcieta 3 gadu ieslodzījuma termiņu it kā par pretpadomju aģitāciju un propagandu.

Arī par igauņu polītieslodzītā Vambolas Keiva atbrīvošanu no ieslodzījuma līdz šim ziņojusi vienīgi avīze Ruskaja misļ. 26 gadus vecais igauņu viesmīlis tika notiesāts par mēģinājumu nelegāli pāriet Pad. savienības — Turcijas robežu. Atbrīvoto starpā, atzīmē laikraksts Russkaja misļ, ir arī Rolands Silaraups, kuŗam pagājušā gada 25. septembrī Latvijas PSR Augstākā tiesa piesprieda 5 gadus ieslodzījuma stingrā režīma nometnē ar sekojošiem 2 gadiem nometinājumā. Silaraups bija izplatījis informāciju par 1939. gada 23. augustā parakstītā PSRS - Vācijas neuzbrukšanas līguma slepeno papildprotokolu, kuŗā tika nospraustas Pad. savienības un nacionālistiskās Vācijas ietekmes sfairu robežas Austrumeiropā.

Parīzē iznākošais krievu laikraksts pie atbrīvotiem pieskaita arī Lietuvas Jaunatnes teātŗa darbinieku Gediminu Jakubčoni, ko apcietināja pagājušā gada decembrī. Jakubčins atbrīvots vēl pirms ierosinātā krimināllieta izbeigta.

„Tā nu izskatās pirmais atbrīvoto simts", — raksta avīze Russkoja misļ. Nav apstiprinājušās ziņas par polītieslodzīto atbrīvošanu no Permas sevišķā režīma nometnes VS-389/36-1. Šeit vēl aizvien ieslodzīti četri baltieši: igaunis Marts Olavs Nikluss, latvietis Gunārs Astra, lietuvieši Balis Gajausks un Viktors Petkus.

Uz jautājumu „vai 100 atbrīvoto ir daudz, vai maz", atbildi sniegt ir viegli. Pad. savienības apmēros tas ir nenozīmīgs skaits. Jau aptuveni 800 rietumos zināmie polītisko ieslodzīto vārdi padomju Gulaga archipelaga neizmērojamos plašumos neliekas nozīmīgi.

Pat atbrīvojot šos 800, kas padomju iestādēm acīm redzot liekas „ārkārtīgi bīstami", vēl nevarētu runāt par „demokratijas uzplaukumu" Pad. savienībā. Tomēr katra sirdsapziņas cietumnieka atbrīvošanu nedrīkst uzskatīt tikai par statistisku informāciju. Aiz katra atbrīvotā vārda slēpjas personība, savs pasaules uzskats, pārdzīvojumi un uzkrātā pieredze. Šiem cilvēkiem viņu atbrīvošana neapšaubāmi ir pozitīva parādība. **V. Str.**

Plkv. Kalpaka, Latviešu leģiona un Kurzemes cīņu atcere Pertā

Bijušie kaŗavīri, starp tiem arī Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieks vanags, ltn. K. Graudiņš, nodaļas vanagi, vanadzes, Pertas studenšu un studentu korporāciju locekļi un Pertas latviešu saimes piederīgie piedalījās jo kuplā skaitā, DV Pertas nodaļas, tradicionālajā, plkv. Kalpaka, Latviešu leģiona un Kurzemes cīņu atceres sarīkojumā Pertas Latviešu Centrā 15. martā.

Svētbrīža lūgšanu teica māc. L. Mušinskis. Uzrunu teica Dr. V. Gūtmārcis. Sekoja deklamācijas Pertas latviešu skolas audzēkņu A. un Chr. Papardes un Pertas latviešu drāmatiskās kopas režisorau A. Valikovas un D. Olmana izpildījumā. Svinīgo atceri noslēdza DV nodaļas vīru koŗa, dir. A. Rudakas vadībā dziedātās dziesmas.

V. Ešmanis

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.

Dr. V. Ulmaņa pieminai

18. februārī, 87 gadu vecumā, mira pazīstamais ārsts un sabiedriskais darbinieks Dr. Artūrs Vilis Ulmanis.

Dzimis 1899. gada 20. novembrī Rīgā. Bēgļu gaitās nokļuva Krievijā. 1918. gadā atgriežoties Rīgā, Artūram bija iespējams izturēt matrikulācijas pārbaudījumus Latvijas universitātes - medicīnas fakultātē.

1927. gadā devās uz Ērgļiem un strādāja par ārstu-praktikantu un pēc fakultātes beigšanas 1927. gadā, pieņēma Ērgļu rajona ārsta vietu. Uzņēmās arī vietējās Latvijas Sarkanā Krusta slimnīcas vadību. 1937. gadā ar ģimeni pārcēlās uz Cēsvaini. 1944. gadā kopā ar ģimeni dodas bēgļu gaitās uz Vāciju. 1949. gadā izceļo uz Austrāliju, kur Rietumaustrālijas galvaspilsētā Pertā rituši turpmākie dzīves un darba gadi strādājot savā profesijā kā ārsts valsts psīchiātriskajā slimnīcā. Turpinot strādāt arī pēc oficiālā pensijas vecuma sasniegšanas. Pēdējos gados kā privāts psīchiatrs-konsultants.

Ir bijis viens no LU studentu korporācijas Beveronia līdzdibinātājiem.

50-tos un 60-tos gados ļoti aktīvi piedalījies Pertas latviešu saimes sabiedriskajā dzīvē, būdams arī Latviešu Biedrības Rietumaustrālijā (agrākajā Pertas Bibliotēkas Biedrībā) valdes un revīzijas komisijas loceklis.

Dzīvesbiedre Austra un meita Mārīte (Kanadē) abas ir zobārstes un meita Ieva (Sidnejā) farmaceite.

Dr. Ulmani pēdējā gaitā pavadīja Pertas studentu korporāciju kopas goda sardze, daudzie draugi un paziņas. Svētbrīdi krematorijā vadīja māc. L. Mušinskis.

V. Ešmanis

Mūsu laikraksta līdzstrādnieks

Edgars Pētersons

dzimis 1913. gada 15. martā Liepājā,
miris 1987. gada 10. aprīlī Ņujorkā.

Sērās
Latvija Amerikā

LATVIEŠU VALODAS VĀRDNĪCA

Latviešu valodas komisijas kārtoto Latviešu valodas vārdnīcu, ko rediģējusi Valerija Bērziņa-Baltiņa, izdos ALAs apgāds.

Jaunā vārdnīca aptvers ap 30.000 pamatvārdu, tai būs apm. 600 lp., 6"x9" formātā. Vārdnīca būs plaša, moderna un tā sniegs:

a) gramatiskās formas un pareizrakstības norādījumus,
b) izrunas apzīmējumus,
c) nozīmes paskaidrojumus un vārdu lietojuma piemērus.

Vārdnīcas izdošanu financiāli atbalsta Latviešu fonds, ALAs un PBLA Kultūras fonds, korporācijas Talavija, Daugaviete un citi labvēļi. Vārdnīca maksās $45.- Pasūtinātāji, kas par vārdnīcu samaksā līdz š.g. 30. septembrim, to saņems par $40.- un viņu vārdus iespiedīs vārdnīcas pielikumā.

Pasūtinājumi adresējami ALAs apgādam:

c/o K. Ķilkuts
48 Huntington Street, New Brunswick, NJ 08901. USA
v a i
c/o V. Miķelsons,
1821 Lakeway Ave., Kalamazoo, MI 49001. USA

ULDIS M. KLAUSS
ALAs apgāda vadītājs

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS APGĀDAM

Lūdzu izsūtīt man pēc iznākšanas **Latviešu valodas vārdnīcu** ..... eks., par $40.- eks. Pievienoju $.....

Adrese: .....

.....

1987. g. .....

.....
(paraksts)

P.S. Čeki rakstāmi — **American Latvian Association, Inc.**
Cena ASV dolaros.

Sāk 20. golfa sezonu

Toronto un apkārtnē ir apzināti apmēram 200 golfa spēles cienītāji. Diemžēl, lai gan tikpat kā visi no tiem ir aicināti piedalīties mūsu sacensībās, lielākā daļa nogaida.

Būtu prieks tieši jaunāko paaudzi redzēt mūsu vidū. Viņu vecākiem būtu drusku jāpiepalīdz, lai jaunie nāktu pie mums.

Sezonu atklās 31. maijā Twenty Valley laukumā, Vineland, Ont., pulkst. 11.30. Turnīru atkal vadīs Marta Dālberga. Adrese: 12 Clement Place, St. Catharines, Ont. L2S 2J7, tālr. (416) 682-9993.

Jāpiesakās rakstiski līdz 22. maijam, iesūtot 20 dol. piedalīšanās maksu. Pēc spēles vakariņas. Uz vakariņām jāpiesakās laikus. Cena 12.50 dol.

Individuālās sacīkstes sāksies maija vidū. Jāpiesakās pie A. Dzilnas, tālr. (416) 283-7740.

Kanadas atklātās meistarsacīkstes notiks 8. un 9. augustā Glen Cedar laukumā. Sacīkšu sākums abās dienās pulkst. 11.00. Dalības maksa 48 dol. par abām dienām. Šīs sacīkstes vadīs A. Dzilna. Latviešu meistarsacīkstēs var piedalīties tie spēlētāji, kuŗi ir LSAK vai ASV Sporta pārvaldes biedri. Jāpiesakās pie A. Dzilnas līdz 28. jūlijam, iesūtot piedalīšanās maksu.

Sacīkšu dienās jaunus dalībniekus nepieņems.

Daudzi spēlētāji ir palikuši „brīvpersonas". Lai rastos iespēja biežāk satikties, tad vienreiz mēnesī, pirmdienās, būs saspēles. Šajās spēlēs varēs piedalīties visi, bet pensionāriem ir paredzēta speciāla balva. Trīs labākie rezultāti no piecām spēlēm izšķirs uzvarētāju. Visus turnīrus, izņemot sezonas atklāšanu vadīs A. Dzilna: *10 Dean Park Road, Suite 314 Scarborough, Ont. M1B 3G8, tel. 283-7740.*

A. Dz.

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.

JĀŅA DALIŅA PIEMIŅAS FONDS

ziņo: lai uzturētu Tēvzemes balvas laureāta, pasaules rekordista Jāņa Daliņa piemiņu un mudinātu latviešu jaunatni kalpot tiem nacionālajiem ideāliem, kam savā dzīvē sekojis Latvijas dižais sportists un patriots, Jāņa Daliņa fonds nodibina un piešķir Jāņa Daliņa piemiņas balvu $2000 apmērā. Balvas kandidāti var būt personas vai organizācijas, kas brīvajā pasaulē var būt paraugs latviešu jaunatnei ar savu latvisko stāju un ar cildināmiem veikumiem nacionālā vai sporta laukā un par pakalpojumiem Latvijas atbrīvošanas cīņā un darbā.

Jāņa Daliņa piemiņas balvu līdz šim saņēmuši: 1981. gadā Olafs Brūvers Vācijā, 1982. gadā Māris Graudiņš ASV, 1983. gadā Jānis Priedkalns Austrālijā, 1984. gadā Astra Vilkina Austrālijā.

Balvas piešķiršanai fonda valdei pieprasāmas veidlapas, kas izpildītas iesūtāmas atpakaļ, **ne vēlāk par 1987. gada 31. jūliju,** tās adresējot:

JĀŅA DALIŅA PIEMIŅAS FONDA VALDEI,
c/o V. Eglīte,
70 Tannock St., North Balwyn, Vic. 3104,
Australia

Mūsu kluba biedrs

Ludvigs Balevics

dzimis 1922. gada 29. oktobrī Latvijā,
miris 1987. gada 25. aprīlī Toronto.

Viņu piemiņā paturēs
Toronto Latviešu Mednieku un makšķernieku klubs

Mūsu ordeņa brālis

leitn. Edgars Pētersons

dzimis 1913. gada 15. martā Liepājā,
pievienojies aizsaules varoņu pulkiem
1987. gada 10. aprīlī Ņujorkā.

Sērās piemin
Latviešu Dzelzkrusta Kavalieŗu Savienība

Mūžam nerimst Daugavas krāces,
Mūžam nerimst varoņu gars.

Vai jūsu bērnam ir drošība?

Katru gadu tūkstošiem bērnu kļūst par nelaimes gadījumu upuŗiem pašu mājās. Jūs varat samazināt savam bērnam iespējas gūt ievainojumus, nodrošinot drošus dzīves apstākļus.

Federālā valdība pagājušā rudenī apstiprināja jaunus stingrus drošības noteikumus mazbērnu gultiņām. Gādājiet, lai jūs izvēlētos mazbērnu gultiņu, kas saskan ar visiem drošības noteikumiem un uzturiet to labā stāvoklī.

Atcerieties, ka bērna naktsveļa un drēbes var viegli aizdegties un ka bērns nedrīkst rotaļāties kamīna, krāsns vai apsildītāja tuvumā. Polo stila pidžamas ir drošākas par vaļējiem naktskrekliem.

Paredziet stingru uzraudzību, ja jūsu bērns lietā krēsliņu staigāšanai, īpaši krāsns un elektrisko pievadu tuvumā, un uzmanaities, lai trepes būtu norobežotas.

Tuvākai informācijai, kā jūs varat nodrošināt savu bērnu pret negadījumiem, lūdzu sazinaities ar tuvāko Consumer and Corporate Affairs Canada biroju.

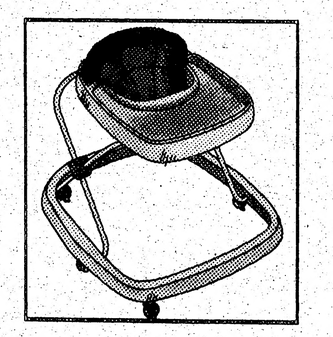

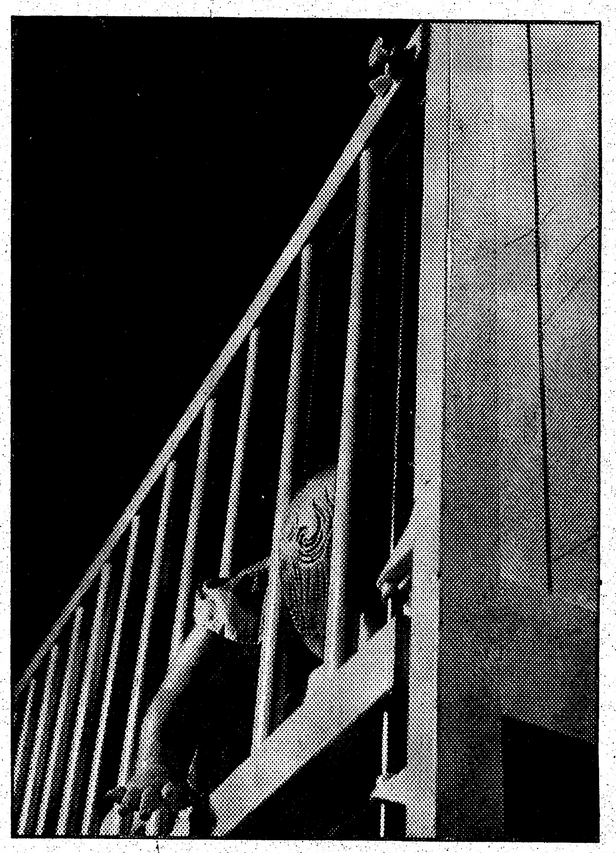

Consumer & Corporate Affairs Canada
Harvie Andre, Minister

Consommation et Corporations Canada

Canada

SAVIENOTĀS VALSTIS

ASV vanadžu priekšniece S. Priedulāja un Kanadas vanadžu vad. N. Pulciņa gādā par abu kaimiņzemju organizāciju draudzīgu sadarbību.

ŅUJORKA

● Ņujorkas latviešu koris diriģenta Andreja Jansona vadībā iestudē Alfreda Kalniņa operas Salinieki koncertversiju. Kā solisti piedalīsies Pauls Berkolds,Silvija Augstroze, Lotārs Belovs, Marite Bizinkauska, Maikls Fiacco, Kārlis Grīnbergs un citi, kā arī Bronksas Arts Ensemble orķestris. Notis jāsagādā 160 uzveduma dalībniekiem, jāsakārto un jāiespiež librets un programma. Koris bija izsūtījis aicinājumu Ņujorkas un apkārtnes tautiešiem pieteikties par labvēļiem, ik gadu ziedojot kādu pašu noteiktu summu. Līdz šim 110 atbalstītāji ziedojuši 8600 dolarus. Koris darbu atskaņos 13. jūnijā Lēmaņa kolledžas mākslas centrā Ņujorkā un 5. augustā Minsterē, PBLA Dziesmu dienu ietvaros. Katram no šiem sarīkojumiem korim ir budžets 30.000 dol. apmērā.

Operai Salinieki Arturs Krūmiņš rakstījis tekstu. Tās pirmizrāde notika 1926. gadā Nacionālajā operā Rīgā. Mazliet pārstrādātu un pārdēvētu par Dzimtenes Atmodu, to vēlreiz izrādīja 1933. gadā diriģenta Teodora Reitera vadībā. Pēc tam tā 56 gadus bija aizmirsta.

● Baletdejotāja Ilze Kļaviņa uzstājās 14. aprīlī atjaunotajā Karnegija zālē Ņujorkā sarīkojumā, kas bija veltīts māksliniecei Karolai Braisai. Pašas choreografijā viņa nodejoja divas Šuberta dziesmas, ko viņas tēvs Dr. Jānis Kļaviņš dziedāja. Klavieres bija novietotas skatuves vienā malā. Pēdējā laikā redzami baleta uzvedumi, kur reizē dejo un solists dzied. Šajā uzvedumā piedalījās vēl apmēram 18 citi mākslinieki, kā filmu zvaigzne Seleste Holma, Metropolitena operas solistes Leona Mičele un Barbara Hendrika un daudzi citi. Kļaviņi par uzstāšanos saņēma labas atsauksmes. Apmeklētāju vidū redzēja daudz latviešu.

● Trīsdesmit baltiešu jauniešu no kolchoziem Lieldienu rītā, 19. aprīlī, devās atpakaļlidojumā no Ņujorkas uz Maskavu, lai pēc tam dotos uz saviem kolchoziem. Desmit latviešu jauniešu no Latvijas un tikpat igauņu un lietuviešu ciemojās ASV, apceļojot farmu rajonus un vērojot zemkopības sasniegumus. Ņujorkā viņi bija tikai savā pēdējā ceļojuma dienā; apmetušies viesnīcā Pickwick Arms 51. ielā. Jaunieši bija cerējuši tikties ar Ņujorkas latviešiem. Tie sūdzējās, ka gandrīz neviens viņus nav apciemojis. Par ceļojumu maksāja padomju iestādes, līdz bija arī pavadoņi.

● Lieldienu rīta dievkalpojumos 19. aprīlī trijās vietās latviešu draudzei Ņujorkā šoreiz kopējais skaits nesasniedza 1000 apmeklētāju. Jonkeros bija sanākuši pāri par 400 cilvēku. Dievkalpojumu kuplināja Ņujorkas latviešu koris diriģenta A. Jansona vadībā un jauniešu ansamblis ar instrumentāliem pavadījumiem, ko spēlēja Roberts Grava ar basa ģitaru, Richards Skulte ar sintezātoru un vijolnieces Silvija Padega un Zinta Jansone. Pēc dievkalpojuma lejas zālē Ziemeļu novada dāmu komiteja pacienāja svētku viesus ar kafiju un uzkodām. Salas baznīcā pulcējās ap 300 apmeklētāju. Tur Longailendas koris atskaņoja divas dziesmas. Mācītājs L. Saliņš šoreiz bija baltā talārā. Bruklinas Betlēmes baznīcā bija ap 100 baznīcēnu. Tur piedalījās zviedru mākslinieki Džudija Follere, Miltons Briggs, bet pie ērģelēm Sidneja Hudell-Feinsteina. Pēc tam Iekšpilsētas dāmu komiteja pacienāja ar rīta brokastīm. Uz galda bija lieliski nokrāsotas Lieldienu olas, kas novietotas uz zaļas mākslīgas zālītes. Kopējais trīs dievkalpojumu apmeklētāju skaits bija ap 800. **Vk**

ČIKAGA

● Čikagas Latviešu pensionāru biedrības aprīļa mēneša sanāksme Latviešu Namā 8. aprīlī notika Kronvalda piemiņešanas zīmē. Māc. A. Liepkalns svētbrīdī runāja par Bībeli un paskaidroja tās lielo nozīmi. Pēc svētbrīža E. Mekša nodziedāja skaistu dziesmu Ved mani Dievs, pašai spēlējot klavieru pavadījumus. Par Kronvalda Ati labi sagatavotu un interesantu referātu nolasīja Ilga Dukāte, ko bija sagatavojusi viņas māte Olga Rituma, kuŗa pati nevarēja ierasties slimības dēļ. L. Ozoliņa pateicās māc. A. Liepkalnam, ref. I. Dukātei, E. Mekšai un visiem dalībniekiem, kas bija ieradušies kuplā skaitā. Pēc tam visi pakavējās pie dāmu sarūpētā cienasta.

● Čikagas Vanadžu kopas sarīkojumā ar vakariņām 10. aprīlī Latviešu Namā bija pulcējušies pāri par 40 viesu. Vanadžu kopas priekšniece Skaidrīte Pavele runāja par tēmu Godinājums Otrā pasaules kaŗa cīnītājiem. Brīvība maksā dārgi un tā jāprot sargāt un aizstāvēt ar visu sirdi un spēku. Būsim lepni par mūsu cīnītāju sīkstumu — cīņās pie Volchovas un Velikijas upes. Viņi bija cieti kā klints Kurzemes cietoksnī. Viņi cīnijās ticēdami, ka arī latviešu tautai ir tiesības būt brīvai un laimīgai. Pēc referāta, I. Grigolate nolasīja Ilzes Kalnares dzejoli Varoņi, kas rakstīts Talsos 1945. g. 4. aprīlī. Otru patriotisku dzeju nolasīja Sk. Pāvele — Aizlūgums par kritušiem kaŗavīriem — Kārlis Talbergs. Olga Kalniņa nolasīja dzeju Mātes lūgšana. Vakars noritēja lielā sirsnībā un draudzībā.

A.Z.

KLĪVLANDE

● Kentas valsts universitātes latviešu programmas stipendiju fonda koordinātors plkv. V. Kukainis pastāstīja, ka septiņos gados fonds izsniedzis latviešu studentiem stipendijās 8,500 dol., bet turpmākām vajadzībām uzkrājis līdzekļus 10,800 dol. Pavasara sanāksmē ar universitātes vadību un latviešu studentiem, trīs labvēļi šai summai vēl pievienoja savus ziedojumus, lai rudenī varētu izsniegt divas stipendijas. Pašreizējā stipendiāte ir Tamāra Ristla, kuŗai rudenī pievienosies otra latviešu studente vai students, lai palīdzētu vākt universitātes bibliotēkai jaunāko gadu latviešu grāmatas. Māra Zandberga-Hegedosa ir pārstrādājusi latviešu valodas mācību kursus, piemērojot tos jaunākām prasībām. Pamata un vidējo līmeņu kursus rudens semestrī mācījās 3 latviešu studenti, bet pešreiz 2, abi no jaukto laulību ģimenēm. Pārstrādātos kursus varēs ņemt arī pieaugušie, iegūstot par to akadēmisku ieskaiti.

Tuvāka informācija par kursiem iegūstama pie plkv. Vilmāra Kukaiņa, 237 Springmont Rd., Northfield, OH 44067, bet jaunāko grāmatu ziedojumi adresējami: Ethnic Heritage Office, Attn.: Dr. Herbert Hochhauser, 314 Satterfield Hall, Kent State University, Kent, OH 44242.

J.Ū.

GRAND RAPIDI

● Grand Rapidos Latviešu kreditsabiedrības gada sapulce notika 22. martā. Priekšsēža T. Zeltiņa pārskats atspoguļoja valdes darbību pag. gadā, finanču stāvokli, dažāda veida apgrozījumus, notikumus naudas tirgu vispār u.c. Biedru skaits uz 1986.g. 31. decembri 691. Viņa vērtējumā pašu naudas iestāde apgrozījumu ziņā gājusi augšup, sevišķi salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Bilanci sastāda $2,613,825.43. Biedru noguldījumi $2,356,062.80, aizdevumi izsniegti par $1,156,497.25, kas apaļos skaitļos visi sastāda 1/4 mil. pieaugumu katrs. Ieņēmumi bijuši nedaudz mazāki — $221,252.16, bet arī izdevumi, taupīgi saimniekojot, bijuši mazāki — $49,239.71, un atlikums — $172,012.45. Izmaksājot 6 1/2 proc. dividendēs no noguldījumiem vai pavisam kopā $151,499.86, atlikums bijis $20,512.59. No pēdējā rezervēts obligātam rezerves kapitāla fondam $17,601.74, tā palicis nesadalīto summu kontā $2,910.85, un bijusi iespēja, tāpat kā iepriekšējos gados, atbalstīt prāvu skaitu latvisko panākumu. Visus pārskatus un ziņojumus vienprātīgi pieņēma ar visu klātesošo balsīm. Tāpat apstiprināja pieškīrumus izglītības, kultūras un nacionālpolītisko mērķu sekmēšanai kopsummā par 2,750 dol., par ko jau agrāk bija ziņots. Vēlēšanas izkārtojās raiti, un tie, kam bija izbeidzies pilnvaru laiks, visi tika izraudzīti no jauna. Valdē — V. Tarbunas un A. Valdmanis, kreditkomisijā — A. Grīnbergs un kandidāts A. Balodis, revīzijas komisijā — A. Jansons un kandidāts A. Elksnis. Nobeigumā sevišķas pateicības balvas — diženo grāmatu Latvia par latviešu tautas un valsts dzīvi saņēma E. Brože (nosūtīs viņam pa pastu), V. Zirnītis un E. Lapiņš, kas gandrīz visi kalpojuši kā informācijas darbinieki, kopš kreditsabiedrības dibināšanas. Sekretāram P. Zāgerim savukārt pasniedza rakstāmmašīnu. Balvas tiem pasniedza T. Zeltiņš ar pievienotu speciālu goda rakstu, ko bija parakstījuši visi sapulces dalībnieki.

V.Z.

KALAMAZŪ

● Kalamazū DV apvienības 35 gadu darbības atcere notika 21. martā. Svētbrīdi vadīja prāv. J. turks, uzrunu teica apvienības priekšn. Z.Jirgens. Pēc DV svinīgā solījuma nolasīšanas sekoja Latvijas himna. Svētku runu saslimušā Kanadas DV zemes valdes priekšsēža G. Brikmaņa vietā teica LELBAs Vidienes apgabala prāvests Jānis Turks, apcerot vakardienu, šodienu un rītdienu. Mūsu vakardiena ir bagāta ar savu vēstures saturu, no kā mēs smeļam sev spēku šodienai un ticību nākotnei. Šodien mēs dzīvojam trimdā un paaudžu maiņas laikā. Darīsim visu šodien, lai paaudžu maiņā savus darbus ar godu varētu nodot mūsu nākamajai audzei. Un par rītdienu mums katram pašam jāizšķiras, kas mēs esam un kur mēs paliksim.

Pēc svētku runas visi kopīgi nodziedāja Tev mūžam dzīvot, Latvija. Sekoja apsveikumi. Vanadžu priekšniece Zeltīte Bērziņa ar ziediem sveica Kalamazū DV apvienības iniciātoru Ādolfu Ozolu. No DV centrālās valdes sveica centrālās valdes jaunatnes vadītājs Māris Graudiņš, no DV ASV zemes valdes Vilis Kalniņš, pasniedzot DV piemiņas plāksnīti Kalamazū DV apvienības karogam. Detroitas vanadžu pārstāve Astra Kalniņa pasniedza ziedus. Sekoja vietējo organizāciju apsveikumi. No Vācijas latviešiem sveica ciemiņš māc. Kārlis Zuika. Rakstiski bija sveikuši DV centrālās valdes priekšn. J. Frišvalds, ASV DV priekšn. A. Spārniņš, DV ASV vanadžu priekšniece Sarma Priedulāja un Kanadas DV priekšs. G.Brikmanis.

Pēc apsveikumiem izsniedza trofejas labākajiem šaušanas sporta kopas šāvējiem: jauniešu grupā to saņēma E. Šmidchens, bet vīru grupā A. Minka, A. Menģelsons un A. Kalmanis.

Sekoja vanadžu ansambļa koncerts diriģenta Jāņa Zuikas vadībā. Programmā bija H. Pavasara, B. Skultes, J. Norviļa, V. Bērzkalna, V. Upenieka dziesmas, kā arī trīs Kalamazū komponisti: Ed. Patvaldnieks, V. Galēna un V. Rinkušs. Vanadžu ansamblis darbojas jau 21 gadu, un to apsveica Kalamazū jauktā koŗa pārstāve Fanija Zemitāne ar ziediem. Pēc koncerta visi kopīgi nodziedāja DV dziesmu Še kopā mēs, biedri.

Vanadžu rīkoto vakariņu laikā koncertēja Piltenes prāģeri Richarda Roļļa vadībā un Mārītes Strautiņas klavieru un akordeona pavadījumā. Deju mūziku spēlēja Dāvida Zadvinska kapella no Grand Rapidiem. Vakara norisi vadīja Auseklis Elksnis.

● Kronvaldu Āša 150 gadu atcere notika 17. martā Jāņa Riekstiņa Latviešu Studiju Centrā korporācijas Lettonia un LSC sarīkojumā. Uzrunu teica Lettonias seniors J.Riekstiņš.

Lettonias vārdā J. Riekstiņš pasniedza Latviešu Studiju Centram Kronvalda portretu.

Ciemiņš no Toronto — māc. A. Celms runāja par tematu „Kronvalds — skolotāju skolotājs un valodnieks".

A. D.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $5.00

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Svētdienās iepriekš sazināties pa tel. 465-5225.

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
Pirmdienās no pl. 14.00 līdz 22.00.
Otrdienās no pl. 14.00 līdz 22.00.
Trešdienās no pl. 14.00 līdz 22.00.
Ceturtdienās no pl. 14.00 līdz 23.00.
Piektdienās no pl. 12.00 līdz 24.00.

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
● Izjusti personīgi pakalpojumi
● Pastāvīga kapella
M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. 489-8811, 489-8002

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
6150 Yonge Street
(Goulding Ave stūrī, dienvidos no Steeles)
Willowdale, Ont.
221 — 1159

Vecākais latviešu puķu veikals
Vesius
ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM
Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.
231 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONT. M6R 2L6
Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.
A. PUTNIŅŠ

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
137 Yonge St. — Shopping Mall,
(Ieeja arī no 74 Victoria St. Arcade Bldg.)
Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
Tel.: 368-5011

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

VALUPE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Grāmatas dāvanām

A. Silgailis — Latvian Legion	$25.00
Kanadas vanadzes — Latvian cooking	$12.00
Latvju Enciklopēdija 1	$48.00
Latvju Enciklopēdija 2	$52.00
L. Gulbe — Varbūt — es esmu mežs, dzejas	$12.00
A. Ceichners — Latvijas boļševizācija 1940—1941	$27.00
L. Pērļupe — Priekšpilsētas noslēpums	$ 6.60
N. Kalniņš — Anitas stāsti	$ 5.60
K. Ķezbers — Kurzemes Hercoga Dālderis	$ 6.60
Garīgs apskats II	$15.00
88 Latviešu Tautas dejas un Apdares	$27.50
Mūzikālie pavadījumi 88 dejām	$12.00
Latviešu lietiskā daiļdare	$20.00
I. Gubiņa — Uz akmeņa stāvēdams	$18.00
L. Bērziņa — Jaunības atblāzmā	$16.00
Padomju varas ienaidnieki	$ 7.00
A. Kraujiete — Spoguli, spoguli, atklājies, dzejas	$14.00
Cēsu pulka atmiņas	$15.00
M. Zichmanis — Brāļi Zēbergi	$14.00
Latvijas dzirnavas	$39.00
Dainu izlase — Ozols	$12.00
E. Grīslis — Uz ērgļa spārniem	$19.00
O. Perro — Vēstures veidotāji	$20.00
J. Daģis — Kārlis Ulmanis III	$42.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom	$16.00
O. Liepiņš — Tālos atspulgos, atm	$24.00
T. Krūka — Rīgas Ieviņa — Jaunatnes romāns	$12.00
Laiks, telpa, ļaudis IV daļa	40.00
K. Osis — Uz utopiju tilta	$13.00
Dainu izlase — Trīs Skuju Koki un Bērzs	$12.00
T.L.b. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums	$15.00
Latvija — sienas kartes	$12.50
O. Perro — Holmas cietoksnis (trešais izd.)	$20.00
Latviešu karavīru dziesmas ar notīm	$12.50

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, kā arī citas mantas.

DV Grāmantīca, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.
Pirmdienās ..... no pl. 12.00 līdz pl. 17.00
Otrdienās ..... no pl. 12.00 līdz pl. 19.00
No treš. līdz piektd., iesk., no pl. 12.00 līdz pl. 18.00
sestdienās no pl. 9.00 līdz pl. 13.00.

DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA-SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.
Darba laiks: no otrdienas līdz piektdienai no pl. 15.00-20.00
sestdienās no pl. 10.00 līdz pl. 15.00.

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

IERĪKO, LABO UN MAINA
plumbing, eļļas, gāzes un elektr. apkures, silta ūdens tankus, skursteņu oderes (liners), tīra krāsnis un ūdens tankus.
ROLAND KULLIK
(416) 275—1280.

GUNARS CONSTRUCTION
izdara visāda veida pārbūvju un piebūvju darbus, ieskaitot plumbing un elektrību.
Lūdz zvanīt 889-5076.

GRUPU LIDOJUMI UZ RĪGU 1987.G.
APMEŠANĀS RĪGAS JAUNAJĀ VIESNĪCĀ „LATVIJA"
VISS IESKAITĪTS — VIA HELSINKI un TALLINA
VISĀM GRUPĀM 12 vai 13 DIENAS RĪGĀ

1) No 8.—23. maijam	Can. $2100.00	12 dienas Rīgā
2) No 22.maija—6.jūn.	Can. $2200.00	12 dienas Rīgā
3) No 12.—27. jūn.	Can. $2300.00	12 dienas Rīgā
4) No 26.jūn.—11.jūl.	Can. $2400.00	12 dienas Rīgā
5) No 10.—25. jūl.	Can. $2400.00	12 dienas Rīgā
6) No 24.jūl.—8.aug.	Can. $2400.00	12 dienas Rīgā
7) No 7.—22.aug.	Can. $2400.00	12 dienas Rīgā
8) No 21.aug.—5.sept.	Can. $2200.00	13 dienas Rīgā
9) No 4.—19. sept.	Can. $2200.00	13 dienas Rīgā

Pēc pieprasījuma varam izkārtot ilgāku uzturēšanos vēl kādā citā Rietumeiropas pilsētā.
Individuāli izkārtojams saīsināts uzturēšanās laiks Rīgā.
Ja domājat aicināt radus ciemos šeit, vai vēlaties viesu vīzu, lai apciemojuma laikā Latvijā dzīvotu pie radiem, tagad ir īstais laiks sākt vajadzīgo dokumentu sagādi.

Visās tūrēs ieskaitīts: lidojums turp un atpakaļ, visi nodokļi, visur pirmās šķiras viesnīcas, visi transferi, ekskursijas visās vietās, maltītes, u.c.

Sīkāka informācija un rezervācijas:

ATLAS TRAVEL SERVICE
103 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONT., M6R 2K9
Tel. (416) 531-3519
RUNĀJAM LATVISKI!

RM

NSM

ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408

RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Latviešu nams Toronto

IZĪRĒ LABI VĒSINĀTAS TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM

Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

RATAS OPTIC

Igauņu uzņēmums.

219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251
465-8648

Atvērts pirmd. - piektd. 10—18
sestdienās 10—15

- **Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontaktu lēcas.**
- **Rāmji lielā izvēlē.**
- **Izkārtojam acu pārbaudes.**
- **Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.**

DR. ROBERTS VAGNERS, O. D.

ACU ĀRSTS

Pārbaudu acis un sagādāju brilles, kā arī kontaktlēcas savā jaunatvērtajā kabinetā. Vēlama iepriekšēja pieteikšanās. Pieņemu arī vakaros un sestdienās.

3439 YONGE ST., TORONTO, ONT., M4N 2N1
Tel. (416) 485-5233.

Latviešu Dziesmu svētki Minsterē

1987.g. no 2.—9. augustam

Lidojumi vien, sākot ar $619.

Vienas nedēļas grupu lidojuma maksa, sākot ar $1310 Kan. ($975 US)

Maksā ieskaitīts turp un atpakaļ lidojums **Toronto-Diseldorfa; abos virzienos** autobuss **Diseldorfa-Minstere; viesnīca ar brokstīm ik dienas,** nodokļus ieskaitot.

Brošūru ar sīkākiem paskaidrojumiem un rezervēšanu lūdz pieprasīt:

ATLAS TRAVEL SERVICE

103 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONT., M6R 2K9

Tel. (416) 531-3519

RUNĀJAM LATVISKI!

Lielākais latviešu veikals Toronto

BROADVIEW DELICATESSEN

141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905

Piedāvā:
- **lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,**
- **žāvētus tītarus, zivis,**
- **pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģerus u.c. gardumus.**
- **klāj viesību galdus.**

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

Mēs esam pārvietojušies

GARDENIA FLOWERS & GIFTS INC.

5165 YONGE ST. WILLOWDALE, ONT.
M2N 5P5
733-4515 733-4516

ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI

Veikals atrodas pie Park Home apakšzemja, ko atklās š.g. maijā.
Piegāde Toronto, priekšpilsētās un visā pasaulē.
Akceptējam galvenās kreditkartes.

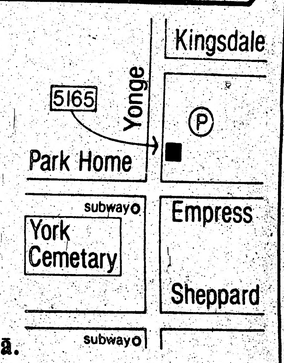

Auto novietošana veikala ēkas aizmugurē

Atjaunojiet abonementu LATVIJA AMERIKĀ un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet **LATVIJU AMERIKĀ** uz

☐ vienu gadu	Kanadā $46.00,	ASV $46.00
☐ 6 mēnešiem	" $24.00	" $24.00
☐ 3 mēnešiem	" $14.00	" $14.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Jauns abonents ☐ pagarinājums

Čeki rakstāmi uz Latvija Amerikā vārda un sūtami 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9.

Vajadzīgas mājas pārdošanai

visās pilsētas daļās, kā arī apbūves gabali ārpus pilsētas.

Izmantojiet izdevīgo tirgu un augstās cenas, kamēr tās pastāv.

Lūdzu zvanīt Sofijai Apenītis vai Benitai Tint.

A. STIKUTS REALTOR

Birojā: 752-1770; mājās: S. Apenītis 439-5061 un B. Tint 755-9173

DĀVANA
VISĀM PAAUDZĒM

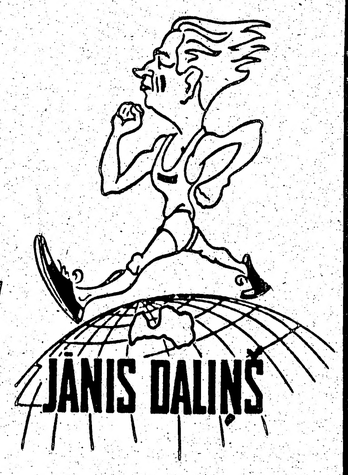

Jānis Daliņš
SPORTISTS, PATRIOTS, TĒVZEMES BALVAS LAUREĀTS

Rakstu krājums neatkarīgās Latvijas visu laiku lielākā sportista piemiņai.

Autori — Jāņa Daliņa laika biedri dažādās pasaules malās. Izdevējs — Jāņa Daliņa piemiņas fonds Austrālijā. Liela formāta grezns izdevums ar 60 retiem vēsturiskiem fotoattēliem, kuŗu vairums pirmiespiedumi. Grāmata pieprasāma grāmatnīcās, sporta kopās vai tieši Jāņa Daliņa pieminas fondam:

c/o Vilis Egīte,
70 Tannock Street,
North Balwyn, Vic., 3104,
Australia.

Pasūtinot fondā, par piesūtīšanu nav jāmaksā.

CENA US $12.

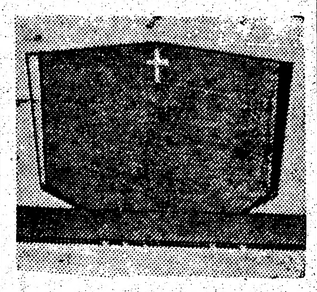

PIEMINEKĻI

487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets.
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

SIDRABENĒ

pārdodama
vasaras mājiņa (kotedža).
Zvanīt vakaros
(416) 483-8750.

Izīrējama

ISTABA AR VIRTUVES LIETOŠANU DĀMAI

Zvanīt rītos no pl. 8—10
492-7246.

Zunšeins atgriezies Rīgā

Kā no Maskavas ziņo laikraksta ,,The Chicago Tribune'' korespondents Toms Šankers, žīdu cilvēka tiesību cīnītājs Zahars Zunšeins pēc 3 gadu ieslodzījuma termiņa notecēšanas atgriezies Rīgā.

36 g. vecais Zunšeins tika notiesāts par piedalīšanos protesta demonstrācijā Maskavā pie Lielā teātŗa. Viņš bija prasījis izceļošanas atļaujas piešķiršanu. 1984. gada 29. jūnijā Zaharam Zunšeinam it kā par ļaunprātīgu izdomājumu izplatīšanu, kas diskreditē padomju valsts un sabiedrisko iekārtu, saskaņā ar Latvijas PSR kriminālkodeksa 183.1 pantu piesprieda 3 gadus ieslodzījuma vispārējā režīma nometnē.

Par Zunšeina atbrīvošanu bija iestājies arī Čikāgas pilsētas galva Herolds Vašingtons, kas vairākas reizes zvanīja pa telefonu Rīgas pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājam Alfrēdam Rubikam.

Arī ungāri prasa brīvību

Vismaz 2000 cilvēku piedalījās 16. martā Ungārijas galvaspilsētā Budapeštā notikušajās neoficiālajās demonstrācijās, prasot brīvību un demokratiju.

Kā atzīmē rietumu preses aģentūras, Ungārijas drošības spēki šoreiz neesot iejaukušies demonstrācijas norisē un gājiens varējis notikt bez starpgadījumiem. Pērn līdzīgu demonstrāciju izklīdināja.

Atzīmēja 1848. gada 15. martu — Ungārijas revolūcijas dienu — gājiena dalībnieki devās pie Ungārijas pirmā premjērministra grāfa Lajoša Batjāni pieminekļa. Šeit klātesošos uzrunāja pazīstamais ungāru disidents Ģjorģs Gado, kas 1848. gada revolūcijas līderi Batjāni salīdzināja ar Imre Naģu, kas premjērministra amatu uzņēmās 1956. gada revolūcijas laikā. Batjāni un Naģs par savu aktīvo lomu revolūcijā tika sodīti ar nāvi.

1848. gada Ungārijas revolūcijas atceres manifestācijas gaitā atskanēja prasība pēc vārda, preses un publicēšanās brīvbas, bet disidents Tibors Pāks aicināja Pad. savienību atvilkt Ungārijā stacionētās padomju karaspēka daļas.

Jaunas apcietināšanas

Uzrunājot ANO cilvēka tiesību komisijas sesiju Ženēvā, bijušais padomju disidents Jurijs Orlovs norādīja, ka situācija cilvēka tiesību jomā Pad. savienībā vēl aizvien ir neapmierinoša. Orlovs, kas tikai pagājušā gada oktobrī tika atbrīvots no nometinājuma Jakutijā un drīkstēja izbraukt uz rietumiem, teica, ka Pad. savienībā pašreiz gan ir iespējams novērot dažas pozitīvas pārmaiņas, kā piemēram, zināma politisko ieslodzīto skaita atbrīvošanu. Taču Jurijs Orlovs, kas bija viens no Maskavas Helsinku grupas dibinātājiem un vadītājiem, pasvītroja, ka padomju pilsoņiem vēl aizvien tiek liegta iespēja brīvi pārvietoties un izceļot. Pēdējos mēnešos notikušas jaunas disidentu apcietināšanas, un politieslodzīto skaits Pad. savienībā ir palielinājies—teica Orlovs.

Aicinot ANO cilvēka tiesību komisiju nopietnāk izvērtēt cilvēka tiesību situāciju Pad. savienībā, Jurijs Orlovs norādīja uz faktu, ka PSRS netiek pieļautas brīvas arodbiedrības, kā arī ignorētas strādnieku tiesības streikot.

Neapžēlo

Ieslodzītā cilvēka tiesību cīnītāja Sergeja Hodoroviča sieva Tatjana Ļubiča griezusies pie rietumvalstu valdībām ar aicinājumu iestāties par viņas vīra atbrīvošanu no ieslodzījuma. Hodorovičs, kas bija Aleksandra Solžeņicina dibinātā Krievu Sabiedriskā ieslodzīto palīdzības fonda pārzinis, tika notiesāts par savu aktīvo cilvēka tiesību darbību 1983. gadā. Piespriestajiem 3 gadiem ieslodzījuma 1986. gada martā klāt nāca vēl 3 gadi ieslodzījuma papildus, jo viņš it kā bija atteicies pakļauties soda nometnes administrācijas rīkojumiem.

Pirms diviem mēnešiem Tatjanai Ļubičai paziņots, ka viņas vīru būtu iespējams priekšlaicīgi atbrīvot, ja viņš piekristu atstāt Pad. savienību.

Tatjana Ļubiča pieprasījusi izceļošanas atļauju sev, savam vīram Sergejam Hodorovičam un dēlam Igoram jau pirms mēneša, taču kopš tā laika no padomju iestādēm nav saņemta atbilde nedz par viņas vīra atbrīvošanu no Noriļskas nometnes, nedz arī par izceļošanas atļaujas piešķiršanu.

Vk. S.

ALA

TRĪSREIZTRĪS 1987 JŪS GAIDA!

PIETEIKŠANĀS UN INFORMĀCIJA;

RIETUMKRASTĀ	GAŖEZERĀ	KATSKIĻOS
16.—25. jūn.	16.—23. aug.	9.—16. aug.
Pieteikšanās līdz 5. maijam	Pieteikšanās līdz 1. jūlijam	Pieteikšanās līdz 1. jūlijam
Juris Petričeks	Līga Ruperte	Maija Laiviņa
350 Olive St.	2141 Brunsink N.E.	48A Second St.
Menlo Park, Ca.94025	Grand Rapids, Mi.49503	Fanwood, N.J. 07023

Alcan Building Products Authorized Dealer

Māju īpašnieki!
ietaupait ar ALCAN SIDING
Sazinaities ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem gatavo un ierīko

Thermo Windows 534-2926

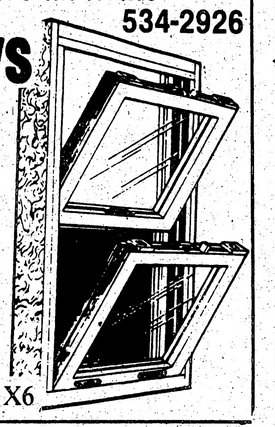

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
Īpašnieks Artūrs Mīme
2229 Dundas St. W., Toronto, M6R 1X6

JĀŅA RIEKSTIŅA LATVIEŠU STUDIJU CENTRS
meklē
VIRTUVES SAIMNIECI
1987/88. mācību gadam.

Darbs līdz 25 stundām nedēļā; pārtikas iepirkšana un vakariņu gatavošana 20 cilvēkiem. Nepieciešama automašīna. Atlīdzība $2.500 gadā, brīva istaba LSC un brīvs uzturs pie studentu kopgalda. Darbs piemērots RMU studentiem.

Lūdzam iesūtīt darba pieredzes aprakstus LSC administrātorei E. Freimanei Latviešu Studiju Centrā, 1702 Fraternity Village Dr., Kalamazoo, MI 49007, tel.(616)343-0254,
līdz 15. jūnijam.

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un gaumes
Runā vāciski

Old Mill Tailors

Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

PĀRDODAMA
architekta projektēta
vasarnīca
Haliburton, Ont., pie skaistā Paudash ezera, apm. 140 jūdzes no Toronto, latviešu vidē.
Tuvākai informācijai zvanīt
(416)-485-2917

Dziedādami, spēlēdami...

1987.g. augustā (9.—11.8.) brauksim uz Rietumberlīni. Šai sakarā, lai nodrošinātu satiksmes līdzekļu un naktsmītņu rezervācijas, lūdzam iespējami drīz izpildīt šo pieteikšanās zīmi:

Es/mēs vēlamies piedalīties braucienā uz Berlīni 9. augustā:

1) .... personas (ja bērni: skaits....; vecums:.....)

2) vēlos/vēlamies braukt ar:
- ☐ lidmašīnu; cena DM260, turp-atpakaļ
- ☐ vilcienu; cena DM120, turp-atpakaļ
- ☐ autobusu; cena DM70, turp-atpakaļ

3) Vēlos/vēlamies dzīvot:
- ☐ hotelī; cena DM60—100 no personas dienā, iesk. brokastis
- ☐ jauniešu mītnē; cena DM18.70, iesk. brokastis

Vārds.....

Adrese.....

.....

Pieteikšanās zīmi lūdzu piesūtīt PBLA Informācijas birojam: Postfach 15 02 41, D-4400 Münster, W. Germany.

DARRELL KENT REAL ESTATE LTD.

Jau 9 gadus
latviešu pārstāvis

JĀNIS KORBS
Sales Representative

Birojā: 534-6381
Mājās: 461-9359

902 Bathurst Street Toronto, M5R 3G3

Ērgļu ligzdas medus

30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

Pārdodama
3 guļamistabu vasarnīca
pie Kahshe ezera, dienvidos no Gravenhurstas.
127 pēdu ūdens krastmala ar 300 pēdu zemes gabala dziļumu. Skaista apkārtne. Laba zvejošana un ūdens slēpēšana. Latviešu kaimiņi abās pusēs.
Zvanīt Benitai Tint (mājās 755-9173) vai Sofijai Apenītis (mājās 439-5061) vai
A. STIKUTS REALTOR,
1851 Lawrence Ave E., Scarborough, Ont. M1R 2Y3
tel. 752-1770

Atceroties astoto maiju

(Turpinājums no 1. lp.)

durisme starp PSRS un ASV un Lielbritaniju ir gandrīz neizbēgama. Ja PSRS, vēsturisko uzvaru iedrošināta, tiecas panākt pasaules komūnistisko revolūcionizēšanu, tad arī tam pretosies ASV un Lielbritanija."

Bet ko redzam šodien? Nekas nav ticis un arī netiek darīts, lai gausinātu Pad. savienības gājienus, kritizētu un ierobežotu tās noziedzīgi piekopto polītiku, kuŗas žņaugos šodien cieš daudzas tautas un valstis.

8. maijs, it kā pauzdams demokratisko spēku uzvaru, nav attaisnojis savu nozīmi. No divu pretpolu kolīzijas ir izaudzis jauns ļaunums, kuŗš iznīcina tiesības uz brīvību — tautām izvēlēties tādu valsts iekārtu, kādu tās pašas izrauga un apsveŗ, patur un sargā.

Mūsu pārdomas un slēdzieni apmulst pie tā, kā brīvā pasaule vēl šodien samierinās ar to, ko ar zvērisku naidu īsteno otrā pasaules kaŗa līdzdalībnieks — Pad. savienība. Pati tā ik uz ielas stūra izkliedz saukļus par brīvību, pašnoteikšanos, cilvēku tiesībām un mieru pasaulē.

Bet kas risinas, nu jau septiņus gadus, varonīgo un brīvības dziņā sīksto afgāņu zemē? Tur notiekošā apzīmēšanai ar ārprāta vārdu ir par maz un tas neatbilst īstenībai. Tur norisinās kaut kas vairāk, ko vesela cilvēka saprašanai un iedomām grūti aptvert.

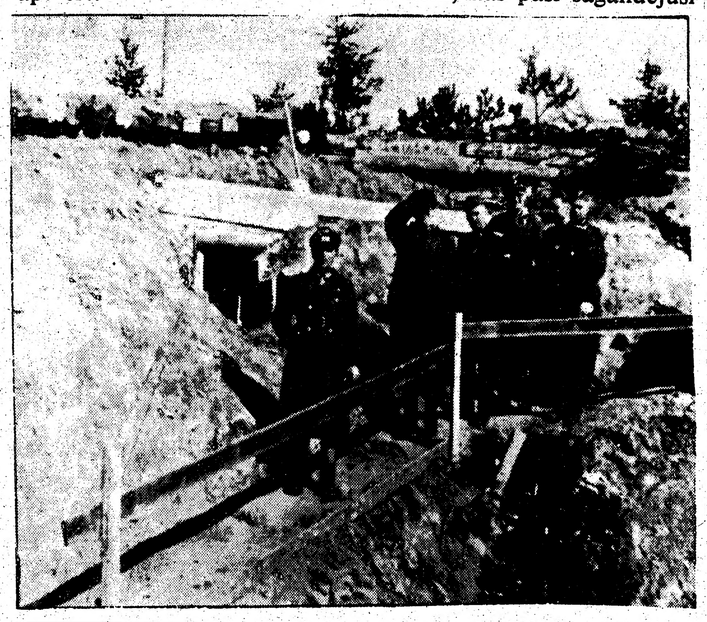

Astotā maija pēclaiks šodien ir drausmīgs. Un viss tas — Pad. davienības izkārtojumā. Sāk apmulst prāts un domāšana: kamdēļ gan otrā pasaules kaŗa uzvarētāji rietumu pusē ar visu to samierinas un pastiprinātā veidā ļaujas visāda veida darījumiem ar tiem, kas paši sagandējuši 8. maija nozīmi un jēgu, vēl šodien ignorēdami tautu brīvību un tiesības? Tā vien šķiet, ka sarkanais tirāns sāk pāraugt brūno krāsu brāli.

Visskaļāk 8. maija svinības risinās Pad. savienībā. Ordeņu virknēm apkārušies ielās iznāk lielā tēvijas kaŗa dalībnieki, kapos un pie pieminekļiem spiedz mītiņu runas, sanesti vainagi un ziedi, tauta uzklausa savu vadoņu un partijas mudinājumus par modrību iepretīm imperiālistiem, kopīgi atkārtojot vienu un to pašu dziesmu par kapitālisma ielenkumu... Kamdēļ krievi arī to lai nedarītu, jo no otrā pasaules kaŗa viņu valsts izgājusi, kā liela ieguvēja, izvēršot un stiprinot komūnisma diktatūru, kuŗas ierobežošanai neatskan neviena dzirdīga balss. Gluži otrādi. Šodien brīvā pasaule diktatorisko Kremļa vadību lūko iekļaut rietumnieciskās domāšanas un uzskatu gaisotnē, piedēvējot Pad. savienības vadībai gribu un vēlēšanos cilvēku tiesību izpratnei un aizstāvēšanai. Ja padomju vara tā to patiesi gribētu un vēlētos, tas būtu izdarāms ar vienu atvēzienu — atdot visām padomju varai pakļautām tautām brīvību un pašnoteikšanās tiesības. Tā taču būtu cilvēku tiesību vissaprotamākā īstenošana un restaurēšana un reizē arī atteikšanās no komūnistiskās hegenomijas nolūkiem. Bet Pad. savienība to nekad nedarīs, ja vien starptautiskie apstākļi neievirzīsies draudu gultnē. Līdz tam laikam sarkanie polīpi pieaugs un turpinās apžņaugt tautu brīvību.

Laiks kopš 8. maija vedina tā domāt, vērojot apstākļus un norises, mīkstčaulību un baiļošanos, pāniku un nevēlēšanos lietas skatīt pareizā gaismā.

P.G.

Jauna vadība 18. novembŗa svinību rīkošanai

LNAK valdes sēdi 21. aprīlī Latviešu Namā vadīja valdes priekšsēdis T. Kronbergs. Sēdē galvenokārt uzklausīja valdes locekļu ziņojumus un pieņēma lēmumus turpmākai darbībai.

Inta Purva ziņoja par darbu 18. novembŗa rīcības komitejā, kuŗā viņa līdzšinējos gados bija vadītāja. Minētā komitejā ieiet tuvu pie 40 latviešu organizāciju pārstāvju, kuŗi gadu tecējumā ir mainījušies. Lai atjaunotu pārstāvju pilnvaras, sekretāre valdes uzdevumā izsūtīs organizācijām lūgumu pārstāvju nozīmēšanā 18. nov. komitejā. Inta Purva atteicās no 18. novembŗa sarīkojuma vadības un lūdza valdi izraudzīt jaunu vadītāju šim postenim, sākot ar 1988. gadu.

Dr. L. Lukss ziņoja, ka Sabiedrisko Zinātņu Institūtam Minsterē pieteikušies latviešu sabiedrībā labi pazīstami jaunatnes darbinieki — Sarma Dindzāne un Alberts Vītols jun. Valde ar gandarījumu apsveica abu jauniešu apņemšanos izglītoties latviskam darbam un vienojās segt viņu mācību izdevumus. Sava ziņojuma turpinājumā L.Lukss informēja, ka polītiskās nozares uzdevumā apmeklējis Kanadas Ārlietu ministrijas locekļus, tos informējot par okupētā Latvijā apcietinātiem brīvības cīnītājiem.

PBLA izloze Latvijas nākotnei ir sākusi iet tautā. Latviešu lietas atbalstītāji brīvā pasaulē lūgti šīs lozes iegādāties par $4.- gabalā. Izloze notiks 18. novembrī ar lielāko laimestu — stipendiju jebkuŗā mācību iestādē vai arī ceļojums $10.000.- apmērā.

Latvieši Eiropas braucēji aicināti piedalīties no 9.—10. augustam, tūlīt pēc Minsteres dziesmu dienām, PBLA rīkotajā kopīgā braucienā uz Rietumberlīni, lai piedalītos kā tautība šīs pilsētas 700 gadu svinībās ar 45 minūšu apsveikuma programmu.

Ar modernu iekārtu, ieskaitot Apple Macintosh plus skaitļotāju un Lēzera iespiedēju Latviešu Centrā pabeigts iekārtot LNAK biroju — tālrunis 755-2353. Biroja iekārtas iegādei saņemts valdības atbalsts, kā arī $1.000.- no J. Mieriņa fonda. Birojā kā pilna laika darbinieks strādā Andris Miķelsons.

Valde iepazinās ar Austrālijas valdības sastādīto ziņojumu par tā saucamajiem kaŗa noziedzniekiem Austrālijā.

Dr. G. Siliņš piedalījies polītiska rakstura saietos, ticies ar valdības ministriem, baltiešu un līdz ar to arī latviešu likteņa izpratējiem.

Saņemts Ontario provinces materiālais atbalsts Baltiešu simpozija rīkošanai 1. un 2. maijā Toronto.

Priekšā stāvošās LNAK sesijas dēļ, kad paredzama valdes sastāva maiņa, pašreizējā valde gan pārrunāja Dr. G. Šubiņa izsdtrādāto LNAK valdes locekļu mandātu, bet nekādus lēmumus nepieņēma. Pārrunās pie G. Šubiņa iesnieguma piedalījās V. Vāgners. L. Lukss, I. Alksnis un citi un vienojās lūgt jaunievēlēto valdi sasaukt darba grupu minētā mandāta apspriešanai un varbūtējai pieņemšanai valdes turpmākam darbam.

Par LNAK Niagaras latviešu pārstāvi pieņemts Jānis Šteinbachs. Revīzijas komisija pārbaudījusi LNAK dokumentus un kases grāmatas, atrodot tās labā kārtībā, kā arī iepazinusies ar 1987. gada budžetu, kuŗu ieteica valdei pieņemt. Valde vienbalsīgi izteica pateicību I. Alksnim par 1986. gada LNAK darbības pārskata sagatavošanu.

ons.

PĀVESTS PRASA VIENOTU EIROPU

Noslēdzot savu Rietumvācijas svētceļojumu, pāvests dievlūdzēju tūkstošiem norādīja: „Mums jāgaida tā diena, kad visa Eiropa — no Atlantijas okeana līdz Urāliem — varēs brīvībā kalpot Dievam."

Cik zināms, tad nākamajā mēnesī pāvests dosies uz Poliju.

Laipni lūdzam kārtot laikraksta Latvija Amerikā 1987.g. abonementa maksas,

kas paliek līdzšinējās un redzamas maksāšanas zīmē katrā numurā.

Toronto ziņas

● Māc. J. Cālītis kristījis Ainu Eriku Budrevici, Arņa un Gunas, dzim Gruzdiņas meitu.

● Mednieku un makšķernieku kluba šīs sezonas pirmās tītaru šaušanas sacīkstes notika 25. aprīlī kluba īpašumā Bērzainē un pulcināja ap 60 tītaru šāvējus. Pirmās vietas ieguvējs bija Valentīns Kraukļis mo Hamiltonas (5 tītari). Seko Hermanis Leitis (3), Dainis Mārsons, Arturs Ozoliņš un Oskars Zvirgzdgrauds (katrs 2 tītarus) u.c. Sacīkšu galvenais vadītājs bija kluba sporta daļas vadītājs Alberts Brencis ar tuvākiem palīgiem Ingrīdu Leiti, Jāni Birznieku, Lauru Eglīti u.c. Ieguvējiem tītarus izsniedza kluba priekšnieka vietnieks D. Mārsons. Par sacensību dalībnieku pacienāšanu un atspirdzinājumiem gādāja Hilda Auptmane un Viktors Jostiņš. — Latviešu sporta apvienības Kanadā šaušanas meistarsacīkstes 30. maijā pl. 9 no rīta Bērzainā ar mazkalibra šautenēm, bet pl. 10 — māla baložu šaušana. Sacīkstēs piedalīties aicināti visi šaušanas sporta entuazisti. Tuvākai informācijai zvanīt O. Zvirgzdgraudam 221-4554. Toronto DV nodaļas šaušanas meistarsacīkstes 6. jūnijā.

KALAMAZŪ

● Ciešanu laika garīgais koncerts notika Sv. Jāņa draudzes baznīcā 5. aprīlī. Koncertu sniedza Toronto Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis diriģentes Brigitas Dobeles-Alkas vadībā. Pie ērģelēm — Anita Rundāne. Programmā bija Albinoni ērģeļu solo, Hendeļa, Mocarta, Bacha, Vivaldi, Brucknera, Distlera u.c. darbi. No latviešu komponistiem bija pārstāvēti A. Jurjāns un T. Ķeniņš. Programmu noslēdza G. Faures Rekviems korim un solistiem (Dzidra Egle, F. Kristbergs un A. Vītols).

Pēc koncerta bija kopīgas pusdienas draudzes zālē, kur Toronto ciemiņus godināja ar ziediem un aplausiem.

● Toronto vīru ansambļa Kalvis koncerts notika 28. martā Stetsona zālē un bija pulcinājis neparasti daudz apmeklētāju, arī no kaimiņu pilsētām, jo Kalvja priekšnesumi ir pazīstami ar savu augsto kvalitāti. Programmā bija J. Vītola, J. Straumes, J. Mediņa, J. Norviļa, A. Kalniņa, J. Cīruļa, I. Saksa, T. Ķeniņa, K. Lesiņa, J. Beloglāzova, T. Ilsteres un Alberta Vītola darbi, kopā ar piedevām 20 dziesmas. Plašo programmu ansamblis Juŗa Dzeguzes vadībā izpildīja nevainojami ar dzidrām, nepārpūlētām balsīm ļoti tīrā intonācijā. Vairākas dziesmas bija jāatkārto. Apbrīnas vērts ir arī tas, ka visu programmu ansamblis dziedāja no galvas, neviens dziedonis nelietoja notis, kas mūsu dienās ir retums.

Bija daudz aplausu. Mūzikālais vadītājs J. Dzeguze un ansambļa priekšnieks J. Koncis saņēma ziedus, tāpat arī visi pārējie ansambļa dalībnieki.

● Mednieku un makšķernieku kluba sapulcē par priekšnieku ievēlēja Miķeli Laurēnu, par vietnieku — Jāni Šmitu, kasieri — Augustu Milleru, sekretāru Jāni Švernu. Šaušanas sekciju vadīs Vilis Grabants ar palīgu Jāni Šneideru, makšķerēšanas sekciju — Jānis Laurēns ar palīgu Hariju Zeimeli. Speciāliem uzdevumiem ir Imants Minka.